

23rd January 1965] [திரு. எம். குழந்தைசாமி கவுண்டர்]

அவர்களுக்கெல்லாம் வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக இந்த டவுன்ஷிப் அமைக்கப்படுகிறது. இந்த பஞ்சாயத்தை டவுன்ஷிப்பாக ஆக்கி, அதற்குக் கலெக்டரைத் தலைவராகப் போட்டு, எல்லா வசதிகளும் செய்ய முன்வந்திருப்பதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இதோடு, கிராம நத்தம் கோணமடு பஞ்சாயத்தையும் பிரிக்க வேண்டுமென்று நான் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறேன். அது இன்னும் பிரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதில் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகருக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. சே. ம. அ. மஜீத்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்ட பிரகாரம் ஏற்காட்டில் டீரிஸ்டிக் கட்டடம் கட்டுவதற்கான உத்தேசம் என்னுடைய சக அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

டவுன்ஷிப் கமிட்டியில் உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கத்தினர்களை அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த யோசனையிலும் இன்னும் மற்ற யோசனையிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்று கூறிக் கொள்கின்றேன்.

காலதாமதத்தைப் பற்றி கூறப்பட்டது. ஷார்ட் நோடஸ் கேள்வியில் நான் கூறியது போன்று, சர்க்காரோ, சர்க்கார் இலாகாவோ இதில் ஒன்றும் காலதாமதம் செய்யவில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்திற்குக் கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆதரவு தெரிவித்ததற்காக அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

“That in pursuance of sub-section (1) of section 4 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958), the House do resolve that the Shevaroy's Panchayat Town in the Salem district which is a health resort and an industrial colony be declared to be a township.”

The resolution was put and carried.

XI. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

MR. SPEAKER: Yesterday while amendments to the motion of thanks to the Governor for his Address were moved, the Hon. Leader of the Opposition was not in his seat. Is he satisfied with the amendments that had already been moved? Is he going to move amendment No. 1? Amendment No. 2 has already been moved.

[23rd January 1965]

SRI V. R. NEDUNCHEZHIAN Sir, I move the following amendment :

Add at the end the following—

“ but regret to note that the Governor's Address has not mentioned any proposal for introduction of Tamil as the official language of the State at all stages.”

The amendment was duly seconded.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, I move the following amendments standing in my name :

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about the early starting of Atomic Power Station and Hogenakal Hydel Project though they were mentioned in previous addresses.”

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about the serious impact of the State by the Ceylon repatriates expected and the failure of the Government to mention the steps taken in this regard.”

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about the payment of sugarcane bonuses payable by the Sugar factories to the sugarcane growers in the State.”

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about the formation of road around Nellikuppam Sugar Factory utilising the cess fund collected therein.”

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about completing the Ponnai Causeway though the work was let on contract four years ago.”

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about constituting judicial enquiry over the shooting incident on the students at Nagercoil and over Arjunan at Coimbatore by the Police.”

Add at the end the following—

“ but regret to note that there is no mention about constituting Nellikuppam and Panruti as Municipalities.”

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER : The motion and the amendments are before the House for discussion. The hon. Member Sri S. J. Ramaswamy may continue for five minutes.

23rd January 1965]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நேற்று நான் பேசியதைத் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு இன்றும் ஒரு வாய்ப்பினை தந்தமைக்காக எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்றை தினம் கடைசியாக நான் பேசிக்கொண்டிருந்தது செக் போஸ்டிகள் சம்பந்தமாகத்தான். உண்மையிலேயே இன்றைய தினம் இந்த செக் போஸ்டிகள் மக்களுக்கு மிகவும் துன்பம் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் செங்கல் பட்டினம் தொடர்ச்சியில் இருக்கும் செக் போஸ்டிகள், அரக்கோணம் தாலுக்கா சம்பந்தப்பட்ட செக் போஸ்டிகள்—ஆகிய அந்த இடங்களில் அரிசியைக் கொண்டு வந்தால் தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். வடாற்காடு மாவட்ட கலெக்டர் அவர்கள் இவ்வளவு தான் நெல் அரிசி எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்பதாக உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். வேலூரில் உள்ள காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினரும் கூட துண்டு நோட்டீஸ் அச்சடித்து இந்த அளவிற்குள் சொந்த உபயோகத்திற்கு தானியம் எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்பதாக அறிவித்து இருக்கிறார்கள். அந்த முறைக்கு உட்பட்டு எடுத்து வரக் கூடிய அரிசியையே தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறார்கள். இன்னொன்று கூடச் சொல்வேன். ஒரு விவசாயி தக்கோலத்தைச் சேர்ந்தவர் அமோனியம் சல்பேட் பத்துபடி வாங்கிக் கொண்டு போனார். அந்த செக் போஸ்டில் இருக்கிற மணியக்காரர் அது என்ன என்று கேட்டு அமோனியம் சல்பேட் என்று தெரிந்து கொண்ட பிற்பாடும் அமோனியம் சல்பேட்டாக இருந்தாலும் கொண்டு போகக் கூடாது என்று அதைப் பிடுங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயம் ஐந்து, பத்து என்று பணம் கொடுத்தால் விட்டுவிடுகிறார்கள். இப்படி லஞ்சம் அங்கே தாண்டவமாடுகிறது. செக் போஸ்டே வேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் திட்டவட்டமாக செக் போஸ்ட் ஜூல்ஸ்கள் வசூல்கப்பட்டு அவை அந்த செக் போஸ்டிகளிலேயே ஒட்டப்பட்டு வேண்டும். வியாபாரத்திற்காக அல்ல, சொந்த உபயோகத்திற்கு கலெக்டர் எவ்வளவு படி வரை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று அறிவிக்கிறாரோ அந்த அளவுக்கு உட்பட்டு எடுத்துக்கொண்டு போகிறவர்களுக்கு எந்த விதமான தொந்தரவும் செக் போஸ்ட் அதிகாரிகளால் வராதவாறு உத்தரவாதம் அளிக்கவேண்டும்.

அடுத்தது, என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். அங்கே பாலாறு பேசின் விதி தாண்டவமாடுகிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஒரு அப்பீல் போட்டால் எத்தனை நாட்களானாலும் பதில் கொடுப்பதில்லை. என்ஜினியர்களுக்கு எழுதினால் அவர்கள் சூப்பரவைசர்களுக்கு அனுப்புகிறார்கள். சூப்பரவைசர்கள் மனது வைத்தால் தான் பம்பு செட்டு வைக்க வழிவகை ஏற்படுகிறது. அந்த சூப்பரவைசர் மனது வைக்கவில்லை என்றால் கிடைப்பதில்லை. அதையும் இந்தச் சர்க்கார் புனராலோசனை செய்து உணவு நெருக்கடியான இந்த நேரத்தில் அந்த விதிகளைத் தளர்த்தி விவசாயிகள் அதிக உற்பத்தியைச் செய்வதற்கு வழி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி] [23rd January 1965]

அடுத்து நெல் வாங்குவதற்கு மொத்த வியாபாரிகளுக்கு லைசென்சு கொடுக்கிறார்கள். அந்த வியாபாரிகள் எங்கள் பக்கத்தில் நெல் வாங்கும் போது எடைபோட்டு வாங்குவது இல்லை. பழையபடி மரக்கால் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அதுவும் சரியான அளவு மரக்கால் கொண்டு வருவதில்லை அவர்கள் அளந்த பிறகு 64 படி கொண்ட மூட்டை 70 படியாக இருக்கும். இந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். முன்பெல்லாம் எங்கள் பக்கத்து நெல் காஞ்சிபுரம் மண்டிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. அது போலவே இன்றைய தினமும் மொத்த வியாபாரிகளுக்கு இருப்பது போல சில்லரை வியாபாரிகளுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். மொத்த வியாபாரிகள் நினைத்தால் இன்றைக்கு தேவை இல்லை நாளைக்குத் தேவை என்று—சர்க்கார் போக்கையே மாற்றுகிறார்கள். அந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு இன்றைய தினம் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்து மூட்டை வரை வாங்குவதற்குத் தான் இப்போது பர்மிஷன் கிடைக்கிறது. பத்து மூட்டை என்பது மிகவும் குறைவானது. குறைந்தது 50 மூட்டையாவது கொள்முதல் செய்து சில்லரையில் விற்க அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.

மேலும் குறிப்பாக எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய நெல்கள் எல்லாம் சென்னைக்குத்தான் வரும். வடாற்காடு, செங்கல்பட்டு, சென்னை ஆகிய இந்த மூன்று மாவட்டங்களையும் சேர்த்து ஒரு உணவு மண்டலமாக வைத்தால் கூட நன்றாக இருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

இன்னொன்றையும் இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் தாலுக்கா சப்ளை ஆபீசர் இருக்கிறார். அந்த தாலுக்கா சப்ளை ஆபீசர் பறிமுதல் செய்கிற தானியத்தை அப்படியே கோவாப்பரேடிச் சொசைடியிலோ கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிலோ போட்டு அதை பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வதில்லை. அப்படிச் செய்வது தான் நியாயம். ஆனால் அவர் அதைத் தன் வீட்டுக்கு கொண்டு போய் விடுகிறார். அதில் அவன் எவ்வளவு நெல் கொண்டு வந்தான்? இவர் எவ்வளவு நெல் பறி முதல் செய்தார்? அது அவரது வீட்டுக்குப் போனபின் எவ்வளவாகக்—கணக்குக் காட்டப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. இப்படி தாலுக்கா சப்ளை ஆபீசர் பறிமுதல் செய்கிற தானியத்தைத் தங்கள் வீட்டுக்குக் கொண்டு போக என்ன அதி காரம் இருக்கிறது? அந்த ஆபீசரை இப்போது அங்கிருந்து மாற்றிவிட்டார்கள். ஆனால் அவரை மாற்றியவுடனே லோகல் காங்கிரஸ்காரர் சென்று தன்னுடைய சொல்வாக்கினால் திருப்பவும் அங்கே போட்டுக்கொண்டு வந்து விட்டார். கலெக்டர் நிர்வாகத்தில் கூட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு தலையிடுகிறார்கள் என்பதை இதன் மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

அடுத்தபடியாக தானிய சேமிப்புக் கிடங்கு ஆவடியில் இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் எங்கெங்கோ சுற்றுப் பிரயாணம் செய்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு அமைச்சராவது அங்கே போய் பார்த்து இருப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் செரியும். ஒரே துசி நிரம்பி இருக்கிறது.

23rd January 1965] [திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

ஏராளமான வண்டு, பூச்சிகள். அந்த இடத்திலே மக்கள் உண்ணுகிற தானியம் 3 மாதத்திற்கு மேல் தங்குகிறது. அதுவும் அறுவடையான தானியம். போதுமான காய்ச்சல் இன்றி அங்கே வைக்கப்படுகிறபோது அவை எவ்வளவு வண்டு, பூச்சி அடித்து மக்கும் என்பதை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். இந்த அரிசியை உண்பதால் மக்களுடைய பொது சுகாதாரம்தான் பாதிக்கப்படும். ஆகவே அடிக்கடி அமைச்சர்கள் அங்கே சென்று கிடங்கை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த சபாநாயகருக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். மணி: கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நன்றியையும், வணக்கத்தையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் பெருமான் உரையில் நம் முடைய ராஜ்யத்தின் தென்கோடி பகுதியில் புயல், கடல் கொந்தளிப்பினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எல்லா உதவியும் அளிக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக இன்றைய தினம் நம்முடைய அரசாங்கம் புயலினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கும் தீயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் 30 ரூபாய் வரை கொடுப்பது என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதை 50 ரூபாய் வரையிலாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று தாமதமையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து உணவு தானிய விலையைக் கட்டுப்படுத்த விலை நிர்ணயம் செய்து போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டு வந்திருப்பது எங்களுடைய பகுதியில் தோல்வியே அடைந்திருக்கிறது என்பதை என்னால் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. ஏனென்றால் எங்களுடைய பகுதியில்—குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பத்து கிராமம் தான் நீர்ப் பாசனம் இருக்கக் கூடிய இடம். அந்த பத்து கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் அங்கே விளைகிற நெல்லை திருச்சி நகரத்திற்குக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பெரம்பலூர், அரியலூர், உடையார் பாளையம் வட்டத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் உணவு தானியம் கிடைக்காமல் தவிக்கிறார்கள். அந்தத் தொகுதி தானியத்தையும் கொள்முதல் செய்து வெளியே அனுப்பிவிட்டு அங்குள்ளவர்களுக்குத் தானியம் இல்லையென்றால் அது மிகப் பெரிய குற்றமாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். நாம் கொண்டு வந்த சட்டம் சரியாகப் பயன்படவில்லையென்று நான் நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில் இருக்கும் நெல்லை வாங்கி திருச்சிக்கும் சென்னைக்கும் கொண்டு போகிறார்கள். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய பகுதி இந்த ஆண்டு பருவ மழை இல்லாத காரணத்தால் குளக்கானத்தம் பிரக்கா பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. இது விஷயமாக கலெக்டர், தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. ஆகியவர்களிடம் கூறினால் 'உங்களுக்குத்தான் சோளம், கம்பு போன்ற தானியங்கள் இருக்கின்றனவே, அரிசி இல்லாவிட்டால் என்ன?' என்று கேட்கிறார்கள்.

[திரு. எஸ். மணி] [23rd January 1965]

சோளம் 60 படி 66 ரூபாய் விற்கிறது. அதே நிலைமைதான் அரிசியின் விலையும். இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்களுடைய பகுதிக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் ரொம்பவும் தேவை. நான் இதைப் பற்றி இந்த மன்றத்தில் இரண்டு மூன்று தடவை எடுத்துச் சொல்லியும் என்னுடைய கோரிக்கை விழுவதற்கு இறைத்த நீராகவே இருக்கிறதே தவிர, பலன் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூட்டத்தில் கூட இது பற்றி எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்கள் செய்கிறேன் என்று கூறினார்கள். எப்படியாவது அந்தப் பகுதிக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் எப்படிப் பெருக்குவது? மழை பெய்தால்தான் நாங்கள் எல்லாம் சாகுபடி செய்ய முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கிணறு வெட்ட உதவித் தொகை கொடுக்கிறார்கள். அதை மூன்று தவணையாகக் கொடுக்கிறார்கள். கிணற்றை வெட்டி அடுத்த தவணையை வாங்குவதற்குக் காலதாமதமாகி விடுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பணத்தை ஒரே தவணையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் சிமெண்ட் வேண்டுமென்றால் தாலுகா ஆபீசில் போய் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கே ஒரு மாத காலமாகி விடுகிறது. ஆகவே கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கும்போதே ஐந்து மூட்டை அல்லது பத்து மூட்டை சிமெண்ட் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியில் கொத்தமல்லி, வெங்காயம், மிளகாய் இந்த மூன்று பொருள்களும் தான் அதிகமாக விளைகிறது. நாங்கள் நெல் வேண்டுமென்று சொன்னால் தஞ்சை, தென்னாற்காடு ஆகிய இடங்களுக்கு இந்த மூன்று பொருள்களையும் கொண்டு சென்று அங்கிருந்து நெல்லைப் பண்ட மாற்று முறையிலே பெற வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறோம். ஆனால் தற்போது அந்தப் பண்ட மாற்று முறையில் நெல்லைக் கொண்டு வர முடியவில்லை. அதன் காரணமாக, உடையார்பாளையம், பெரம்பலூர் பகுதி விவசாயிகள் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பண்ட மாற்று முறையிலே நெல்லை வாங்கிக் கொண்டு வர விதியைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பொறுத்த வரை ஜீப் விஷயத்தைப் பற்றி கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டு மாட்டு வண்டி வைத்துக் கொண்டால் கூடப் போதும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது ரொம்பவும் வரவேற்கத்தக்கது. பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள். குளக் காணத்தம் பிர்க்காவில் பஞ்சாயத்து யூனியன் மலர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். லோன் போட்ட பார்ட்டிக்ளிடமிருந்து 20 ரூபாய் வாங்கி அட்வர்டைஸ்மெண்ட் செய்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல

23rd January 1965] [திரு. எஸ். மணி]

இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களிடம் டி.டி.சி. மீட்டிங்கில் கேள்விகள் போடலாம். ஆனால் விளக்கம் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். சட்டமன்றத்திற்கு எவ்வளவு அதிகாரம் இருக்கிறதோ அவ்வளவு அதிகாரம் பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். அதிகாரிகள் எப்படி நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று கண்காணிக்க வேண்டும்.

பசுந்தான் உரத்தான் விவசாய உற்பத்திக்கு மிகவும் அவசியமானது. சல்பேட் உரத்தில் எல்லாம் எந்த விதப் பயனும் இல்லை. ஆகவே, பசுந்தான் உரத்திற்காக அதிகத் தொகை செலவழித்தாவது என்கெங்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ, காடுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் இருந்து பசுந்தான் உரத்தை பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். எங்களுடைய பகுதி நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாதது. ஆகவே, ஏரிப் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துக் கொடுக்கும் படி கேட்டுக் கொண்டு, பண்ட மாற்று முறையில் நெல் கொண்டு வருவதற்கு அனுமதி வழங்குவது பற்றி கவனத்தில் வைத்து பதில் சொல்லும்போது விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சொ. வெங்கிடசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் ஆற்றிய உரையின் மீது இறுதி நாளான இன்று என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பாக தனுஷ்கோடியில் புயல் காரணமாக ஏற்பட்ட கோர நிலைமை பற்றி எடுத்துக் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இந்த மன்றத்தில் உள்ள அனைவரும் அனுதாபத்தோடும், துக்கத்தோடும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய அளவிலேதாம் இருக்கிறோம். ஆனால் தனுஷ்கோடி புயலிலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக ஏறத்தாழ 150 லட்சம் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்று சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதுவும் மானியமாகக் கணிசமான தொகையும், கடனாக மற்றத் தொகையும் அளித்து அவர்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிக்கப் போகிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதையொட்டி சேது சமுத்திரத் திட்டத்தை உடனடியாகத் தொடங்குவதற்கான வழிவகைகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாநில அரசும் மத்திய அரசும் இணைந்து அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தப் போவதாகக் கூறுகிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு சந்தேகம். எப்படி சேலம் உருக்காலை 'வருகிறது, வருகிறது' என்று கூறிக்கொண்டே இன்னும் வராமல் இருக்கிறதோ அதே போல் சேது சமுத்திரத் திட்டமும் நின்று விடுமோ என்ற ஐயம் எழுந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தி, இந்தப் புயலின் காரணமாக ஏற்பட்ட மழையால் மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில இடங்களில் சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்

[திரு. சொ. வெங்கிடசாமி] [23rd January 1965]

கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ் ரயில் பள்ளப்பட்டி அருகே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்ட பாலத்தில் விபத்துக்குள்ளாகியது. அதே போல் பழனியில் இருந்து கோயம்புத்தூர் செல்லும் ரயில் (?) நாகலாஞ்சி ஆற்றின் கரையில் விபத்துக்குள்ளாக இருந்தது 'லைன்மேனல்' தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது பாராட்டத்தக்கது. அதுவும் அவர் மரணத் தோடு போராடித் தடுத்து நிறுத்தி இருக்கிறார். மழையிலே அந்தப் பாலம் முழுகி இருக்கும் நிலையிலே உயிரைப் பிரதானமாக மதிக்காமல் இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்குச் சென்று அங்கு ஒரு சிவப்பு விளக்கை நட்பிருக்கிறார்கள். அதே போன்று இக்கரையில் ஒரு சிவப்பு விளக்கை நட்பிருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு ஒட்டன் சத்திரத்தில் இருந்து பழனிக்கு போன் பண்ணி கிழக்கிலிருந்து வருகிற ரயில்களை நிறுத்தி விடுமாறு தகவல் கொடுத்தார்கள். அதே போன்று மேற்கிலிருந்து வருகிற ரயில்களையும் நிறுத்தி விடுமாறு தகவல் கொடுத்தார்கள். ரயில்வே டிப்பார்ட்மெண்ட் அவரைப் பாராட்டுகிறது. அரசாங்கமும் அவரைப் பாராட்டிக் கவுரவிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10 30
a.m.

அதோடு வரலாறு காணாத அளவிற்கு ஷண்முக நதியில் வெள்ளம் ஏற்பட்டு சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள பல குளங்களும் ஷண்முக நதியில் உள்ள பல வாய்க்கால்களிலும் உடைப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்கிறேன், கோரிக்கடவு என்ற கிராமத்தில் ஒன்றரை மைல் நீளத்திற்கு வாய்க்கால் கரைகளில் சேதம் ஏற்பட்டு ஐந்து இடங்களில் உடைப்பும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆயக்குடி தெய்வகுளத்தில் உடைப்பு ஏற்பட்டது. அதே போல் பால சமுத்திரம், தாமரைக்குளம் போன்ற கால்வாய்களில் உடைப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அது குறித்து மதுரைக்கு தந்தி கொடுத்து கலெக்டர் அவர்களுக்கும், எக்ஸிக்குட்டிவ் என்ஜினியர் அவர்களுக்கு தந்தி கொடுத்து உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன் ஆனால் இதுவரை எவ்வித நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். லோக்கலாக இருக்கக் கூடிய தொப்பம்பட்டி பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், என்ஜினியர்கள் போன்றவர்கள் வந்து இடத்தைப் பார்வையிட்டு, உடனடியாக ஏதாவது செய்ய வழிவகை இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்து என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் இது பி. டப்ளியூ. டி. சம்பந்தப்பட்டது. நாங்கள் இதை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது, ஆகவே எக்ஸிக்குட்டிவ் என்ஜினியர் அல்லது அஸிஸ்டென்ட் என்ஜினியர் பார்த்து செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவசர காலத்தில் தாசில்தார், பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் போன்ற நிர்வாக அதிகாரிகள் இவற்றைக் கவனித்து உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய ஏதாவது வழிவகை இருந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனித்து அவற்றைச் செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஷண்முக நதியில் ஏற்பட்ட வெள்ளம் கடந்த '25 ஆண்டு காலமாக இது போன்ற வெள்ளம் ஏற்பட்டதே கிடையாது. இந்த வெள்ளம் ஏற்பட்டபோது மலையில் இருந்து துள்ளி ஆடுகிற பல மான்களை இந்த வெள்ளம் அடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறது

23rd January 1965] [திரு. சொ. வெங்கிடசாமி]

என்றால் வெள்ளத்தில் கொடுமை எத்தனவு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவ்வெள்ளம் காரணமாக கரையோரப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்கள், நெல் வயல்கள் முதலியவை பாழாகியிருக்கின்றன. 150 செம்மறி ஆடுகள், பத்து பசுக்கள் எருமைகள் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே இது போன்ற நிலைமைகளை நேரில் கவனித்து, கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் ஏற்பட்டதைப் போல் கருதி அங்குள்ள வர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப் பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு பழனியைப் பொறுத்த வரையிலும், என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலும் இன்னும் சில விவரங்களைக் கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே இந்த மன்றத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று பேசப்படுகிற நிலையில் ஏற்கெனவே ஒரு திட்டம் கொடுத்திருக்கிறேன். பழனியில் பாலாறு பொருத்த திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை சிறிய நீர்ப் பாசனத் திட்டத்தின் கீழாவது நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற பிரதம இன்ஜினியர்களும் மதுரையில் கூடி ஆற்றுக்கரை ஓரங்களில் பம்ப் செட்ஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிக்கை கொடுத்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். அதை நான் வர வேற்கிறேன். ஆற்றுப் படுகையிலும் வாய்க்கால் ஓரங்களிலும் பம்ப் செட்ஸ் வைக்க விவசாயிகளுக்கு அனுமதி வழங்கினால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும் என்று நினைக்கிறேன். அது இன்னும் அதிகார பூர்வமாக வெளியிடப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். அதிகார பூர்வமாக அதை சீக்கிரத்திலேயே வெளியிடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதுபோன்று அவசர கால நேரங்களில் மாவட்ட கலெக்டர், மாவட்டத்தில் இருக்கிற இதர அதிகாரிகள் என்ஜினியர் போன்றவர்கள் இதுவரை பழனிக்கு வந்து அங்கு நடந்திருக்கிற இந்த சேதங்களைப் பார்வையிட்டு ஒரு ஆறுதல் கூட சொல்லவில்லை என்றால் ஜனநாயக சர்க்காரில் இதுபோன்ற ஒரு நிலை இருக்கவேண்டுமா என்று கேட்க ஆசை தோன்றுகிறது. இதுபோன்ற நேரங்களில் அவர்கள் உடனடியாக வந்து ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அங்கு ஒரு கல்லூரி தேவஸ்தானத்தால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. பழனி ஆண்டவர் கலைக் கல்லூரி. அங்கு இடம் போதாத நிலையில் ஷெட்ஸ் போட்டு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். புதுக் கட்டடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. இந்த ஜூனில் அந்தக் கட்டடத்திற்கு மாற்றப்படுமென்று நினைக்கிறேன். இப்போது இரண்டு செக்ஷன்களை வைத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பி. ஏ. செக்ஷனில் மூன்று சப்ஜக்ட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பி. காம். போன்ற வசதிகள் ஏற்படுவதற்கு இடவசதி இல்லாதிருக்கிற காரணத்தினால் விரிவாக இன்னும் கட்டடங்கள் கட்ட வாய்ப்பு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி இச்சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[23rd January 1965]

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : தலைவர் அவர்களே, இன்று நாட்டிலிருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களுக்கு உடனடி நிவாரணம் காணாத நிலையில் கவர்னர் அவர்களின் உரை அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால் அதை ஆதரிக்க முடியாத நிலையில், அதற்கு நன்றி கூற முடியாத நிலையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட புயல் காரணமாக நம் நாட்டு சரித்திரத்தில் என்றும் கண்டிராத ஒரு கொடூர நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்து விட்டது. அதற்குக் காரணம் யார் என்ற நிலைமையைப் பற்றி நாம் சர்ச்சை செய்யத் தேவை இல்லை. இருந்தாலும் கூட அங்கு நடந்திருக்கிற கொடுமைகளை மறைப்பதற்கு ஏன் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்பதுதான் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. நம் அரசாங்கத்தில் எதற்கு எடுத்தாலும் ஜம் ஜம் என்று பெயர் வாங்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களே தவிர உண்மை நிவாரணம் தேடுவதில்லை. மாநில அரசாங்க அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் போய்விட்டன. எதற்கெடுத்தாலும் அவர்களை கெஞ்சிக் கேட்டுத்தான் வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் வற்புறுத்திப் பேசும்போது உண்மையைச் சொல்ல ஏன் பயப்பட வேண்டும்? திரு. ராமையா அவர்கள், திரு. கக்கன் அவர்கள், திரு. பூவராகம் அவர்கள் எவ்வளவோ அக்கறையோடு சென்றார்கள். உண்மையில் வருத்தப்பட்டார்கள். திரு. ராமையா அவர்கள் டீ.கூட் கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களும் போகமுடியாத கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதை வரவேற்கிறேன். அதோடு நன்மை செய்யும் வேகமும் இருக்கவேண்டும். நாட்டு மக்கள் கொடுத்த அவ்வளவு பொருள்களும் அங்கு பேர்ப் சேர்ந்து அவற்றை விநியோகிப்பதில் கூட தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் நேரடியாக எதையும் செய்யவில்லை. மக்கள் கொடுத்தவை அங்கு தாமதமாகச் சென்றிருக்கிறது. மார்வாரிகள் சங்கம் வடநாட்டிச் சங்கமாக இருந்தாலும் அவர்கள் செய்த சேவை போற்றத் தக்கது. அவர்கள் செய்ததை எல்லாம் நாம் செய்தோம் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. ஆறேழு லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் விநியோகிக்கப்படவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். பிச்சைக்காரர்கள் போல் இருக்கிறோமே என்று சொல்கிறார்கள். நாலேந்து நாட்களில் எங்களை விரட்டி விடுவார்களே 400, 500 ரூபாய் கொடுத்து நாங்கள் ஏங்கே போவோம் என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தனுஷ்கோடியில் நாள் ஒன்றுக்கு 15, 20 ரூபாய் சம்பாதித்து வந்தவர்கள். தனுஷ்கோடி அழிந்து விட்டது. கப்பல் பாம்பன் வரை வந்தால் பிழைக்க வழி ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது வந்துக்கொண்டிருந்த கப்பல்கள் தனுஷ்கோடிக்கு வராத நிலையில் தூத்துக்குடிக்கு அனுப்பப் படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. அவை பாம்பனுக்கு வருமானால் 1,500 பேர்களுக்கு வேலை கிடைத்து வசதியாக இருப்பார்கள். சேது சமுத்திரத் திட்டம் வருகிறது வருகிறது என்று சொன்னாலும் உடனடியாக இந்த வேலையைச் செய்யவேண்டும். அடுத்தபடியாக பாம்பன் பிரிட்டிஷ் போன காரணம் அமைச்சர்களுக்கு *தெரியும். ஏற்கனவே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்த பாலத்தை ரிப்பேர் செய்யக் கூடாது என்று சொன்னார்கள் மக்கள், பத்திரி

23rd January 1965] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

கைகளில் “லெட்டர்ஸ் டி தி எடிட்டர்” பகுதியில் வந்திருந்தன. பாலத்தை மாற்றக் கூடாது என்று. இரண்டு பக்கங்களை அடைக்கிறார்கள். அதனால் காற்று போகாது. அலை அடிக்கும் தண்ணீர் போகாது. இரண்டையும் அடைக்கும்போது அபாயம் ஏற்படும் என்று எழுதப்பட்டிருந்தும் அது கேட்கப்படாததின் காரணமாக இந்த பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. யார் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தார்கள்? இருந்த இரும்புகள் எல்லாம் எங்கே போயிற்று. ஏன் அந்த பாலத்தை மாற்றியிருக்க வேண்டும், அப்படி மாற்ற வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு கட்டவேண்டும். அது போல, நிவாரண வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. முக்கியமாக ராமேஸ்வரம் பகுதியில் 37 ஆயிரம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு இப்போது எந்த விதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. அவர்களுக்கு முக்கியத் தொழில் மீன் பிடித்தொழில்தான். முதுகனத்தூர் பகுதியில் சுமார் 5,000 குடும்பம் இதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களுடைய படகுகள் எல்லாம் போய்விட்டது. அவர்கள் இன்றைக்கு எந்தவிதமான வழியும் இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பேசாமல் வெயிலில் காய்ந்து கொண்டு அசைகுறை பட்டினியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம், ஏதோ புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் சேகரித்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிராமல், அந்தந்த இடத்திலேயே ஏதாவது உதவியை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டும். எம்ர்ஜென்சி என்று சொல்லி எத்தனையோ காரியங்களை உடனடியாக செய்கிறோம். அது போன்று இதை வார் எம்ர்ஜென்சியைவிட மேலாக கருதி பத்து பதினைந்து நாட்கள் அங்கேயிருந்து எல்லாவிதமான உதவியையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் நிச்சயமாக அங்குள்ள மக்கள் பசி பட்டினியோடு சாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், தங்கச்சிமடம் என்ற இடத்தில் ஒரு கத்தோலிக்க மடம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு ஏழை பிள்ளைகளை வைத்து நடத்துகின்ற ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருந்து வந்தது. அது அடியோடு இடிந்து விழுந்துவிட்டது. அதை நடத்தி வந்தவர்கள் இப்போது இந்த கொடுமையால் ஏற்பட்ட நிலைமையை சமாளித்துக்கொண்டு தாய், தகப்பனற்ற குழந்தைகளை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பராமரித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய அரிசி கிடைப்பதில்லை. வெளியிலிருந்து போட் மூலமாக ஏதாவது வாங்கி வரலாம் என்றால் அதற்கும் அனுமதி கிடைக்காத நிலைமையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இரண்டு மூன்று போட் மட்டும் போக்குவரத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கு இதன் மூலமாக நல்ல வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நாள் ஒன்றுக்கு 1,500 ரூபாய் வரை வசூல் ஆவதாக தெரிகிறது. இதிலும் எல்லோரும் போய் வருவதற்குள்ள வசதியில்லை. முக்கியமாக எல்லோரும் போய் வருவதற்கான வசதியை உடனடியாக உண்டுபண்ணி கொடுக்கவேண்டும். குறிப்பிட்ட ஆட்களுக்கு மட்டும் தான் என்றிராமல் எல்லோரும் போய் வருவதற்குள்ள வசதியை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [23rd January 1965]

கொள்கிறேன். முக்கியமாக அரிசி இல்லாமல் கஷ்டப்படும் மக்களுக்கெல்லாம் அரிசியை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக சேதுசமுத்திரத் திட்டம் பற்றி சொல்லப்படுகிறது. இதிலும் வேலை துவக்குவதற்கு காலதாமதம் ஆகும் என்று தோன்றுகிறது. காரணம் இது நம்முடைய சர்க்காரின் கையில் இல்லை, மத்திய சர்க்காரின் கையில் இருக்கிறது. ராஜ்ய சர்க்கார் இதில் நன்றாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். இல்லை யென்றால் திடீரென்று ஒரு நாள், சேலம் இரும்பு ஆலைக்கு இப்போது சொல்லப்படுவது போல், இதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருந்தோம் அவர்கள் உடனடியாக முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் அந்த நிலைமை வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. ஆகவே இதை வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் ஏதோ வேகமாக பேசுகிறார்கள், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதை பிரயோசனப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட ஆபத்தான நிலைமை யாருக்கும் பிரயோசனப்படுத்திக்கொள்ள உரிமை கிடையாது, நேர்மாறாக அனுதாபப்படுவதற்குத்தான் உரிமை இருக்கும் . . . எந்த விதத்திலாவது இந்தத் திட்டம் உடனடியாக அமலுக்கு வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் நோக்கம். . . .

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: நீங்கள் இரண்டு பேர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால், ஏதோ இந்தத் திட்டம் வரக்கூடாது என்று நீங்கள் நினைப்பது போல் என் மனதில் படுகிறது. . . .

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்: வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் எண்ணம். ஆனால் அதைக்கொண்டு வருவதற்குள்ள தைரியம் உங்களுக்கு இருக்கிறதா என்பதுதான் சந்தேகம். அவர்களுக்கு அந்த தைரியம் இருந்தால் நான் அதை வரவேற்கிறேன். எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த நாட்டுக்காக இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் பாடுபட வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய வேண்டுகோள். ஏன் உங்களால் உடனடியாக முடியாது என்று செல்கிறேன் என்றால் எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய சர்க்காரை பார்த்துக்கொண்டு தான் செய்யமுடியும். மாகாண சர்க்காரால் எதுவுமே செய்ய முடியாத நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அடுத்த மாகாணத்திலிருந்து தண்ணீர் கூட பெற முடியவில்லை, அடுத்த மாகாணத்தோடு பஸ் விடுவதற்குக்கூட முடிவதில்லை. ஏதோ அகில இந்திய ரீதியாகத்தான் செயல் பட வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறதே தவிர உண்மையில் செயலில் ஒன்றையும் காணோம். முக்கியமாக மக்களுக்கு எது தேவைப்படுகிறதோ, அதை செய்து கொடுப்பதில் காலங்கடத்தக் கூடாது என்பதைத்தான் வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி மத்திய சர்க்காரிடத்தில் திட்டங்களை பெற்று உடனடியாக செயலாற்றினால், அதை நாங்கள் வரவேற்போம், வணங்குவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

23rd January 1965] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

அடுத்தபடியாக, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தமாக, நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள், கன்னியாகுமரியில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவறு தான் என்பதை ஏற்றுக்கொண்டார்கள் என்றால் உண்மையிலேயே அது வரலாற்றிலேயே எழுத வேண்டிய ஒன்று தான்; வரலாற்றிலேயே எழுதவேண்டிய அளவுக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு கட்சி வித்தியாசமில்லாமல் கன்னியாகுமரியிலுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் இந்தப் பிரச்சினையை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்கள் எல்லோரையும் பாராட்டுகிறேன். அதோடு இன்னும் நடந்திருக்கின்ற விஷயம் என்னென்ன என்பதை இன்னும் நன்கு தெரிந்து கொள்ளுகின்ற முறையில், முழு விவாதமையும் அறிந்து கொள்கின்ற முறையில், மேலும் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறாத வகையில் பார்த்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் வகையில் அவர்கள் பொது நீதி விசாரணை வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏன் மறுக்கவேண்டும். அந்த விவரங்களை ஏன் மறைக்கவேண்டும் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியக்கூடிய வகையில் பொதுவிசாரணை நடத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விலைவாசி. நாம் இன்றையதினம் விலைவாசியை கட்டுப் படுத்துவதற்காக கண்ட்ரோல் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இருந்தாலும் மக்களுக்கு இன்றையதினம் எந்த பண்டத்தின் விலையும் குறைந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறிக்கொண்டேதான் போயிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல மோசமான அரிசியை எல்லாம் கடைகளில் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. நேற்றையதினம் இதைப் பற்றி சொல்லும்போது, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுரையில் வேண்டாம் என்று சொன்னதை அருப்புக்கோட்டையில் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நான் அப்படி சொல்லவில்லை

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : மதுரையில் மோசமான அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் போய் வியாபாரிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றவர்களும் போய் சொன்னார்கள். கொடுக்கப்பட்ட அரிசி எல்லாம் கட்டி, கட்டியாக சிமென்ட் கட்டிபோல் இருந்தது. இது கனம் அம்மையார் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். (கையிலிருந்த ஒரு பொட்டலத்திலிருந்து, ஒரு அரிசிக் கட்டியை சபைக்கு எடுத்துக் காட்டினார்.) இது ஏதோ கட்டி என்று நினைக்கவேண்டாம், அரிசிதான் அதிலும் மதுரையில் கொடுக்கப்பட்ட அரிசி. இது யாரால் வந்த தவறு? வியாபாரிகளால் வந்த தவறு? உற்பத்தி செய்கின்றவர்களால் வந்த தவறு? அரசாங்கம் ஸ்டாக் செய்ததில் ஏற்பட்ட தவறு? அல்லது அடுத்த மாகாணத்திலிருந்து இம்மாதிரிப்பட்ட அரிசியை அனுப்பிவிட்டார்களா? என்று தெரியவில்லை. கலெக்டர் அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி சொன்ன பின்னால் இது உபயோகத்திற்கு லாயக்கற்றது, இதை வினியோகம் செய்யவேண்டாம் என்று நிறுத்தினார்கள் . . .

[23rd January 1965]

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : கலெக்டர் அவர்கள் உபயோகத் திற்கு லாயக்கற்றது, வினியோகம் செய்யவேண்டாம் என்று நிறுத்தின பின்னால், கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதை எடுத்துக் கொண்டு வந்து காண்பிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன?

திரு. பி. கே. மூக்கையாத் தேவர் : இம்மாதிரிப்பட்ட அரிசி விநியோகத்தின் காரணமாக காலரா, வாந்தி பேதி முதலியவை பல இடங்களில் ஏற்பட்டன என்பதை சொல்வதற்காகத்தான் இதைக் காட்டினேன். இம்மாதிரிப்பட்ட அரிசியை வினியோகம் செய்ததின் காரணமாக பல இடங்களிலும் காலரா, வாந்தி பேதி முதலியவை ஏற்பட்டு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதை சொல்வதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர வேறு ஒன்று மில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்தியைப்பற்றி, இன்றைக்கு நாட்டில் குடியரசு தினத்தில் துக்க தினமாக கொண்டாட வேண்டிய நிலைமைக்கு இந்தப் பிரச்சினை வளர்ந்திருக்கிறது. அதிலும் எம்ர்ஜென்சி எம்ர்ஜென்சி என்று சொல்லி எதையெல்லாமோ நாம் தள்ளி வைக்கிறோம், அதே போன்று நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒருமித்த கருத்துடன் இந்தி திணிக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லும் போது, ஏன் இதையும் தள்ளி வைக்கக் கூடாது? இந்த நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்தி திணிக்கப்படுவதை எதிர்க்கிறார்கள் என்பது நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், ஏதோ இதை எதிர்கட்டிக்காரர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கோபம் கொள்கிறார்களே தவிர, நமது முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரியாத விஷயமல்ல இது. இதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரில் இவர்களுக்கு நேரடியாக வற்புறுத்தி சொல்ல முடியவில்லை. இந்த நிலையில் இந்த நாட்டு மக்களுடைய கருத்துக்களை மதிக்கக்கூடிய வகையில் மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லி, புனிதமாக கருதப்படுகின்ற இந்த நாளில் இந்தியை புகுத்துவது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிச்சயமாக இவ்விதம் இந்தியை புகுத்துவது என்பது, இந்த நாட்டு மக்களை இரண்டாந்தர நிலைமையில் மக்களை ஆக்குவதற்கு பயன்படக் கூடாது, இவ்விஷயத்தில் இதை நாட்டு மக்களின் முக்கியமான பிரச்சினை என்று கருதி இதில் அரசாங்கம் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கூறி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ராமச்சந்திர ராயர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் ஆற்றிய உரை மீது அதை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற நான்கு தினங்களாக இந்த உரையை வரவேற்றும், எதிர்கட்சியிலிருந்து குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லியும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசி வருகிறார்கள். இன்று தனுஷ்கோடியிலும் ராமேஸ்வரத்திலும் ஏற்பட்ட புயலின் சீற்றமானது தெய்வத்தின் செயலாகத்தான் இருக்க முடியுமே தவிர, அது தனிப்பட்ட நபர்களின் கையில் உட்பட்டதல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் சென்ற 29-ம் தேதியன்று அங்கு விஜயம்

23rd January 1965] [திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்]

செய்தேன். எனக்கு முன்னால் மந்திரிகள் எல்லாம் போய் நல்ல முறையில் அங்கு நிலைமைகளை கண்காணித்து என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பரிசீலித்து அதற்கு தகுந்தபடி வேகமாக செயல்களை எல்லாம் நடத்திக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்த்து நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் குறைகூறுவது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. இவர்களுக்கு எப்போதும் குறை சொல்வது என்பதே வழக்கமாகிவிட்டது. ராமனாத சுவாமி இருந்தும் ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்றெல்லாம் கேட்கப் பட்டது. தெய்வம் என்பது எல்லோருக்கும் பொதுவானது. குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடும் இடத்தில் தான் என்று சொல்லப்படுவதுண்டு. அங்கும் சில அந்திகள் நடந்திருப்பதாக தெரிகிறது. அங்கு செல்லும் யாத்ரீகர்கள் எவ்வளவு பணம் கொண்டு சென்றாலும் திரும்பி வரும்போது, வெறும் கையோடு திரும்ப வேண்டிய அளவுக்கு அங்கு அடிக்கடி துரக்கிரமிப்பு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு எத்தனையோ தண்டனைகள் தெய்வம் கொடுத்திருக்கலாம். இருப்பினும் அந்த இடத்தை காக்கவேண்டும் என்பது தான் அங்குள்ள தெய்வத்தின் எண்ணமாக இருக்கலாம். அப்படியென்றால் அன்று புயலின் சின்னமாக அலைகள் புறண்டு 25 அடி, 30 அடி உயரம் வந்து கொண்டிருந்தும், சுமார் இரவு 2-00 அல்லது 3-00 மணி அளவில் கோவிலிலிருந்து தைவேத்தியத்தை ஒரு தட்டில் வைத்து “அப்பனே, இராமேச்வரம் இனி நிற்காது” என்று சொல்லி கடலில் செலுத்தினார்கள். அப்படிச் செலுத்தியவுடன் ஒரே நிமிஷத்தில் அலைகள் நின்று பின்வாங்கி விட்டது. தெய்வம் இல்லையா? தெய்வம் காப்பாற்றவில்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். இந்த முறையில் இராமேச்வரத்தில் கறையூர்ப் பகுதியில் ரொம்ப அதிக நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிந்த விஷயம். தனுஷ்கோடியிலும் அவ்விதம்தான். எவ்வித கஷ்டம் இருந்தாலும் உடனடியாக தவிக்கும் மக்களை மண்டபத்திற்குக் கொண்டு விட்டு உதவிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கு சில திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது உண்மை தான். நான் நேரில் சென்றபோது ஆயிரக்கணக்கான அரிசி மூட்டைகள் கடற்கரையில் இறக்கப் பட்டிருந்தும் உடனடியாக மக்களுக்கு எடுத்துக் கொடுப்பதிலே சில தரகர்கள், தரகர்களுக்கு நல்ல கண்ணியமே வராது என்று நினைக்கிறேன், ஒவ்வொரு மூட்டைக்கும் 3-4 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், இல்லாவிட்டால் முடியாது என்று தகராறு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கு ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், மற்ற அதிகாரிகளும் சேர்ந்து எந்தெந்த விதத்தில் மக்களுக்கு உதவி அளிக்க முடியுமோ, அதையெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இன்று நம் நாட்டில் சில அவதூறுகளெல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சென்னை மாநில முதல் அமைச்சர், அவர்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகு தான் இதெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர் அன்பில் தர்ம லிங்கம் குறை கூறினார்கள். அப்படி என்ன வந்து விட்டது? அவர் இன்றுதான் பதவிக்கு வந்திருக்கிறாரா? எந்த நாள் சட்ட

[திரு. அ. ராமசந்திர ராயர்]. [23rd January 1965]

சபைக்கு வந்தாரோ அந்த நாள் முதல் தொன்றுதொட்டு மந்திரி பதவியில் இருக்கிறார். ஒருவர் பேரில் குற்றம் சொல்லுவது சரியாகாது.

தமிழை தங்கள் கட்சிதான் போற்றுகிறது என்றும், வரவேற்கிறது என்றும், மற்றவர்கள் அப்படி இல்லையென்றும் சில கட்சிக்காரர்கள் எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் செய்வது தமிழுக்கு வரவேற்பு கொடுப்பது அல்லவே அல்ல. தமிழர்கள் முன்னுக்கு வரவேண்டும். இந்தி படிக்காவிட்டால் தமிழர்கள் முன்னுக்கு வரமுடியாது. தமிழர்களை குழிதோண்டிப் புதைக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்தியை அவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். அகில இந்தியாவிற்கும் பொதுவான ஒரு மொழி அவசியமாக இருக்கிறது. அதுதான் இந்தி. அந்த பாஷை கூடாது என்று அதற்காக துக்க நாள் கொண்டாடப்போகிறோம் என்று சொல்லி தமிழுக்கு பாதகம் செய்கிறார்கள். நம் மானவர்கள் இந்தி வந்து விட்டால் பல விதமான கெடுதல் ஏற்படும் என்று பலவிதமான கருத்து கொள்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் யார்? நம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள்தான். பின்னால் வரும் சந்ததிகள் நல்வாழ்வு வாழக்கூடிய முறையில் நல்ல திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுப்பது அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அவைகளை யெல்லாம் கட்டுப்படுத்தவேண்டுமென்று இதற்கு முன் பறைச்சாற்றிக்கொண்டு வந்தார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்று இப்போது உணவுப் பொருள்களுக்குத்தக்க விலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் சில விவசாயிகள் தங்களுடைய உணவுப் பொருள்களை விற்பதிலே இந்த சமயம், அறுவடை ஆனதும் விற்பது இலாபகரமாக இருக்கும் என்றாலும் ஜூன் மாதம் வரையில் வைத்திருந்து விற்பதும் உண்டு. இப்போது கொள்முதல் செய்யும் நெல்லுக்கு கொடுப்பதை விட ஜூன் மாதம் கொள்முதல் செய்யும் நெல்லுக்கு 2-3 ரூபாய் அதிகப் படியாகக் கொடுப்பது நலம். ஈரத்தில் நெல்லை விற்கும்போது உடனடியாக கோவாப்பரேட்டிவ் ஸ்டோர்களும் அதை ஸ்டாக் செய்ய முடியாது. அப்படி ஈரத்தில் வாங்கி ஸ்டாக் செய்வதால் தான் எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறை சொல்லுவது போல கட்டிப் போய் விடுகிறது. அவர்களிடமிருந்து காய்ச்சல் செய்யப் பட்ட பண்டங்களாக பின்னால் வாங்கி அதற்குத் தகுந்த முறையில் விலை கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். மாயாண்டி நாடார் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது கவர்னர் பெருமானுடைய உரையில் இன்று நாட்டில் உள்ள நிலைமையை நல்லவகையில், தக்க நிலைகளில் அரசாங்கம் செய்கிற வேலைகளும், அதற்கேற்ற நிலையில் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்து நல்ல அபிவிருத்தி செய்யக் கூடிய நல்ல முன்னேற்றமான நிலைமைக்கு நாட்டை கொண்டுசெல்லுகிற நல்ல ஏற்பாடாக அமைந்திருக்கிறது என்று பார்த்து அதை வரவேற்றும், போற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

23rd January 1965] [திரு. எம். மாயாண்டி நாடார்]

(திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம் தலைமை)

தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்ட நிலையிலே தக்க சமயத்தில் அரசாங்க அதிகாரிகளும் மற்றப்படி அமைச்சர்களும் சென்று நல்ல வகையில் மக்களுக்கு உதவினைச் செய்தாலும்கூட இதை ஒரு வாய்ப்பாக வைத்து, வாய்ப்பு என்று கூட்ச் சொல்ல முடியாது, குதர்க்கமாக எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களெல்லோரும் அரசாங்கம் செய்த நல்ல காரியங்களைக் கூட வரவேற்க மனம் இல்லாமல், தாங்கள் ஏதோ வரவேற்று விட்டால் ஆளும் கட்சிக்கு கௌரவம் என்று நினைத்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை, விபத்து ஏற்பட்ட அந்த சந்தர்ப்பத்தில் போகாமலும், பிறகு நிவாரண வேலைகளெல்லாம் முடிந்து அதற்குப் பிறகு போய் தாங்கள் பறைச்சாற்றக் கூடிய முறையில் செய்ததை பத்திரிகைகளில் பார்த்தோம். இது மிகவும் வருந்தத் தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே போல்தான் இன்று பாஷை பிரச்சினையிலும் பொது மொழி ஒன்று வேண்டுமென்று முன்பே அமைத்து, சட்டப் பிரகாரம் பொதுவாகப் பேசக் கூடிய மொழி இந்தி என்று எதிர் கட்சி தனபார்களெல்லாம் வரவேற்று, 1965-க்கு மேல் அது அரசியல் பாஷையாக ஆகவேண்டுமென்று ஒப்புக்கொண்டாலும்கூட, மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கமும் முடிவு செய்து, இந்தி பூராகவும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று உணர்ந்து 1963-ம் வருஷத்திலேயே, 1965-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் இந்தி பேசாத மாகாணங்களில் எப்போது நாம் பூர்த்தியாக நாமே புரிந்து கொண்டோம் என்ற நிலைமை வருகிறதோ, அப்போது மத்திய அரசியலிலும் மாநில அரசியலிலும் நாம் சொல்லக் கூடிய நேரத்தில் இந்தி வரலாம் என்று அமைத்து, அதற்கு துணையாக இங்கிலீஷ் இருக்க வேண்டும் என்று விரிவாக என்ற அறிக்கை வெளியிட்டு, ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியும் அதிலும் குடியரசு தினமாக இருக்கக் கூடிய நல்ல நாளில், மக்கள் குதர்க்கமாகக் கொண்டாடக்கூடிய மக்கள் மனோநிலையை மறந்து, அதை துக்க தினமாக எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் கொண்டாடுவோம் என்று சொல்லுவதைப் பார்க்கும் போது நாட்டின் நிலைமையையும், அரசின் தன்மையையும் புறக்கணிக்கும் தன்மையைப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதுதான் எனது நினைவு. காரணம் என்ன என்றால் அரசாங்கம் செய்யக் கூடிய திட்டங்களை ஆதரிக்கலாம் அல்லது நிராகரிக்கலாம். ஆனால் அரசியல் ஸ்தாபனத்தை இன்று நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தேசிய சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் கடுமையாக எதிர்ப்பது மட்டுமல்ல, துச்சமாக மதிக்கக் கூடிய முறையில் செய்யக் கூடிய காரியங்களை யாரும் ஆதரிக்க முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நாட்டிலிருக்கக்கூடிய நிலைமை இன்னொன்று. பரவலாக பர்மாவிலிருந்து அகதிகள் இங்கு அதிகம் பேர்கள் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் நல்ல வகையில் ஆதரவு கொடுத்து, வேலை வாய்ப்பு, தொழில் வசதி ஆகியவற்றிற்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து வருகிறது. அதை நாம் பாராட்டா

[திரு. எம். மாயாண்டி நாடார்] [23rd January 1965]

மல் இருக்க முடியாது. அதை இன்னும் துரிதப்படுத்த வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை ஒரு பகுதியைக் கொடுத்து, அதற்கு அடுத்தபடியாக 6 மாதங்களுக்குப் பிறகு மறு பகுதியைக் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் துரிதமாக தொழிலை ஏற்படுத்தி விட்டால், அவர்கள் தொழில் செய்கிறார்களா, இல்லையா என்பதை ஆராய்ந்து, உடனடியாக மறு பகுதியையும் கடனாகக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கிருந்து இரண்டு மாதங்களாக கப்பல் வருவதற்கு வசதி இல்லை. அந்த நிலைமையிலே அங்கே ரங்குனில் 40,000 பேர்களுக்கு அதிகமானவர்கள் காம்பில் தங்கி மிகவும் அவதிப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதை ஆலோசித்து மத்திய அரசாங்கத்துடன் கலந்து, கப்பல்கள் அனுப்புவதற்கு வேண்டிய வசதிகளை, ஏற்பாடுகளை உடனடியாகச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. ர. முனிரத்னம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் மூலமாக இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிற கண்துடைப்பு அறிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். சென்ற சில நாட்களாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மக்கள் எல்லோருடைய கண்களிலும் உறுத்திக்கொண்டிருந்த புயலைப்பற்றியும், உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றியும் மட்டும்தான் இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள பின்தங்கிய பகுதிகளை எந்த முறையிலே வாழ வைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் விளக்கங்கள் இல்லாத கண்துடைப்பு அறிக்கையாக இந்த அறிக்கை இருப்பதை முதலில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற பின்தங்கிய பகுதிகளில் என்னுடைய தொகுதியும் ஒன்று. எங்கள் பகுதியிலே மருத்துவம், சுகாதாரம், பாதைகள் போன்ற மக்களுக்கு வேண்டிய, அத்தியாவசியமாக தேவைப்படுகின்ற வசதிகளை எந்த வகையிலே அவர்கள் நல்ல முறையிலே வருகிற நாட்களில் செய்யப்போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. உதாரணமாக என்னுடைய ஊரிலே கலவையில், மருத்துவ மனை இருந்தும், மருத்துவர் இல்லாத காரணத்தினால், கலவையிலும் சுற்றுப்புறத்திலும் இருக்கிற 30,000 மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு பிரசவ கேஸாக இருந்தாலும்கூட அதற்கு அங்கே மருத்துவ வசதி கிடையாது. 10, 15 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கிற, அதுவும் தனியார் துறையில் நடைபெறுகின்ற அமெரிக்கன் மருத்துவ விடுதிக்கு எடுத்துப் போகவேண்டிய சூழ்நிலைதான் இருக்கிறது. அப்படி எடுத்துக் கொண்டு போவதற்குக் கூட போக்கு வரத்து வசதி சரியாக இல்லை. இருக்கிற போக்குவரத்து வாகனங்களை, எடுத்துச் செல்லலாம் என்றாலும் கூட, அங்கே பாதைகள் நல்ல முறையில் இல்லாமல் இருக்கின்றன. பாதைகள் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டு, காண்டிராக்டுக்கு விடப்

23rd January 1965] [திரு. க. ர. முனிரத்னம்]

பட்டாலும், இன்று வரையில் வேலைகள் முடிக்கப்படவில்லை. இப்படி பல பிற்பட்ட சூழ்நிலைகள் இருப்பதுபற்றியெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் கூறாமல், ஏதோ மழுப்புகிற ஒரு அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்திருப்பதைப் பார்த்து, நாங்கள் எல்லாம் எதற்கு இங்கே வருவது என்று கூட நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே இந்த அறிக்கை அமைந்திருக்கிறது. 1962-ம் ஆண்டு மார்ச்சு 31-ம் தேதியில் முடிக்கவேண்டிய கலவை கூட்டோடு—வாழைப்பந்தல் பாதை இன்னும் முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. முன்பு ஒரு தடவை இந்த மாமன்றத்தில் பேசும் பொழுது கூட சொன்னேன். நேபா பகுதிகளுக்கு ரோடு போடும் மெஷின்கள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆண்டுகள் மூன்று ஆகியும் இன்று வரையில் வேலை பூர்த்தி யாகாமல் இருக்கிறது. மாற்றி, மாற்றி இன்னொரு ஆளுக்கு கண்டிராக்ட் விடுகிறார்கள். வேலைகள் முடிக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைதான் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, இந்த அறிக்கையை நான் ஆதரிக்க முடியாத நிலையிலே விடைப்பெறுகிறேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையில் எடுத்ததுமே ராமேசுவரம் தீவிலும், தனுஷ்கோடி இன்னும் கடற்கரை ஓரப் பகுதிகளிலும் புயலாலும், கடல் கொந்தளிப்பாலும் ஏற்பட்ட விபத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பது அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. ராமேசுவரம், தனுஷ்கோடி இரண்டும் நம்முடைய நாட்டின் ஒருமைப் பாட்டுச் சின்னங்களாக இருந்திருக்கின்றன தொன்றுதொட்டு என்று நாம் அறிவோம். தெற்கே இருப்பவர்கள் காசிக்குச் செல்வதும், வடக்கே இருப்பவர்கள் ராமேசுவரத்திற்கு வருவதும் வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. இது தெய்வத்திலும், மதத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கக்கூடியவர்கள் செய்யக்கூடிய செயலாக இருக்கலாம். இருப்பினும், அதில் இருக்கக்கூடிய கருத்து என்ன? இந்த நாடு பூராவும் ஒன்று என்பதும், இந்த நாட்டில் எந்த இடமும் எல்லோருக்கும் பொது என்பதும்தான் கருத்து. நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்கும் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய செல்வங்கள், இயற்கை வளங்கள் இவைகளெல்லாம் பொது என்கின்ற ஒரு தத்துவம் இதில் வேரூன்றி இருப்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பெரிய விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் அடைந்திருக்கக்கூடிய நஷ்டம் எவ்வளவு என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நமக்குள்ளே சண்டை போட்டுக்கொள்வது நல்லது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபடி 500 ஆக இருந்தாலும் சரி, இன்னும் மற்றவர்கள் கூறுகிறபடி 1,500 ஆக இருந்தாலும் சரி, 3,500 ஆக இருந்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி சர்ச்சை பண்ணவேண்டிய அவசியம் இல்லை. 500 கூட ஒரு சிறிய எண்ணிக்கை அல்ல. தேசத்திலே இது வரையிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விபத்துக்களிலே இது பெரிய விபத்து என்பதிலே இரண்டு வித கருத்து இருக்க முடியாது. தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லோருமே இதற்கு

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

உதவி செய்யவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இம் மாதிரி தேசத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விபத்தை அரசியலுக்கு பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அரசியலுக்கோ அல்லது வேறு எந்தக் காரணத்திற்கோ அதை சிலர் பயன்படுத்த விரும்பலாம். அதனால் என்ன நன்மை ஏற்படலாம் என்று நினைப்பவர்கள்கூட இல்லாமல் இல்லை. அது ஒரு பெரிய விஷயம் அல்ல, விவாதத்திற்குரிய விஷயம் அல்ல. இதிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம் என்ன? இதைப் பூராவும் தடுத்து இருக்க முடியுமா, முடியாதா, இவ்வளவு நஷ்டத்தையும் குறைத்து இருக்க முடியுமா, இருக்க முடியாதா? இவைகளெல்லாம் நாம் ஆராய வேண்டிய விஷயம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்கான சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். இதனால், நமக்கு எவ்வளவு வோட்டுகள் சாதகமாக கிடைக்கும், ஆளும் கட்சிக்கு எத்தனை லட்சம் வோட்டுகள் குறையும் என்று கணக்கிட்டு, அதற்காக நான் இதை யெல்லாம் எடுத்துக் கூற விரும்பவில்லை. அதே சமயத்தில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது தேசிய பிரச்சினை என்று கருதி, தேச மக்கள் எல்லோருக்கும் இதில் அக்கரை உண்டு என்று கருதி, பொதுப் பிரச்சினையாகக் கருதி இதை அணுக வேண்டும் என்பதையும் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆண்டவன் செயல் என்று கூறுகிறார்கள் அல்லது இயற்கையின் சீற்றம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் சொல்லுவது ஒரு வேளை தெய்வத்தையே இழிவுபடுத்துவது போலாகும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'ஆக்ட் ஆப் காட்' என்பது ஒரு பழமையான மொழி.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு இவ்வளவு வேகமாக எழுந்திருந்து பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களை ஒன்றும் நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வில்லை. முதுமையான மொழி என்பதற்காகத்தான் நானும் அதைக் குறிப்பிட்டேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பழமையான மொழிகளை அப்படியே 'லிடரலாக' எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: தங்களுக்கு எட்டியதை, தங்களால் முடிந்ததையெல்லாம் தங்களால் செய்யப்பட்டதாகவும், தங்களால் முடியாத விஷயங்களைப் பொறுத்த வரையில் ஆண்டவன் மேல் பழி சுமத்துவதும், ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணிப்பதும் வழக்கம். இயற்கையினால் வந்ததோ அல்லது தெய்வத்தினால் வந்ததோ, எப்படி இருந்தாலும் சரி, இப்பொழுது நாம் பார்க்கவேண்டியது என்ன? இந்த விவாதத்தில் ஆண்டவனைக் கூப்பிடவேண்டிய அவசியமே இல்லை. 10, 15 வருஷ காலமாக தனுஷ்கோடி போக்கு

23rd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வரத்துக்கு லாயக்கற்றது என்ற அபிப்பிராயம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக பாம்பன் தாண்டி, ராமேஸ்வரம் ரோடிவருந்து தனுஷ்கோடி வரையிலும் இருக்கிற 7 மைல் தூரத்திற்கு அந்த ரெயில் பாதையை செப்பனிடுவது கடினம். திசைரி ரெயில் போகும்பொழுதுகூட, காற்று அடித்து மணல் வந்து மூடிவிடும். அங்கே எப்பொழுதும் காங்க்மென் டியூடியில் இருக்கவேண்டும். வண்டியிலேகூட காங்க்மென் போக வேண்டும். விபத்துக்குள்ளான ரயிலிலும்கூட ஒரு பிரிட்ஜ் இன்ஸ் பெக்டரும், 30 காங்க்மென்களும் போனார்கள். துணிச்சலோடு போகவில்லை, இந்த வண்டி போகிறது என்ற கவலையினால், வண்டி தங்கிவிட்டால் உதவி செய்ய வேண்டும் என்று போளவர்கள். அப்படிப்போன ஒரு அதிகாரியும், 30 காங்க்மென்களும் அடித்துப் போய்விட்டார்கள். இதை எதற்காகக் கூறுகிறேன் என்றால், தனுஷ்கோடி எப்பொழுதுமே வசிப்பதற்குக் கைவிடப்படவேண்டிய இடம். ஸ்நானம் செய்ய வேண்டுமென்று போகிறவர்கள் காலை சென்று விட்டு மாலையில் திரும்பலாம். தனுஷ்கோடியில் தலைமன் னாருக்கு ஸ்டீம் லாஞ்சில் போவதற்கு இடமிருக்கிறது. போட் மெயில் புறப்படுவதற்கு இடமிருக்கிறது. அந்த இரண்டையும் கூட மண்டபத்திற்கு அருகிலே மாற்றி, தனுஷ்கோடியை அறவே நீக்கவேண்டும். அது வசிப்பதற்கு அபாயகரமானது என்ற கருத்து 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட கருத்து. ரெயில்வேயில் தொடர்ந்து அனுபவம் அடைந்தவன் என்ற காரணத்தினால், இதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அங்கே கடல் அரிப்பு, புயல் காற்று, கடல் கொந்தளிப்பு திடீர், திடீர் என்று ஏற்படும். சுவர் எழுப்பினால், மண் அடிப்பதைத் தடுக்கலாமே தவிர, 40 அல்லது 50 அடி உயரத்திற்குக் கடல் பொங்கி எழுந்தால் அதை எந்தச் சுவர் தான் காப்பாற்ற முடியும்? சுவர் இருந்தாலும் இந்தப் பிரச்சினையை தடுத்திருக்க முடியாது. தனுஷ்கோடியைப் பற்றி 1937-லிருந்து தெரிந்தவன் என்ற முறையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன். தனுஷ்கோடியைக் கைவிட்டு, இது ராமேஸ்வரம் தீவிலே அமையாமல் மண்டபத்திற்கு அருகாமையிலே கொண்டு வரவேண்டும் என்ற யோசனை இருந்தது. அதைச் செய்திருந்தால் ஒருவேளை இந்த விபத்தைத் தடுத்திருக்கலாம். எப்பொழுதும் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகு புத்திசாலித்தனமாகப் பேசுவது சுலபம். நிகழ்ச்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு அவ்வளவு நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. 15 வருஷ காலமாக இது ஆலோசனையில் இருக்கிறது. இயற்கை விதிகளை எல்லாம் மனிதனால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்று நிபுணர்கள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “The laws of nature act independently of man” மனிதன் விரும்புகிறபடி இயற்கையின் விதிகள் நடப்பதில்லை. அதற்கு அப்பாற்பட்டு நடக்கின்றன. மனிதனால் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு ரகசியங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. புரிந்து கொண்டால்தான் அடக்கி ஆள முடியும். விளைவுகளி லிருந்து மனித சமுதாயத்தைத் தப்பித்துக் கொள்ள முற்பட வேண்டியதில்லை. ஆண்டவன் மீது பழி போடாமல் விஞ்ஞான முறையில் அணுகினால் இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும். அம்மை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

கண்டால் மகமாயியை வேண்டிக்கொள்கிறோம். அதற்காக அம்மை குத்திக் கொள்ளாமல் இருக்கிறோமா? மகமாயி இடம் முறையிட்டு விட்டுப் பேசாமல் இருக்க முடியுமா? நான் தெய்வத்தை நித்தனை செய்யவில்லை. தெய்வத்தை நம்புவதைத் தடுக்கவில்லை. கவர்னர் உரையைப் பார்த்தாலும் சரி, முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற அமைச்சர்கள் கொடுக்கக் கூடிய விளக்கங்கள் எப்படியிருக்கின்றன ஆண்டவன் செயல் என்று சொல்லி மனதிற்கு ஆறுதல் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் இதிலிருந்து சரியான படிப்பிணையைக் கற்றுக்கொண்டதாக ஆகிவிடுமா? இயற்கை விதிகள் எப்படியிருக்கும் என்பதைப் புரிந்து கொண்டோமா? கடந்த 10, 12 வருஷங்களாக விசாகப்பட்டினத்திலிருந்து தனுஷ்கோடி கடற்கரை வரையிலும் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது வருஷத்திற்கு ஒரு முறையோ டிசம்பர் மாதத்தில் புயல் வேகமாக அடிக்கும். தஞ்சை திருச்சி, ராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற ஜில்லாக்களில் கடற்கரை ஓரங்களில் அடிக்கடி சேதம் ஏற்படுவது நமக்குத் தெரியும். இதை ஆராய்ச்சி செய்து, வானில ஆராய்ச்சி மூலம் சரியான விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, முன் எச்சரிக்கை செய்திருந்தால், பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் உண்டு. இம்மாதிரி அபாயங்கள் ஏற்படும் சமயத்தில் ரெயில்வே அதிகாரிகளும், கடல் ஓரத்தில் தங்கக்கூடிய மக்களும் முன் ஜாக்கிரதையாக இருக்க முடியும். வானில ஆராய்ச்சி அறிக்கைகளை யாரும் கவலையோடு நம்புவதில்லை. அகில இந்திய ரேடியோவில் கிராம நிகழ்ச்சிகளில் மழை வருவதைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்காக வைத்திருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதை நம்பி விவசாயம் செய்யவில்லை. தங்களுடைய மணக்கணக்குப் படிதான் செய்கிறார்கள். நம்முடைய வானிலை ஆராய்ச்சிக்கு அதிகாரிகள் மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை. மக்களும் மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை என்கிற நிலை இருக்கிறது. அதிலே அவ்வளவு பலவீனம் இருக்கிறது என்பதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு உலகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விஞ்ஞான வளர்ச்சி எப்படியிருக்கிறது என்றால், வானத்திலே எத்தனை அடி உயரம் சென்றாலும் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், எந்த திசையில் போகிறது என்பதைக் கணிக்க முடியும். அந்த அளவுக்கு விஞ்ஞானம் வளர்ந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு நிலையங்களை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும், எந்தெந்த இடங்களில் புதிய நிலையங்களைத் தோற்று விக்கவேண்டும், அந்த நிலையங்கள் கொடுக்கும் முடிவுகளை எப்படி மாவட்ட அதிகாரிகள் சிரத்தையோடு எடுத்துக்கொண்டு நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்து முடிவு செய்யவேண்டியது அவசியம். அப்பொழுதுதான், இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டபிறகுதான் அதிலிருந்து நாம் ஒரு தக்க படிப்பிணையைக் கற்றுக் கொண்டதாக இருக்கும். மேலும், வானிலை ஆராய்ச்சியில் இருக்கும் கோளாறுகள் என்ன என்றும் பார்க்க வேண்டும். நான் ஒரு யோசனை சொல்லுவேன். நான் ஒரு சாதாரணமானவன்தான். விஞ்ஞானத்தில் எனக்கு அனுபவம் கிடையாது, பயிற்சியும் கிடையாது. பள்ளிக்கூடத்திலும் அதிகம் படிக்கவில்லை. அனுபவத்தையும் மற்றும் தெரிந்த விஷயங்களையும்

23rd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். அமைச்சர்களுக்குக் கூட எல்லா விஷயங்களும் தெரிந்திருக்க முடியுமென்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஆகவே, நிபுணர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை வைத்து வானிலை ஆராய்ச்சியில் இருக்கிற கோளாறுகள் என்ன, அவற்றை எப்படித் திருத்தவேண்டும் என்று கண்டுபிடித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தால் கடலோரத்தில் இருக்கக்கூடிய மீனவர்களுக்கும், ரெயில்வே போக்குவரத்து, விமானப் போக்குவரத்து இவற்றிற்கு பெரும் பாதுகாப்பு ஏற்படும். ராணுவத்தேவைக்காக மட்டும் அல்ல, தேசத்தையும் மக்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு வானிலை ஆராய்ச்சி முக்கியமானது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு ஒரு நிபுணர் கமிட்டி போட்டு ஏற்பட்ட படிப்பினைகளைக் கற்றுக் கொண்டு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ரெயில்வே விபத்து தனுஷ்கோடியில் ஏற்பட்டு அதன் சேதம் கணிசமான அளவுக்கு இருந்திருக்கிற தென்பது எனது அபிப்பிராயம். இதற்காக ஒரு சர்ச்சையில் இறங்கி மிகைப்படுத்தி மக்களுக்கு கவலை உண்டாக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. இரவிலே வீட்டிலே படுத்திருந்தவர்கள் அடித்துப்போகப்பட்டிருக்கிறார்கள். வீட்டிலே படுத்திருந்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்று உத்தேசமாகத்தான் சொல்லமுடியும். அது யூகிக்கவேண்டிய விஷயம். விபத்தின் கொடுமை எப்படி அதிகமாகி இருக்கிறதென்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அன்று இரவு 8 மணிக்கே இந்தப் புயலின் வேகம் அதிகரித்திருக்கிறது. அந்தத் தகவல் ஸ்போர்ட் இலாகாவுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. பாம்பனிலுள்ள ரயில்வே சிப்பந்திகளுக்குத் தகவல் தெரிந்திருக்கிறது. மண்டபத்திலிருந்து இரவு 8 மணிக்கு பாம்பனுக்குப் புறப்பட வேண்டிய வண்டியை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் பாம்பனிலிருந்து மண்டபத்திற்குப் போகவேண்டிய ரயிலும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு 10-40 மணிக்கு பாம்பனிலிருந்து தனுஷ்கோடிக்கு வண்டியை எடுத்துச் செல்லுமாளுக்குத் தைரியம் எப்படி வந்தது என்பது ஆராய வேண்டிய விஷயம். அந்த வண்டியை எடுத்துச் சென்றது சரியா? அதற்கு முன்னதாக மாலை 6-40 மணிக்கே தனுஷ்கோடியிலிருந்து புறப்பட்டு பாம்பனுக்கு வரவேண்டிய வண்டி 2 மணி நேரம் கால தாமதமாகிப் புறப்பட்டு 8-40 மணிக்கு தப்பினோம் பிழைத்தோம் என்று வந்திருக்கிறது. அந்த ரயிலில் சென்ற ட்ரைவரைச் சந்தித்துப் பேசினேன். அவர் கூறிய தகவல் என்ன என்றால், அவரே ராமேஸ்வரம் ரோடு ஸ்டேஷனுக்கு வந்த பிறகு ரயில் போவது ஆபத்து என்று எச்சரித்திருக்கிறார். அதற்கு மேலும் எந்த முரட்டுத் துணிவோடு ரயிலை எடுத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்? அதற்கு யார் பொறுப்பு, சிப்பந்திகள் செய்த கோளாறு அல்லது ரயில்வே கண்ட்ரோல் செய்த கோளாறு, அல்லது ரயில்வே சட்டங்களில், விதிகளில் இருக்கக் கூடிய கோளாறு, விதிகளுக்கு பயந்து செய்ததால் வந்த கோளாறு, இது என்ன என்று ஆராய வேண்டும். அபாயம் என்று முன் எச்சரிக்கை செய்திருந்தும், ஒரு ரயில் ட்ரைவர் எச்சரித்து இருந்தும், இந்த

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

ரயிலை எடுத்துக் கொண்டு போனதினால், பலர் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கை நூற்றிப் பத்தா அல்லது நூற்றிப் பதினைந்தா அல்லது முன்னூரா என்பதல்ல இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சினை. 115 என்றே வைத்துக் கொள்ளுவோம். அந்த ரயிலின் எஞ்ஜின் இல்லை, பெட்டிகள் இல்லை, அதில் சென்ற மக்களும் இல்லை எல்லாவற்றையும் கடல் அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. எல்லாக் கணக்கையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து கணக்குப் பார்க்கக் கூடாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கடல் கொந்தளிப்பால் எல்லாம் போய்விட்டது என்று ஒரேயடியாகச் சொல்லி விடக் கூடாது. அப்படிச் சொல்லி விட்டால் எதிர்காலத்தில் படிப் பினைக்கு அது உதவியாகாமல் போய்விடும். இதற்கு முன்பும் பல ரயில்வே ஆக்சிடெண்டுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு அரிய ஓரில் சேதம் ஏற்பட்டது. அந்த விபத்திற்குக் குறிப்பிட்ட காரணம் இருந்தது. இருந்தும் அதற்கு ஒரு பகிரங்க கமிஷன் ஆப் எங்க்வயரி வைத்தார்கள். ரெயில்வே தொழிலாளர்கள், மற்றபடி அதில் தொடர்பு கொண்டவர்கள் சாட்சியம் கொடுக்க வாழ்ந்து இருந்தது. அதன் பிறகு அவர்களுடைய அறிக்கையும் வெளியிடப்பட்டது. ஆகவே இந்த விபத்தில் ஒரு பகிரங்கமான எங்க்வயரி கமிஷன் நியமிக்க வேண்டியது அத்யாவசியம் என்பதை ரெயில்வே மந்திரி அவர்களுக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் நிச்சயமாக உணர்த்த வேண்டும். எந்தவிதமான தவறுதலாக இருந்தாலும், கடல் கொந்தளிப்பு என்று சொல்லிவிடலாம் என்று ரெயில்வே அதிகாரிகள் நினைக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதில் 30 ரெயில்வே தொழிலாளிகள் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். ப்ரிட்ஜ் இன்ஸ்பெக்டர், பாலங்களைப் பார்க்கும் அதிகாரியும், ட்ரைவர் லைபர்மன் முதலியவர்களும் இறந்திருக்கிறார்கள். பலபேர் பொது மக்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பெரிய விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் புயல், கடல் கொந்தளிப்பு என்று சாதாரணமாகச் சொல்லி விடாமல், ஒரு பகிரங்க விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்க வேண்டும். இது வழக்கமான விஷயந்தான், புதிதாக நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

இன்னும் சேதங்களைப் பற்றி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கலாம். இனி ஜனங்கள் ராமேச் வரத்துக்கு சாதாரணமாகப் போய்வர, போக்குவரத்துக்குத் தடையில்லாமல் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். ராமேச்வரத்தில் இருக்கக் கூடிய மக்கள், கடலையும், அங்கு இருக்கும் கோவிலையும் தான் நம்பி வாழ்கிறார்கள். கடலில் இருக்கும் மீனைப் பிடித்து வாழும் மீனவர்களும், கோவிலுக்கு வரும் யாத்ரீகர்களை நம்பி வாழும் கடைக்காரர்களும், அர்ச்சகர்கள், மற்றவர்களும் இருக்கிறார்கள். யாத்ரீகர்கள் வந்து போய்க்கொண்டு இல்லையென்றால் இவர்கள் வாழ்க்கை ஸ்தம்பித்துப் போய்விடும். ஆகவே, நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளில் இருந்தும் ஜனங்கள் தாராளமாக வந்து போகக் கூடிய அளவுக்கு சூழ்நிலையை அதிக சீக்கிரத்திலேயே உண்டாக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய போக்கு வரத்துக்களை துரிதமாக அமைத்தாக வேண்டும். விசைப்படகுகள் மூலம் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு

23rd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

செய்திருந்தாலும், போதுமான அளவுக்கு, தேவையான அளவுக்கு அது இல்லை. ஆகவே, போக்கு வரத்துக்களை துரிதப் படுத்த தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ரெயில்வே சம்மந்தப் பட்ட மட்டில், பாலத்தை திரும்பக் கட்ட ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். பாலத்தைக் கட்டட்டும். வெகு சீக்கிரமாகக் கட்டட்டும். ஆனால், அதே சமயத்தில், இருந்த பாலம் இடிந்ததற்கு காரணம் என்ன என்று ஆராயவேண்டும். முன்னே இது தென்னிந்திய ரெயில்வேயாக இருந்த காலத்தில், ஒரு இதாலிய இஞ்சினியர் ஒருவரால் 50 வருஷங்களுக்கு முன்னால் இது கட்டப்பட்டது. இதைப் பற்றி ரொம்பப் பெருமைப் பட்டுக் கொள்வது வழக்கம். 1½ மைல் நீளத்திற்கு ஒரு பாலம், விசித்திரமாக அமைக்கப்பட்ட பாலம் என்று பெருமையாக இருந்த விஷயம் இது. இவ்வளவு நாட்களாகத் தாங்கிய பாலம் இடிவதற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆராய வேண்டும். எனக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்படி, சமீபத்தில், இங்கிருந்து கட்டட்களை மாற்றியபோது, ஃபிஷ் ப்ளேட் போல்ட், நடடுகளை சரியாகப் பொருத்தாமல் வைத்து விட்டார்கள் என்பது. அதற்குள்ள காரணம் என்ன என்பதையெல்லாம் ஆராய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எனக்குக் கிடைத்த தகவலை, நான் நேரில் பார்க்கவில்லை, அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதைப் பற்றியும் விசாரிக்க வேண்டும்.

ரெயில்வே விபத்தினால் தனுஷ்கோடி, ராமேஸ்வரத்தில் பலபேர் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பங்கள் இருக்கலாம். ஒரு ரெயில்வே தொழிலாளி தன் குடும்பத்தை இழந்திருக்கலாம். இன்னொரு தொழிலாளி இறந்திருக்கலாம். ஆனால், அவருடைய குடும்பம் இருக்கலாம். அதே மாதிரி டிக்கட் வாங்கிப் பிரயாணம் செய்து உயிர் இழந்தவர்களுக்கு, மற்றபடி பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு, நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படவேண்டும். அது இந்திய ரெயில்வே சட்டத்திலேயே இருக்கிற ஒன்றுதான். ஏற்பட்டது ஒரு பெரிய விபத்து. ஆகவே அதற்கென்று ஒரு க்ளெயிம்ஸ் ட்ரைப்பூனல் நியமித்து, சேதம் அடைந்தவர்களைக் கண்டு பிடித்து, சரியான நபர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். பெரிய ஆபத்தாக வந்தது என்றாலும், யார் வேண்டுமானாலும் பெடிஷன் போடுவதும் சகஜம் தான். அம்மாதிரி விண்ணப்பங்கள் வரும்போது, அதைச் சரிபார்க்க ஒரு க்ளெயிம்ஸ் ட்ரைப்பூனல் இருக்கவேண்டுமது அவசியம். அந்த ட்ரைப்பூனல் யார் யார் சேதம் அடைந்தவர்கள், எவ்வளவு நஷ்டஈடு என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து செய்ய தக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் சுமுகமாக, நல்ல முறையில் நஷ்டம் அடைந்தவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க முடியும், என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் ராஜ்ய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, இந்த மூன்றையும் செய்ய வேண்டும். ஒன்று, ரெயில்வே விபத்து சம்மந்தமாக ஒரு கமிஷன் ஆஃப்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

எங்க்வயரி ஏற்படுத்த வேண்டும், இரண்டு நஷ்டம் அடைந்தவர்களுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க க்ளெயிம்ஸ் ட்ரைப்யூனல் நியமிக்க மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும். மூன்று, வாநிலைச் சாதனையைக் கொண்டு படிப்பிணையைப் பெற ஒரு நிபுணர்கள் குழு அமைக்க வேண்டும், என்கிற என் யோசனைகளை ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் பிற்காலத்தில், இப்படிப்பட்ட விபத்துக்கள் ஏற்பட்டால், புயல், கடல் கொந்தளிப்புகள் ஏற்பட்டால் முன் எச்சரிக்கையாக என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் முன் கூட்டியே இதன் படிப்பிணையாகத் தெரிந்துக் கொண்டிருக்க முடியும். அதோடு கூட கலெக்டர் அளித்துவரும் உதவிகள் போதுமானவையா என்று மறு பரிசீலனை செய்து புதிய உதவிகள் தேவைப்பட்டால் அதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், இந்த தனுஷ்கோடி, ராமேஸ்வரம் புயல், கடல் கொந்தளிப்பால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் சார்பாக வேதனையோடு, கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபைமுன் விவரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். கொடுக்கும் பணமும் உதவியும் அங்கு இருக்கும் மக்களுக்குப் போய்ச் சேர வேண்டும். அதன் நடுவிலே எவ்வளவோ படிக்கள் இருக்கின்றன. இடையூறுகள் இருக்கின்றன. இது அமைச்சருக்கும் தெரியும். அமைச்சர் கொள்கைதான் வகுப்பார்கள். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் அமைச்சர் கொள்கையை வகுத்தால் மட்டும் போதாது. திட்டங்களையும், உத்தரவுகளையும் நிறைவேற்றுவது கடைசியில் அதிகாரிகளுடைய கையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த விஷயத்திலும் அமைச்சர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு கூட, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும், தஞ்சை ஜில்லாவிலும் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பாமக்குடி தாலுகா, ராமநாதபுரம் தாலுகா, திருவாடானை தாலுகா, அதே மாதிரி தஞ்சையில் சில பகுதிகள், இதே சமயத்தில் பெரும் காற்றினால் பாதிக்கப் பட்டு சேதங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே கொடுப்பது போலவே, அங்கும் நிவாரணம் அளிக்கப் பட்ட வேண்டும்.

இந்த சமயத்தில் இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில அதிகாரிகள், இந்த நெருக்கடியான சமயத்திலும், உத்தரவுகளை அர்த்தம் செய்யும் முறை மிக்க கேவலமாகவும், வருந்தத்தக்கதாகவும் இருக்கிறது. ரூ. 30 என்று சொன்னால், யாராவது ஏற்கனவே வேறு ஏதாவது உதவி பெற்று இருந்தால், ஒரு மூங்கில், கீற்று ஒட்டிக்கொண்டு இருந்தால், அவனுக்கு ரூ. 20 தான் தரமுடியும் என்று தர தம்மியம் காட்டுவதால், உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தில் செலவுகள் செய்யப் பட்டாலும், அதிகாரிகளால் கெட்ட பெயர்தான் ஏற்படுகிறது என்பதையும் அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

23rd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இராமேசுவரம் கோயிலில் பணிபுரியக் கூடிய அர்ச்சகர்கள், வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்கள், ஆகியவர்களும் தொழில் இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். மீண்டும் சுமுகமான ஒரு வாழ்க்கை முறை அமைகிற வரையில் அவர்களுக்கும் உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நிவாரண வேலைகளைப்பற்றி கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஏழை, பணக்காரர்கள் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல் நாட்டிலே எல்லோரும் இதற்கு உதவி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அங்கு ஏற்பட்ட சேதத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட நஷ்டத்தைக் கருத்தில் கொண்டு மக்கள் கவலையுடன் உதவி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய முறையிலாவது எல்லாக் கட்சியினரையும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி போட்டு அதன் மூலமாகச் செய்திருந்தால் இன்னும் கௌரவமாக இருந்திருக்கும் என்பது நான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அம் மாதிரி கமிட்டி போட்டால் தான் உதவி செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. என் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், என் கட்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், ஆங்காங்கு நிதி வசூல் செய்து கலெக்டர் மூலமாக Chief Minister's Relief Fund க்குத்தான் அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறோம். எனது கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், ஆங்காங்கு பொதுக் கூட்டங்கள் போட்டு, அப்போதைக்கப்போது ட்ராஃப்ட் வாங்கி, அதை முதலமைச்சருக்கு அனுப்பி வைத்து ரசீது வாங்கி வைத்திருக்கிறேன். அம் மாதிரி நாங்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இருப்பினும், இதை ஒருமுகப்படுத்தி ஒரே ஒரு துறையின் மூலமாக உதவி போய்ச் சேர்வது தான் நல்லது. நிவாரண வேலைகளில் அரசியல் புகுந்து விடக் கூடாது. அதிலும் பல சங்கடங்கள் நிவாரணம் பெறக் கூடிய மக்களிடத்திலே ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு தூரம் பெரும் தொகை செலவு செய்து நிவாரணம் அளித்த பிறகு, அதனால் ஏற்படவேண்டிய திருப்தி ஏற்படவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, கவர்னர் உரையில் பேசக்கூடிய சமயத்தில் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயம் போலீஸ் தாக்குதலைப் பற்றியது. போலீஸினுடைய நடத்தையைப் பற்றியது. என் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பல முறை இம்மாதிரி எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். ஆனால், இப்பொழுது இவ்வளவு முக்கியத்துவம் பெற்றதற்காக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேரையும் பாராட்ட வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், சுயேட்சையாக இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் எல்லோரும் இந்த அளவுக்கு ஒன்று சேர்ந்து இந்தப் பிரச்சனையை இவ்வளவு முக்கியத்துவத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக, கன்னியாகுமரி மாவட்ட மக்களுக்கும், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ.களுக்கும் எம்.எல்.ஸி.களுக்கும் நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். காரணம், போலீசா

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

ருடைய உண்மையான சொருபத்தை இந்த அளவுக்காவது வெளிக் கொண்டுவந்தார்களே, அதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். போலீஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததாக இருக்கட்டும், தடியடி பிரயோகமாக இருக்கட்டும், லாக்-ஆப்பிலே இருக்கும் போது கைதிகள் தற்கொலை செய்து கொள்கிறார்களே, அந்தச் சம்பவமாக இருக்கட்டும், போலீசார் பற்றிய எதுவாக இருக்கட்டும், கடந்த 15 வருஷ காலமாக நான் இந்தச் சட்டசபையில் பார்க்கிற வழக்கம் என்னவென்றால், 'போலீஸ் நமுவ விடக் கூடாது, போலீஸ் தவறே செய்யாது' என்கிற எண்ணம் நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு இருந்து வருகிறது. எந்த அமைச்சராக இருக்கட்டும், இப்பொழுது முதலமைச்சராக இருக்கிறவர் தான் முன்பு போலீஸ் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். இராஜாஜி முதலமைச்சராக இருந்த காலத்திலிருந்து, 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து, இந்தச் சட்டசபையில் நான் பார்த்து வருவதைச் சொல்கிறேன். பல துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, இந்த நாட்டில். எந்தத் துப்பாக்கிச் சூட்டிலும் போலீசார் தவறே செய்தது கிடையாது, மக்கள் தான் தவறு செய்தார்கள் என்று சொல்லி வந்தது மாறி, இந்த முறை போலீஸ் தவறு செய்திருக்கிறது என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள வைத்தார்களே, அதற்காக நான் கன்யாகுமரி மாவட்ட சட்டசபை அங்கத்தினர்களைப் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் இந்த அளவு முயற்சி செய்யாமல் இருந்திருந்தால் இந்த முடிவுகள் என்ன ஆயிருக்குமோ, என்னால் சொல்ல முடியாது. இருப்பினும், அவர்கள், 'மேலும் விசாரணை வேண்டும்' என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அதற்குள்ள காரணம் என்னவோ, அதுவும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், நீதி மன்ற விசாரணை வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு உள்ள காரணம் என்னவோ? நீதி மன்ற விசாரணை நடத்தினால் கூட இவ்வளவு முடிவுகள் ஏற்பட முடியாத அளவுக்கு நல்ல முடிவுகள் ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றி நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் இதற்கும் மேல் நீதி மன்ற விசாரணை கோருவதற்கு என்ன காரணம்? அவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு சந்தேகம் மேலதிகாரிகள் யாரோ தப்பிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்ற சந்தேகம் இருக்குமோ என்னவோ? எல்லாப் பழியையும் அனந்தப்பன் என்ற கான்ஸ்டபிள் மேலேயே போட்டுவிட்டு, மேலதிகாரிகள் எல்லோரும் தப்பித்துக்கொள்ளப் பார்க்கிறார்களோ என்ற பயம் கரணமாக நீதி மன்ற விசாரணை வேண்டும் என்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ? ஆனால், இதில் இருக்கக் கூடியது என்னவென்றால், வேலுசாமி என்கிற ஸப்-இன்ஸ்பெக்டர் ஸஸ்பென்டு பண்ணி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். ஆசிரியர்களைக் கைவிலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்வதற்குக் காரணமாக இருந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது டிபார்ட்மென்டல் ஆக்ஷன் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள். அந்தத் தலைமை ஆசிரியர் மீதும், ஆசிரியர்கள் மீதும் போடப்பட்ட எல்லா வழக்குகளும் வாபஸ் பெறப்படும். தக்கலை டெபுடி சூபரின்டென்ட் ஆப் போலீஸ் சரியானபடி ஜாக்கிரதையாக இருக்கவில்லை என்பதற்காக அவர் மீதும் நடவடிக்கை இருக்கும். இன்னும் சூபரின்டென்ட் ஆப் போலீஸ் மீதும் கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இப்படியெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில்

23rd January 1965]

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

தெரிவித்திருக்கிறார். சாதாரண கான்ஸ்டபிளிலிருந்து சூபரின் டெண்டு வரைக்கும் தவறு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய போலீசே தவறு செய்திருக்கிறது என்பதை இது ஒப்புக்கொள்வதாக இருக்கிறதே தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது? அப்படியிருக்க, இன்னும் நீதி விசாரணை வேண்டுமென்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் வைத்திருக்கும் ஸ்டேட்மென்ட் ஒன்றே போதுமானது, போலீஸாரை மக்கள் மன்றத்தில் நிறுத்து வதற்கும், குற்றவாளிகள் கூண்டில் நிறுத்துவதற்கும், என்று நான் கருதுகிறேன். மாணவர்களுக்கு token of Sympathy என்ற முறையில், மாணவர்களுக்கு இழைத்த கஷ்டத்திற்குப் பாவ மன்னிப்பாக ஒரு மாணவனுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாயும், இன்னொரு மாணவனுக்கு மூவாயிரம் ரூபாயும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப் போலீஸ் நிகழ்ச்சிகள் பல இருக்கின்றன.

சென்ற 15 வருஷங்களாகப் போலீசைக் கட்டுப்படுத்தத் தவறியதன் காரணமாக, போலீசாருடைய உதவிவேண்டும் என்று நினைத்ததன் காரணமாக, போலீசுக்கு இம்மாதிரி துணிச்சல் ஏற்பட்டது. இம் மாதிரி நிகழ்ச்சிகள் மேலும் மேலும் நடந்தால் அரசாங்கத்தின் நிலை என்ன ஆகும்? ஒரு அமைதியான ஆட்சி நடத்த முடியுமா? நிலையான ஆட்சி நடத்த முடியுமா? போலீஸ் இல்லாமலேயே ஆட்சி நடத்தவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒன்று போதும். துப்பாக்கி இல்லாமல் ஆட்சி நடத்தட்டும் என்று நான் சர்க்காரைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். துப்பாக்கி இல்லாமல் ஆட்சி நடத்துவதற்கு, முப்பதாயிரம் போலீஸ்காரர்களுக்குப் பதிலாக அறுபதாயிரம் போலீஸ்காரர்களை வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளட்டும். அதற்காக விசேஷப்பயிற்சி வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு அளிக்கட்டும். நல்ல பயிற்சி கொடுத்து, அவர்களுக்குப் பண்பைக் கற்பிப்பதற்கு அடியிலிருந்து ஆரம்பிக்கவேண்டும். போலீசாருக்குப் பண்பைப் பயிற்றுவிப்பதற்கு போலீஸ் பள்ளியிலேயே ஆரம்பிக்கவேண்டும். அத்துடன் எந்தப் போலீஸ் கோடின் கீழ் அவர்கள் வேலை செய்கிறார்களோ அந்தப் 'போலீஸ் கோடை'யே திருத்தியமைக்க வேண்டும். 'போலீஸ் கோடு' எப்போது அமைக்கப்பட்டது? விடுதலை இயக்கத்தை ஒடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக வே போலீசை நியமித்து, அதற்குத் துப்பாக்கியை வாங்கிக் கொடுத்திருந்தார்கள். 'போலீஸ் கோடு'ம் அந்த அடிப்படையிலேயே இந்த நாட்டை ஆண்ட அன்னியர்கள் இயற்றி வைத்திருந்தார்கள். அதையே இன்னும் வைத்துக் கொண்டு நாம் சமாளிக்கமுடியாது. அதை வைத்தே மக்கள் பிரச்சனையைத் தீர்க்கமுடியாது. சிறு பிரச்சனையாக இருக்கலாம். கோயமுத்தூரில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் எதை எடுத்துக் காட்டுகிறது? அந்தக் கான்ஸ்டபிள்களுக்கு எப்படி அவ்வளவு துணிவு வந்தது? துப்பாக்கி கையில் இருந்தால், அதை எப்படி வேண்டுமானாலும் உபயோகப்படுத்தலாம் என்ற துணிவு அவர்களுக்கு வந்துவிடும் அளவுக்கு போலீஸ் கோடு இருக்கிறது. பழக்கவழக்கங்களும் அப்படியே இருக்கின்றன.

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

இத்தகைய பலவீனங்களுள்ள போலீஸ் கோடை வைத்துக் கொண்டு அதன்படி இயங்கும் போலீஸ் படையை வைத்துக் கொண்டு, ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க முடியாது. போலீஸ் கோடைப் பரிசீலனை செய்து போலீஸ் ஸ்டேஷனைத் திருத்த வேண்டுமென்றே கோரிக்கையைக் கிட்டத்தட்ட எட்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே நான் தீர்மானமொன்று தனியாகக் கொடுத்து அதன் மீது விவாதமும் நடந்திருக்கிறது. அப்பொழுது அதை லட்சியம் செய்யவில்லை. நான் சொல்லக்கூடிய யோசனையைக் கேட்டிருந்தால், போலீசே திருந்தியிருக்கும். அமைச்சர்களுக்கும் நல்ல பெயர் வந்திருக்கும். இப்பொழுதாவது அவர்கள் விழித்துக் கொள்ளவேண்டும். நாகர் கோயிலில் ஏற்பட்டது ஏதோ தற்செயலாக ஏற்பட்ட ஒரு சம்பவம். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையில் கடைசியில் குறிப்பிட்டிருப்பதுதான் என் மனத்திற்கு வேதனையைக் கொடுக்கிறது.

“In a police force of about 30,000 spread out all over the State, it is possible that on some occasions the standard of behaviour and efficiency at the lower levels are not up to the mark.”

என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “எங்கோ ஓரிடத்தில் தற்செயலாக ஏற்படுவது சகஜம். முப்பதாயிரம் போலீஸ்காரர்களை வைத்துக் கொண்டு, 50 ஆயிரம் சதுர மைல் விஸ்தீரணத்தை ஆட்சி செய்யும் போது, யாரோ ஒருவர் தவறு செய்துவிட்டால் என்ன செய்வது? இது சகஜம்” என்பதுபோல அவர்கள் சொல்கிறார்கள். செய்த மற்றவையெல்லாம் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதான் சொல்ல வேண்டும். உண்மைகள் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த உண்மை வெளி வந்திருக்கிறது, மற்றவை வெளிவரவில்லை அவ்வளவுதான் வித்தியாசம். இதற்கு ‘போலீஸ் கோடை’ மாற்ற வேண்டும் என்று நான் யோசனை சொல்கிறேன். பகிரங்கமாக விசாரணை வேண்டும் என்று கன்னியாகுமரி எம்.எல்.ஏ.க்கள் கூறுகிறார்கள். அது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும். ஆனால், நான் ஒரு யோசனை சொல்கிறேன். அதையாவது கேட்க்கட்டும். முதலமைச்சர் இந்தச் சபையில் வாசித்த அறிக்கையைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, அச்சிட்டு, ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் தொங்கவிட்டும். போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் ஒவ்வொருவரும் படிக்கட்டும். போலீஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தவறாக நடந்து கொண்ட போலீசார் மீது என்ன என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு போலீஸ்காரரும் படிக்கும் போது, அவர்களுக்கும் அச்சம் இருக்கும். தயவுசெய்து போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காந்திஜி படத்தை வைக்காதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காந்திஜி படத்திற்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. காந்திஜி படத்தை வைக்கவேண்டிய இடம் வேறு. போலீஸ் லாக்கப்பில் சித்ரவதையை அனுபவிக்கின்றவர்கள் அங்கே காந்திஜி படத்தைப் பார்க்கும்போது என்ன நினைப்பார்கள்? நான் சிறைக்குச் சென்றிருந்தபோது அங்கே லாக்கப்பில் இருக்கும்போது காந்திஜி படத்தைப் பார்த்தேன்.

23rd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

என்னைப்போல் இருக்கிறவர்கள் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போவது இருக்கட்டும். சாதாரண குற்றவாளி சித்ரவதை செய்யப்படும்போது போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காந்திஜி படத்தைப் பார்க்கும்போது அவன் என்ன நினைக்கிறான்? காந்திஜியினாலா இந்தப் போலீஸ் நியமிக்கப்பட்டது? காந்திஜி என்ன சொன்னார்? 'போலீஸ்காரர்கள் துப்பாக்கியின் பின்னால் இருந்துகொண்டு, மக்கள் மீது துப்பாக்கியைச் சுடுவது கோழைத்தனம்' என்று சொன்னாரே தவிர, போலீஸைக் கொண்டு மக்களை அடக்கும்படி காந்திஜி சொன்னது கிடையாது. துப்பாக்கிக்கு எதிராக வெறும் கையோடு நிற்பதுதான் வீரம் என்பதைக் காந்திஜி நிரூபித்துக் காட்டினார். ஆகவே, போலீஸைத் திருத்த முடியாவிட்டாலும், காந்திஜி படத்தைத் தயவு செய்து, இந்தப் போலீசு அமைப்பு இருக்கக்கூடிய காலத்தில், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைக்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காந்திஜி படம் போலீசாருக்குப் புத்தியைப் புகட்டுவதற்காக என்றால், அப்படி காந்திஜி படத்தைக் கண்டு அவர்கள் இதுவரை புத்தி கற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, நான் கூறக்கூடிய யோசனையை ஏற்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல முக்கிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. விலைவாசி சம்பந்தமாக நான் உபமானிய பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதே கூறியிருக்கிறேன். விலைவாசி உயர்வை கட்டுப்படுத்த எடுத்திருக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் போதாது என்பதைப் பற்றி விவரங்க ளோடு அன்று எடுத்துச் சொன்னேன். இதற்குமேல் ஏறாது என்பதற்கு எந்த விதமான உத்தரவாதமும் அளிக்கப்படவில்லை. இது பத்து வருஷமாக இருந்துகொண்டு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. இந்தியா பூராவும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. உலகத்திற்கே இது ஒரு பிரச்சினையாக இருந்துகொண்டிருக்கும்போது அதைத் தீர்த்துவிட முடியும் அவ்வளவு சுலபத்தில் என்பது அல்ல, உணவுப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டாலும் அத்துடன் இணைந்தே இருக்கிறது. இந்த உணவுப் பிரச்சினை என்பது இன்னும் பல ஆண்டுகள் நமக்கு ஒரு பெரும் சோதனையாகவே இருந்துகொண்டிருக்கும். அதை மிக்கப் பொறுப்போடு நாம் தீர்க்கவேண்டும். அரசாங்கம் உணவு வியாபாரம் செய்யக்கூடாதா என்றால் ஏன் செய்யக்கூடாது? அரசாங்கம் உணவு வியாபாரம் செய்யக் கடமைப்பட்டது. இந்த நாட்டில் வாழ்கிற மக்களுக்கு உண்பதற்கு உணவு, உடுப்பதற்கு உடை, இருப்பதற்கு இடம், ஆரோக்கியமான வாழ்வு, கல்வி ஆகியவை தரக் கடமைப்பட்டது, அரசாங்கம். மற்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் இதற்கு உட்பட்டுதான் இருக்கவேண்டும். ஆகவே தான் உணவுப் பிரச்சினையைப்பற்றி தனியாக இங்கே விவாதம் ஏற்படுத்தினால் உதவிகரமாக இருக்கும். இப்போது முடியா விட்டாலும் பட்ஜெட் சமயத்திலாவது அதற்கென்று நேரம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பஞ்சாயத்துத் தேர்தலைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். பன்னிரண்டாயிரத்து ஐந்துறு கிராமங்களுக்கு மேல் 60 ஆயிரம் இடங்களுக்கு நடக்கக்கூடிய தேர்தல்பற்றிய

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [23rd January 1965]

விஷயம். பல மட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக் கொண்டு நிறைவேற்றியாகவேண்டும். அதை நாம் மறக்க முடியாது. ஆனால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைக் கொண்டு முடிவு செய்கின்ற பொறுப்பு இருக்கிறதே அதை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் ஒரு ஷரத்து அபேட்சகர்களாக நிற்கக் கூடியவர்களது தகுதியை பற்றியது என்று இருக்கிறது.

“Section 25 (1) : A person who has been sentenced by a criminal court to imprisonment for any offence involving moral delinquency (such sentence not having been reserved) shall be disqualified for election as a member while undergoing the sentence and for five years from the date of the expiration thereof.”

இது ஒழுங்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அனுபவம் இல்லாத புதிதாக சர்வீசில் சேர்ந்த கமிஷனர்கள் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்த எந்த முறையில் டிஸ்க்வாலிபை பண்ணலாம் என்பதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படாதவாறு இதைக் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் தலைவர் (திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்): எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு 45 நிமிட நேரம் ஒதுக்கி இருக்கிறேன். அவரை இப்போது பேச அழைக்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் ஆற்றிய உரையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள தீர்மானத்தை யொட்டி எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் திருத்தங்கள் தந்து இருக்கின்றனர். அந்த திருத்தங்களையொட்டி சில கருத்துக்களை வழங்க நான் விரும்புகிறேன்.

சென்ற நான்கு நாட்களாக மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் உரையின்மீது, அவர் சொல்லியுள்ள கருத்துக்கள் பற்றியும், சொல்லாமல் விடப்பட்ட கருத்துக்கள் பற்றியும் இம்மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரால் எடுத்து வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி கனம் உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கின்றபோது சுடு சொற்கள் இரு தரப்பிலும் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டன. அப்போது கனம் அவைத் தலைவர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நிலைமைக்கு மன்ற உறுப்பினர்கள் இடமளிக்கக் கூடாது என்கிற கருத்தை மிக்க வருத்தத்தோடு எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். இரண்டு தரப்பில் இருந்தும் பேசுகின்றவர்கள் சினத்திற்கும் சீற்றத்திற்கும் ஆளாகாமல் கருத்து வேற்றுமைக்கு மதிப்பு அளித்து ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்கும், அரசியல் நாகரீகத்திற்கும் மதிப்பு அளித்து நடந்துகொள்ள வேண்டும், அப்போதுதான் இந்த மன்றத்தின் கௌரவமும் மதிப்பும் காப்பாற்றப்படும் என்பதை விரும்பி வற்புறுத்தினார்கள். அதை நானும் ஆதரித்து ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் மிகச் சரியான முறையில், செவ்வையான முறையில் நடைபெற

23rd January 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும் என்ற அக்கறை அத்தனை உறுப்பினர்களுக்கும் இருக்கிறது. எனவே மன்ற உறுப்பினர்கள் சீற்றத்திற்கும் சினத்திற்கும் ஆளாகாமல் இந்த மன்றத்தின் கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றுகின்ற வகையில், பண்பாட்டை நிலைநாட்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட்டு இருப்பதிலே நமக்கெல்லாம் வருத்தத்தை அளிக்கக்கூடிய அளவில் அமைந்திருப்பது ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி, கடற்கரையை ஒட்டிய சில பகுதிகள் எல்லாம் புயலினாலும், கடல் கொந்தளிப்பினாலும் மிக்க சேதங்களுக்கு உள்ளாகியிருப்பதைப் பற்றியது ஆகும். அதன் காரணமாக உயிர்ச் சேதங்களும், பொருள் சேதங்களும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. விடப்பட்ட மக்கள் இன்றையதினம் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பங்களுக்கும், இன்னல்களுக்கும் நாம் வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். அதே சமயம் அங்குள்ளவர்களின் புனர்வாழ்வுக்காக எடுக்கப்பட்டுவரும் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஓர் அறிக்கையின் மூலமாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இயற்கையின் சீற்றம் பெரும் புயலாக மாறுகிறபோது, அது பெரும் கடல் கொந்தளிப்பாக மாறுவது இயற்கை. மனிதனுடைய சக்தி அதைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியும் என்று நான் சொல்லி விடவில்லை. நெருப்பினாலும் நீரினாலும் ஏற்படுகிற விளைவுகளை மனிதனால் தடுத்து நிறுத்த முடியாவிட்டாலும், அதை எதிர்நோக்கி தக்க பாதுகாப்பு செய்து கொள்ள முடியும் என்பதையாரும் மறுக்கமுடியாது. நமது ராஜ்யத்தின் தென்கோடிப் பகுதியிலே விசிய புயலினாலும், கடல் கொந்தளிப்பினாலும் மக்கள் அவதிக்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள் என்றவுடனே கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்களும், உள் துறை அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்தப் பகுதிக்கு நேரிடையாகச் சென்று உடனடியாக மக்களுடைய துன்பத்தைத் துடைக்க என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஆராய்ந்து அத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதற்காக நாங்கள் பாராட்டுகிறோம், போற்றுகிறோம். ஆனால் இன்றைய தினம் அந்தப் புயல், கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்ட காரணத்தினால் விளைந்துள்ள தீய விளைவுகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றில் எந்த அளவுக்கு நாம் முன் ஜாக்கிரதையாக இருந்திருந்தால் தவிர்த்து இருக்கலாம் என்று பார்க்கிறபோது, ஏதோ அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுவதற்காக இவற்றை ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதாக நினைக்காமல் எதிர்காலத்தில் மீண்டும் இத்தகைய நிலைக்கு நாம் உள்ளாக்கப்பட்டால் எப்படி பாதுகாத்துக்கொள்ளமுடியும் என்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்றே எண்ணவேண்டும். இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அரசாங்கம் இப்போது எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நிவாரண நடவடிக்கைகள் நன்றாகத் தெரியும். அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளுக்குப் பாராட்டுதல் தெரிவித்தாலும், இன்னமும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்து வற்புறுத்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

இன்றையதினம் அந்த வகையில்தான் மன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோரப் புயல் ஏற்படாதவாறு தவிர்த்திருக்கமுடியும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் முன்கூட்டியே சற்று ஜாக்கிரதையாக இருந்திருந்தால் இந்தக் கோரப் புயலின் காரணமாக மிகப் பெரும் அளவுக்கு உள்ளாகியிருக்கிற மக்களது சேதங்களையும், இன்னல்களையும் தவிர்த்திருக்கக்கூடும் என்றுதான் வற்புறுத்தினார்கள். வானிலை ஆராய்ச்சிக் கழகம் அந்த சமயத்தில்கூட வங்கக் கடலில் கோரப் புயல் உருவாகி வருகின்றது, அது மேற்கு நோக்கி நகரக் கூடம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். பாம்பன் பாலம் அடித்துச் செல்லக் கூடிய வகையில் அது அமைந்திருக்கிற முறையில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது முன்பே கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இது பற்றி பொறி இயல் வல்லுநர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருப்பது தவறு என்று நாம் சொல்ல முடியாது. மேலும் அங்கே புயலினால் கடல் கொந்தளித்து உள்ளே புகுந்த போது ஏற்பட்ட சேதங்களைவிட, கடல் நீர் திரும்பவும் கடலுக்குள் வடிகிற போது ஏராளமான படகுகளை இழுத்துக்கொண்டு போயிற்று. மீன் வலைகள், விடுகள், பண்டங்கள் ஆகிய எல்லாவற்றையும் கடலுக்குள் இழுத்துக் கொண்டு போயிற்று என்பதை நாம் அறிகிறோம். தடுப்புச் சுவர் கட்டப்பட்டு இருந்தாலும், கடல் பொங்கி உள்ளே துழைவதைத் தடுக்க முடியாது என்றாலும், வெள்ளம் வடிகிறபோது ஏற்பட்டுள்ள இத்தனைபேரும் சேதத்தில் பெருமளவு தடுத்திருக்கக் கூடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இந்த ஆண்டு தான் புயல் விசிறு என்று சொல்வதற்கில்லை. கடற்கரை ஓரத்தில் உள்ள பகுதிகள் ஆண்டுதோறும் நவம்பர் டிசம்பர் திங்கள் வரும்போதெல்லாம் அச்சத்திற்கு உள்ளாகியே வாழ்க்கை நடத்தக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தவகையில், கால பருவ நிலை அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

துறு மைல் வேகத்தில் 21-ம் தேதி கிளம்பிய புயல் 22-ம் தேதி இரவு ராமேஸ்வரத்தை வந்து தாக்குகிறது. இப்போது இருக்கிற விஞ்ஞான முறைப்படி முன்கூட்டியே புயல் வருவதைப் பற்றி அறிந்து சொல்லுகிற துறையினரும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலைமையை அறிந்து சொல்கிறார்கள். அரசினர் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுத்துஇருப்பார்களே யானால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் பாழாகியிருக்க வேண்டிய தில்லை. மீன் வலைகளைப் பத்திரப்படுத்தியிருக்க முடியும். பல பேருடைய உயிரைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். கோர்புயல் இவ்வளவு மைல் வேகத்தில் வந்து கொண்டிருப்பதை அறிந்து ரயிலை விடாமல் இருந்திருந்தால், அவ்வாறு ரயிலை விடாமல் இருக்க முன் கூட்டியே நடவடிக்கைகளை எடுத்திருந்தால் நிலைமை மோசமாகியிருக்காது. அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் சிலபல உயிர்களைக் காப்பாற்றியிருக்க முடியும். அத்தகைய நடவடிக்கைகளை அரசினர் எடுக்கத் தவறி இருக்கிறார்கள் என்றுதான் நாங்கள் கூறுகிறோம். அந்தப் பகுதியில் சுற்றிப் பார்த்த உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட எதிர்காலத்தில் இந்த மாதிரி நிலைமைகள் ஏற்படுகின்ற போது முன் கூட்டியே நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் அந்தப்பகுதியில் கம்பி இல்லாத தந்தியை அமைக்க

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சில ஏற்பாடுகளைச் செய்வதின் மூலம் சில கோர விபத்துக்களைச் சமாளிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல; அந்தப் பகுதியில் புயல் விசி மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய கப்பல் போக முடியாத நேரத்தில், ரயில் செல்ல முடியாத நேரத்தில், ஹெலிகாப்டர் ஒன்றின் மூலமே போக முடியும் என்ற நிலைமையில் அந்த ஹெலிகாப்டர் நம்மிடம் இல்லாத நிலையில் தாமதம் ஏற்பட்டு அந்த மக்களுக்குச் சரியானபடி உதவி செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆகாய விமானத்தில் சென்று போடப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் அவர்களுடைய கைகளுக்குச் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஹெலிகாப்டர் இருந்திருக்குமானால் அந்த உணவுப் பொருள்கள் கூடுமானவரை அவர்களுடைய கைக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்க முடியும். கடல் கொந்தளிப்பைப் பொறுத்துச் சொல்லும்போது சுவர் கட்டுகின்ற பிரச்சினையைப் பற்றிச் சென்ற நான்கு நாட்களாக உறப்பினர்களால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 1,600 மைல் நீளமும் சுவர் எழுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லியது போலவும் அல்லது 30 அடி வளர்ந்த பெரிய சுவர்களை எழுப்பவேண்டுமென்று சொன்னதாகவும் வைத்து ஆளும் கட்சி உறப்பினர்கள் பேசினார்கள். 40 அடி, 50 அடி அளவுக்கு அலை எழும்பி வருவதைத் தடுக்க கடற்கரை முழுவதும் அத்தனை அடிக்கு சுவர் எழுப்ப வேண்டுமென்ற அத்தகைய கருத்தை நாங்கள் சொல்லவில்லை. உடைப்பு இருக்கின்ற வெள்ளத்தின் வேகத்தைவிட வழிந்து வருகிற வெள்ளத்தின் வேகம் அதிக வலுவானது. ஆகவே கடல் அரிப்பைத் தடுத்து சுவர் கட்டியிருக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. 30, 40 அடியில் சுவர் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சென்னை இராயபுரம் கடற்கரைப் பகுதியில் கடல் அரிப்பு இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் எப்படிச் கற்களால் ஆன சுவர்களை எழுப்பியிருக்கிறார்களோ அந்த முறையிலே தனுஷ்கோடியிலும் செய்திருக்கலாம். தனுஷ்கோடி கப்பல் துறைமுகத்தை ஒட்டி, கடலரிப்பு இருப்பதன் காரணமாக அந்தக் கப்பல் துறைமுகத்தை வேறு ஒரு பகுதிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று இரண்டு, மூன்று முறை பாராளுமன்றத்தில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டு, அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க அந்த ஸ்தலத்தைப் பார்த்த பிறகு 'கடல் அரிப்பின் காரணமாக அவ்வளவு சேதம் ஏற்படாது; ஆகவே துறைமுகத்தை மாற்றவேண்டிய அவசியமில்லை' என்று அந்த நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டது. சென்னை இராயபுரம் பகுதியிலும், காசிமேடு பகுதியிலும் கடல் அரிப்பைத் தடுக்க எவ்வாறு கற்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டிருக்கிறதோ அதே போன்று இராமேசுவரத்திலும் எழுப்பி இருந்தால் வருகின்ற அலைகளின் வேகத்தை ஓரளவு குறைக்க வழி ஏற்பட்டிருக்கும்; ஓரளவுக்கு அழிவைத் தடுக்க முடியும் என்ற கருத்தைத்தான் எடுத்துச் சொன்னோம். சுவரை எழுப்புவதன் காரணமாக சேதம் அத்தனையும் ஏற்படாமல் தடுத்து இருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில் சொல்லவில்லை. எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் ஏற்படாமல் காக்க முன்னெச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால் இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பொருள் உதவியும் மற்ற உதவிகளும் செய்து வருவதைப்பற்றி எல்லாம் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய உடைமைகளுக்கு ஏற்பட்ட சேதத்தை ஈடுகட்டும் வகையில் மானியமாகவும், வட்டி இல்லாக் கடனாகவும் தருகிற ஏற்பாடுகளைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல; அவர்களுக்கு உதவி செய்கிற முறையில் பணத் தட்டுப்பாடு குறுக்கே நிற்காது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அந்த உதவி காலா காலத்தில் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்ற குறைபாடு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நேற்றுக்கூடப் பாம்பன் பகுதியில் இருந்து தந்தி வந்தது. செய்யப்படுகிற உதவிகள் மக்களுக்குப் போதுமான அளவு போய்ச் சேரவில்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது அந்தக் குறைபாட்டை நீக்க முன்வரவேண்டும். அதிகாரிகள் அவ்வளவு பேரும் மோசமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. கவனக் குறைவாலும், வேறு பல காரணங்களாலும் அலட்சியப் போக்கு இருந்து வருகிறது. 1953-54-ம் ஆண்டுவாக்கில் பெரும்புயல் ஏற்பட்டு தஞ்சை மாவட்ட கடற்கரைப் பகுதி பாதிக்கப்பட்ட நேரத்தில் பல்வேறு இடங்களில் இருந்து துணிகளும் மற்றப் பொருள்களும் அனுப்பப்பட்டு கலெக்டர் அவர்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்போது அனுப்பப்பட்ட அத்தகைய பொருள்கள் ஓரண்டு, ஒன்றையாண்டுக்காலத்திற்குப் பிறகு தாலுகா ஆபீசிலே வழங்கப்படாமலே துணி மூட்டைகள் கிடந்தன என்ற செய்தியைப் பார்த்தோம். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மிச்சமாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இல்லை என்பதைக் காட்டும் வகையில் இன்றும் அந்தப் பகுதி பஞ்சப் பகுதியாகவும், மக்கள் சாதாரண மக்களாகவும்தான் இருந்து வருகிறார்கள்.

நிறைவு ஏற்பட்டு விட்டதாக யாரும் சொல்ல முடியாது. கவனக் குறைவின் காரணமாக; அலட்சியப் போக்கின் காரணமாக இருக்குமே தவிர, விரும்பவில்லை என்ற கருத்தைக் கொள்வ திற்கில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் செய்கிற உதவிகளும், மற்ற பல தனிப்பட்டவர்கள் செய்கிற உதவிகளும் நல்ல முறையில் அந்த மக்களுக்குப் போய்ச் சேருகிற வகையிலே வழி முறைகளை அரசினர் கண்டு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அந்த நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்து முன்னாள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்தவரும் மற்றவர்களும் ஒரு மகஜரை முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நிவாரண வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காக இராமநாதபுரம் ஜில்லா கலெக்டர், அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற அங்கத்தினர்கள், மினவர் கூட்டுறவுச் சம்மேனத் தலைவர், மற்றக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் கொண்ட குழுவை அமைக்க வேண்டுமென்று கோரியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் ஏற்பாடு செய்தால் கொடுக்கப்படக்கூடிய பொருள்கள் ஒழுங்காக அந்த மக்களுக்குச் சேரவும், சில திட்டங்களை நிறைவேற்றவும் வழி ஏற்

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

படம் என்ற வகையிலும் அந்தக் கோரிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து அதை நிறைவேற்றக் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அண்மையில் நடைபெற்று முடிந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களைப்பற்றி மன்ற அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மூன்று இடங்களில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் வருந்தத் தக்க முறையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட விளைவுகள் ஏற்படாத அளவிற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க அரசினர் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி, தண்டிக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் எதிர்காலத்தில் தவறுகள் ஏற்படாமல் இருக்க முடியும். மூன்று துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்று அதனால் பொது மக்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, அந்தந்தப் பகுதிவாழ் மக்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து, நிலைமைகளை ஓரளவு தெளிவாக்கியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அடிப்படையில் ஐ.ஜி. அவர்கள் கூட ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பியிருப்பதாக செய்தித் தாள்களில் கண்டேன். கூடுமான வரையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைத் தவிர்ப்பதற்குப் போலீஸார் முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு சுற்றறிக்கையை அனுப்பியிருப்பதாக செய்தித் தாள்களில் செய்தி வந்தது. ஆகவே கூடுமான வரையில் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்ற உணர்வோடு எதிர்காலத்தில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லத் தக்க அளவு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. கோயம்புத்தூரில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பொறுத்தும், நாகர்கோவில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பொறுத்தும், நீதிமன்ற விசாரணை வேண்டுமென்று பல நடுநிலையாளர்களும் மற்றவர்களும் கருத்துக்கள் எடுத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூர் வழக்கறிஞர்கள் மன்றத்தினரே தீர்மானம் நிறைவேற்றி பொது விசாரணை மூலம் எல்லோரும் சாட்சியும் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு பொது நீதி விசாரணை நடத்தி நீதியை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். நாகர்கோவில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பொறுத்து அறிக்கைகள் பல வெளி வந்திருக்கின்றன. அங்கு நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகம் பொறுத்து ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் கூட, சுயேச்சை உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து பொது நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று ஒரே மனதாக சொல்வதில் இருந்து இதன் அடிப்படை உண்மையை புரிந்து கொள்ளலாம். தவிர்த்திருக்கக்கூடிய ஒன்று அந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கும் எல்லா உறுப்பினர்களும் பேசும் பொது நிலைநாட்டி இருக்கிறார்கள். நிர்வாகத் துறை மூலம், அரசாங்க அதிகாரிகளைக் கொண்டு எடுக்கப்படுகிற முடிவுகளும், அதன் காரணமாக கொடுக்கப்படுகிற தண்டனைகளும் உண்மையான குற்றவாளிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய தண்டனையின் அடிப்படையில் கொடுத்ததாக ஆகாது. ஆகவே நீதி விசாரணை இருந்தால்தான் தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் தண்டிக்கப்பட

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

வாய்ப்பிருக்கும். அதோடு எதிர்காலத்திற்கும் இது ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது அரசாங்கம் எடுத்திருக்கிற முடிவின் மூலம் போலீஸ் துறையைச் சார்ந்த சிலர் மீது நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்றாலும் உண்மையான குற்றவாளிகளாக இருக்கிறவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளவும் மற்றவர்கள் மீது தண்டனை ஏற காரணமாக இருக்குமோ என்ற ஐயம் எழ அந்தப் பகுதி உறுப்பினர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பொது விசாரணை வைப்பதால் பல தரப்பினரும் இருக்கிற உண்மையைக் கண்டு அறிந்து சேர்ப்பதன் மூலம் அவர்கள் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்து அதை நிலைநாட்டுகிறபோது அதன் காரணமாக இந்த அரசு நீதியை நிலைநாட்டும் வகையில் செம்மையாக நடந்து கொள்கிறது என்ற நிலை ஏற்படும். இதனால் அரசுக்கு என்ன நஷ்டம் என்று தெரியவில்லை. ஒருவரை ஒருவர் அடித்து விட்டாலே வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று உரிய தண்டனை கொடுக்கும்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் காரணமாக விபரீதமான விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் இதை பொது விசாரணைக்கு விடுவதில் அரசுக்கு என்ன நஷ்டம் வந்து விடும்? அப்படி ஏற்படுத்துவதினால் இந்த அரசின் கண்ணியத்தையும், நீதி முறையையும், நெறி முறையையும் பாதுகாக்க முடியும். யார் தவறு செய்திருந்தாலும் நீதி விசாரணையில் அதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய தண்டனையைக் கொடுத்து நல்லமுறையில் நீதியை நிலைநாட்ட என்ன தயக்கம் இருக்கமுடியும்? இதைச் செய்வதில் தொடர்ந்து இந்த அரசு பின்வாங்கி வருவதால் மக்கள் மேலும் மேலும் ஐயப்பாடு கொள்ளவும், நீதியை நிலைநாட்ட இந்த அரசு தவறி விட்டது என்றும் எதிர்கட்சியினர் சொல்கிறார்கள். பொது விசாரணை வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி ஆளும் கட்சியினரும் எடுத்துச் சொல்லியதில் இருந்து இந்தக் கருத்தில் இருக்கிற வலிவை உணர்ந்து கொண்டு பொது விசாரணைக்கு விடுவதின் மூலம் நல்ல தொரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் துணை மதிப்பீடு கோரிக்கையின்போது விரிவாக எடுத்துக் கூறப்பட்டது எடுக்கப்பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளில் குழப்பங்கள் பல இருப்பதாலும், நகரவேண்டிய அளவிற்கு பல இடங்களில் நகராமலிருப்பதற்கு தடைகள் இருப்பதாலும் மக்களுக்கு தேவையான அளவிற்கு நியாயமான விலையில் எளிதில் கிடைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று அன்று கூறிய கருத்துக்களின் அடிப்படையில் முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலும் நான் வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி மன்றத் தேர்தல்கள் அண்மையில் வருகின்றன. அதுபற்றிய கருத்துக்கள் இங்கு தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேற்று கொண்டுவரப்பட்ட திருத்தத் தீர்மானத்தின் போது அந்தக் கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன. ஊராட்சி மன்ற தேர்தலில் புது முறைகள் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன.

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அதன் மூலம் ஏற்படயிருக்கிற குறைகள், கஷ்டங்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டன. ஊராட்சி மன்ற அமைச்சர் அவர்கள் கூட உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் எதிர்காலத்தில் யோசிக்கப்படும் என்ற கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நாலேந்து தொகுதிகள் சேர்ந்து நாலேந்து பேர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய கட்டத்தில் இருக்கிறோம். முதல் நாள் 12 மணிக்கு பரிசீலனை முடிந்த பிறகு சின்னங்கள் வழங்கப்பட்டு மறுநாள் தேர்தல் நடக்கவேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஒரு நாள் இடைவெளியில் அவ்வளவு வேட்பாளர்களும் தங்கள் தங்கள் சின்னத்தை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த முடியுமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு நாள் இடைவெளியில் தங்கள் தங்கள் சின்னங்களை மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்தி ஒட்டுச் சாவடிக்கு வரச் செய்ய வேண்டும். இந்த இடைவெளிக்குள் இந்த இந்த சின்னங்கள் இவர் இவர்களுடையது, இந்த ஐந்து பேர்களுக்கும் இந்தச் சின்னங்களில் வாக்களிக்க வேண்டும் என்று வீடு வீடாகச் சென்று கேட்பது எளிதில் முடியாத ஒன்று. சட்டசபை தேர்தல் என்றாலோ அல்லது பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்றாலோ இருவர் நிற்பார்கள், அல்லது மூன்று நான்கு பேர்கள் நிற்கக்கூடும். இந்த நாட்டில் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக சின்னங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. சின்னங்களை வைத்துக்கொண்டு இந்த வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்ற முறை ஏற்பட்டது. குறிப்பிட்ட சின்னத்திற்கு அளிக்கப்படும் வாக்கு குறிப்பிட்ட வேட்பாளருக்கு அளிக்கக்கூடிய வாக்கு ஆகும் என்ற முறையில் சின்னங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. சட்டசபைத் தேர்தல் அல்லது பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்றால் குறிப்பிட்ட கட்சிகள் போட்டி போடுகின்றன. அந்த நிலையில் அந்தந்த கட்சிகளுக்கு என்ன என்ன சின்னம் என்று தெளிவாக்கப்படுகிறது. யாராகயிருந்தாலும் சரி இந்தச் சின்னம் உடையவர் இந்தக் கட்சியை சேர்ந்தவர் என்பது தெளிவாக்கப்படுகிறது. போட்டியிடுகிறவர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைவு, இன்ன இன்ன சின்னங்கள் இன்ன இன்ன கட்சியினுடையது என்பது முன்பே விளக்கப்பட்டு விடுகிறது. கட்சியின் சார்பில் யார் தேர்தலுக்கு நின்றாலும் அவர்களுக்கு இந்தச் சின்னம் என்பது ஏற்கனவே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு விடுகிறது. அப்படி நிலை இருந்தும் ஒரு திங்கள் அவகாசம் தரப்படுகிறது. அப்படி ஒரு திங்கள் பிரசாரம் செய்தும், இவருக்கு இன்ன சின்னம் என்று விளம்பரப்படுத்தியும், வீடு வீடாகச் சென்று விளம்பரப்படுத்தியும்கூட கடைசி நேரம் வரும்போது, வோட்டுச் சாவடிக்குச் சென்று வோட் போட க்யூவில் நிற்கும்போதுகூட மறந்து விடுகிறார்கள். இதனால் பல தகராறுகள் வருகிறது. அப்படியிருக்க இந்த ஊராட்சி மன்றத் தேர்தலில் நாலேந்து இடங்களுக்குச் சேர்த்து நாலேந்து பேர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. முன் தினம் 12 மணிக்குப் பின்னர்தான் அவர்கள் சின்னம் அறிவிக்கப்படும். நாலேந்து பேர்களை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டுமென்றால் 20 வேட்பாளர்கள் நிற்கக்கூடும், அல்லது 25 பேர்கள் நிற்கக்கூடும் என்ற அளவில் 25 சின்னங்கள் பொறிக்கப்படுகின்றன. இந்த 25 பேர்களில் நாலேந்து பேர்களை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

அரை நாள் நேரத்தில் தங்கள் சின்னங்களை மக்களுக்கு அறிமுகப் படுத்துவது என்பது மிகவும் கடினம். இதனால் குழப்பங்கள் ஏற்பட வழி ஏற்படும். எழுத்தறிவில்லாதவர்களிடம் செவி வழியாகத்தான் உணர்த்த வேண்டும். இந்த அரை நாளில் மக்களிடம் தங்கள் தங்கள் சின்னங்களை அறிமுகப்படுத்தி வோட்கேட்கவேண்டுமென்று வேட்பாளர்கள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வீடுகளுக்கு செல்லும்போது ஒரேயிடத்தில் நாலேந்து பேர்கள் நுழையும்போது அடி தடி கலவரம் ஏற்பட்டால் ஆச்சரியப்பட வேண்டியதில்லை. சட்டசபை அல்லது பாராளுமன்றத் தேர்தல் என்றால் அவர் சென்றுவிட்டு போகட்டும் பின்னர் நாம் செல்வோம் என்று காத்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு அப்படியில்லை. வேட்பாளர்கள் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. சிலர் தங்கள் சின்னங்களை விளம்பரப்படுத்த பாணை, ஏணி, மண் வெட்டி போன்றவைகளை எடுத்துச் செல்ல முடியும், சின்னங்களை (புலி என்ற சின்னம் இருந்தால்?) அவற்றை படமாக எடுத்துச் செல்ல முடியும். சின்னங்களை அறிமுகப்படுத்தி வாக்கு கேட்பதற்கு இந்த அரை நாள் நேரம் போதாது, ஆகவே இதற்கு அதிக நாள் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிக நாள் ஒதுக்கி சின்னங்களை மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்தினாலொழிய இந்தத் தேர்தலை செம்மையாக நடத்திவிட்டோம், திறம்பட நடத்தி விட்டோம் என்று கூற முடியாது. இதைச் செய்யாவிடில் ஏராளமான பேர்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு பிறகு வழக்கு மன்றங்களில் பலர் ஏறி இறங்கவும், ஏராளமான பொருளையும் நேரத்தையும் செலவழிக்க வேண்டிய இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு இந்த முறை காரணமாகயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசினருக்கு இதில் சற்று சிரமம் இருந்தாலும்கூட, அரசினர் அதை தாங்கிக் கொள்ளுகின்ற நிலைமை இருக்க வேண்டும். இப்போது ஊராட்சி மன்றங்களில் தேர்தலில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றி நேற்றும் நேற்றைய முனிசிளமும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அமைச்சர் அவைக்கு, குறிப்பாக ஊராட்சி மன்றத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக ஊராட்சி மன்ற தேர்தலில், அதற்காக மனுக்கள் போடும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள அபேட்சகர்கள் சிலர் விலைவாசி போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு சிறை சென்று வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் என்ற காரணத்தைக்காட்டி அவர்களுடைய விண்ணப்பங்கள் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நேற்றையதினம் இங்கு பேசிய கனம் உறுப்பினர் அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் இதைப்பற்றி விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அதாவது எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக சட்டத்தை அமல் செய்யாமல் பல இடங்களிலும் பலவிதமான முறையில் செயல்படுத்துகின்ற நிலைமையைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நெல்லிக்குப்பத்தில் தண்டபாணி என்பவருடைய விண்ணப்பம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, அதே நேரத்தில் குளித்தலையில் முத்துக்கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய விண்ணப்பம் தள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒவ்வொரு முறை கையாளப்பட்டு தேர்தல் விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஏற்கனவே 1964-ல் நடைபெற்ற

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நகராட்சி தேர்தல் காலத்தில் இப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை ஏற்படவில்லை. அதற்கு முன்னால் நடந்த தேர்தலிலும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட குழப்பமான நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஏதாவது உத்தரவில் கோளாறு ஏதேனும் இருக்கிறதா அல்லது நிறைவேற்றுவதில்தான் ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதா என்பது தெரியவில்லை. இருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, அரசினர், அல்லது அவர்களின் கீழே இருக்கின்ற அதிகாரிகள் இவ்விதமான ஒரு குழப்பமான நிலைமையை உண்டாக்கி இருக்கிறார்கள். இதற்காக அரசினர் போட்டிருக்கும் உத்தரவில் என்ன இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள இங்குள்ள உறுப்பினர்கள் விரும்புகின்றனர். அதைத் தெரிந்து கொண்டால்தான் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்தின் மூலமாக ஏதாவது தெளிவை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இதற்கான உத்தரவு அல்லது ஆர்டர் இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை, கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள் என்பதை கழிந்த நாளைய நாட்களாக இங்கு எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு தக்க விளக்கம் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இவ்விதம் இருப்பது ஏதோ தேர்தலுக்கு நிற்கின்றவர்களின் உரிமையை மறுப்பதுபோல் இருக்கிறது. அரசினர் இதிலுள்ள நிலைமையை தெளிவாக்கி விட்டால் இதிலிருக்கின்ற இன்னல்களை உடனடியாக தீர்த்துவிட முடியும். இதற்கான ஆர்டரை அதிகாரிகளிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள் பல உறுப்பினர்கள், கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அதுபற்றி பதில் தெரிவிக்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக உத்தரவை அமல் நடத்துகிறார்கள், இதற்கு என்ன காரணம்? உத்தரவில் ஏதாவது கோளாறு இருக்கிறதா என்பதை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. உண்மையில் அந்த உத்தரவில் என்ன இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. புதிதாக உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது, ஆனால் அதைத் தருவதற்கு மறுக்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலைமை என்பது தெரியவில்லை. 1962-ல் போட்டிருந்த அரசாங்க உத்தரவைப் படிக்கிறேன்.

G.O. Rt. No. 2260, Rural Development and Local Administration, dated 17th November 1962.

SUBJECT.—Panchayat—Disqualification of members under section 26 (a) of Madras Panchayats Act, 1958—Position—Clarified.

READ—the following:

From the Collector of Coimbatore, No. 53080/62, dated 18th September 1962.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

Order :—

The Collector of Coimbatore has raised the following points in regard to disqualification of a member under section 25 (a) of the Madras Panchayats Act, 1958 :—

Point (1) : Whether an offence under section 4 (1) (j) of the Madras Prohibition Act, 1937, could be taken as one involving moral delinquency and whether a member who committed such an offence should be deemed to have been disqualified under section 26 of the Madras Panchayats Act, 1958.

Point (2) : Whether an individual convicted in connection with the recent D.M.K. agitation and sentenced to imprisonment should be deemed to have been sentenced to imprisonment by the Criminal Court for an offence involving moral delinquency for purpose of section 26 (a) of the Madras Panchayats Act, 1958.

2. The Collector of Coimbatore is informed that an offence under section 4 of the Madras Prohibition Act, 1937, cannot be said to be an offence involving moral delinquency. He is also informed that a person who is convicted in connection with the recent D.M.K. agitation cannot be said to have committed an offence involving moral delinquency if such offence has been committed under section 7 of the Criminal Law Amendment Act, 1932.

இந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் செயலாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று இப்போது உத்தரவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்த பின்னால்தான் தங்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இதற்காக நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தின் ஆர்டர் தேவைப்படுகிறது. அவ்விதம் தேவைப்படுகிற நேரத்தில் அவற்றை கொடுக்க வேண்டிய கடமை இந்த அரசினருக்கு இருக்கிறது, குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. ஜி. ஓ. போட்டிருக்கிறார்கள், அதனுடைய படி வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த பல உறுப்பினர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் சென்று கேட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் இன்னும் உத்தரவு கொடுக்கப்படவில்லை. கோர்ட்டில் கொடுக்கும்போது, டைப் செய்த ஆர்டரை கொடுத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள், அட்டஸ்ட் செய்திருந்தால்தான் கோர்ட்டில் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இதற்காக ஏதாவது ஆபீஸரிடத்தில் அட்டஸ்ட் செய்துதர கேட்டால் அவர்கள் அதற்கும் தயாராக இல்லை, அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டும் பதில் தரவில்லை. இத்தனைக்கும் பின்னால் சட்டமன்ற செயலாளர் அவர்களிடம் இந்த ஆர்டருடைய படி ஒன்று வேண்டும் என்று கேட்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் அதை சம்பந்தப்பட்ட துறைக்கு அனுப்பி வைத்திருப்பதாக சொன்னார்கள், அவர்களிடம் இதுவரையிலும் படி வரவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கான படி கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்? அரசினர் ஏன் இதில் இவ்வளவு பிடிவாதம் காட்ட வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. அதில் என்ன இருக்கிறது

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்பதும் நமக்குப் புரியவில்லை. தேர்தலில் விண்ணப்பங்கள் தள்ளப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய உரிமையை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்கு நீதி மன்றத்திற்குத்தான் போகவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய படி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு கிடைப்பதற்கே இந்த நிலைமை என்றால் சாதாரண மக்கள் அவர்களின் உரிமையை எப்படி நிலைநாட்டிக்கொள்ள முடியும்? கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு முறையான நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களாக அங்கங்கே மிகவும் குழப்பமான நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை தவிர்க்கின்ற வகையில் தேவைப்படுகிற உத்தரவுகளை கொடுப்பதற்கும் மற்றும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி மன்றங்களில் தேர்தல் நடைபெற வேண்டிய இந்த நேரத்தில், வாக்காளர் பட்டியல் தேவைப்படுகிற அளவுக்கு கிடைப்பதில்லை என்கின்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தாசில்தார் அவர்களிடத்தில் போய் கேட்டால், ஆர்.டி.ஓ. அவர்களிடம் போய் கேளுங்கள் என்று சொல்வதும், அவர்கள் பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்களிடத்தில் போய் கேளுங்கள் என்று சொல்வதும் இவ்விதம் அங்கங்கே மாற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர விலை கொடுத்தாலும் தேவைப்படுகிற வாக்காளர் பட்டியல் கைக்கு வராத நிலைமைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந் நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் எப்படி ஊராட்சி மன்ற தேர்தல்கள் ஒழுங்காகவும், செம்மையாகவும் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்க முடியும்? வாக்காளர் பட்டியல் ஒழுங்காக கிடைக்க வில்லை என்றால் எப்படி தேர்தலை ஒழுங்காக நடத்த முடியும்? ஜனநாயக முறைப்படி தேர்தலை நடத்தவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, வாக்காளர் பட்டியல் போன்றவைகள் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யாமல் இருந்தால் எப்படி செம்மையாக தேர்தலை நடத்த முடியும்? குறிப்பாக திருவண்ணாமலையிலும், விழுப்புரத்திலும் வாக்காளர் பட்டியல் கிடைப்பதில்லை என்கின்ற குறைபாட்டை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இதை முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கவனித்து, அந்தந்த துறைகளில் உள்ளவர்களுக்கு தக்க உத்தரவை கொடுத்து அதற்கான பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலங்கையிலுள்ள, இந்திய வம்சாவளியினர் பிரச்சனையைப்பற்றி கவனிக்கும்போது, இங்குள்ள மக்களின் நிலைமை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதிலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி இப்போது மட்டுமல்ல, முன்பே இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் நீண்ட பெருங் காலமாக சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு வாழ்கின்ற தமிழர்கள் இந்திய பரம்பரையினராக இருந்தாலும்கூட, இலங்கையில் குடி உரிமை பெற தக்க அளவுக்கு தகுதியும்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

வாய்ப்பும் கொண்டவர்கள் என்கிற அடிப்படையில் எத்தனையோ பேர்கள் இன்னும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு இலங்கையிலேயே குடி உரிமை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று இந்த மன்றம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்ல, இம் மன்றம் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறது. 1952-மே திங்கள் 12-ம் நாள் இதற்காக இம் மன்றம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது.

'On the 12th May 1952, a resolution, "extending the fullest sympathy of the House in their struggle for justice and equal civic rights to those Indians in Ceylon who were sought to be excluded from the rights of citizenship, appealing to the people of Ceylon also to extend their support to them, and recommending that this resolution be forwarded to the Government of India" was moved by the Leader of the House.'

இந்த மன்றத்தின் முதல்வர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டு, இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு, இலங்கையில் வாழுகின்ற இந்திய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தவிர 1952-ம் ஆண்டு, மே திங்கள் 13-ம் நாள் தனி உறுப்பினரால் இந்த மன்றத்திலேயே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. திரு. எஸ். இராமலிங்கம் என்ற உறுப்பினரால் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது.

'Requesting the Government to convey to the Government of India, its grave concern at the deteriorating condition of the Ceylon Nationals of Indian origin after the signing of Indo-Ceylon agreement and to take steps to arrest the situation.'

என்று தனி உறுப்பினர் கொண்டு வந்த தீர்மானம், பல தீர்மானங்கள் இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டு மறுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த ஒரு தீர்மானம் ஆளும் கட்சியினரால் ஆதரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது இதே மன்றத்திலே. அந்தத் தீர்மானத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற அந்த நிலைமைகள் இப்போது காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இலங்கையிலிருந்து 5¼ லட்சம் பேர்கள் 15 ஆண்டு இடைவெளியில் வருவதற்கான முடிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முடிவு உண்மையிலேயே இங்கே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு எத்தகைய திருப்தியையும் அளிக்கவில்லை. அதே போல இலங்கையில் வாழுகின்ற இந்திய பரம்பரையினரான அத்தகைய மக்களுக்கும் திருப்தி அளிக்காத நிலைமை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படி நிலைமை இருக்கக் காரணம் என்ன என்று இந்தியப் பாராளுமன்ற மேலவையிலே கேட்டபோது கூட அங்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை ஏற்படுகிற போது தாங்களாகக்கூட எடுத்துச் செய்யவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சபையில் 23-11-1964-ல் இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டபோது இந்திய தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே கருத்துக்களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்து செய்தித்தாளில்கூட வந்திருக்கிறது.

23rd January 1965]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

'The Prime Minister, Mr. Lal Bahadur Sastri, told the Rajya Sabha to-day that during the recent Indo-Ceylon talks in Delhi at every stage Tamilnad leaders were consulted. Central Ministers from Tamilnad were also consulted. The External Affairs Minister, Mr. Swaran Singh had talks on the matter with the Madras Chief Minister and another Madras Minister was a member of the delegation.

'Mr. Sastri added that besides participating in the Indo-Ceylon talks the Madras Minister was in constant touch with his Chief Minister.'

என்று எல்லாம் அங்கு பதில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை ஏற்படுவதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த முதல் அமைச்சருக்கும், இதற்காக அனுப்பப்பட்ட அமைச்சருக்கும் கொடுத்து, அவர்களுடைய ஒப்புதலோடு, அவர்களைக் கலந்துகொண்டு இத்தகைய முடிவுக்கு வந்தோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுக்கு இந்த மாநில அரசு வந்திருக்கிறது என்றால் அவர்கள் வாழ்வை பாதிக்கக்கூடிய அளவுக்கு; அவர்களுடைய வாழ்வை பாதிக்கக்கூடிய முடிவுக்கு மாநில அரசு வந்திருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை நாங்கள் சாட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த மக்களுக்கு உரிமை ஏற்படுகிற அளவுக்குப்போராடி, தேவையானால் அகில உகல ரீதியில் ஐக்கிய நாட்டு அவையிலே கூட போராடி வாங்கிக் கொடுப்பதற்கில்லாமல், 5¼ லட்சம் மக்களை ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்ற முடிவு இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் திருப்தி அளிக்கவில்லை, இலங்கையிலிருந்து கடத்தப்பட்டு இருக்கிற மக்களுக்கும் திருப்தி அளிக்கவில்லை. இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் உடன்பாடு தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது வருந்தத்தக்க ஒன்றாக இருக்கிறது. அந்த மக்களுக்குக் கொடுமை இழைக்கிற பொறுப்பை இந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது, அவர்களுடைய வாழ்வுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க இந்த அமைச்சரவை தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்டுவதற்கான அந்த அளவுக்குக் காரணங்கள் இங்கே வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதற்கும், மீண்டும் பரிசீலனை செய்து, அடிக்கடி ஏற்படுத்தப்பட்ட பல ஒப்பந்தங்களும் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மாற்றப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இலங்கை வாழ் இந்திய மக்களைப் பொறுத்தவரையில் என்ற காரணத்தை யொட்டி, மீண்டும் இந்தப் பிரச்சனையை ஏற்று, இங்குள்ள மக்களுடைய மனக்கொதிப்பை அறிந்து, இலங்கையில் வாழுகின்ற மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள மனக்கொதிப்பை அறிந்து, தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இப்போது அமைச்சரவை முயலலாம், அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஒரு பிரச்சனை இந்த மன்றத்திலே முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அத்தகைய பிரச்சனை ஜனவரி 26-ம் தேதி பற்றிய, அத்தகைய நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியது ஆகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஜனவரி 26-ம் தேதி இந்தித் திணிப்பு நாளையொட்டி எடுக்க இருக்கிற நடவடிக்கைகளை

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

யொட்டி இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் காரசாரமாகக் கூட கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் போக்கை இந்த மன்றத்தில் நீண்ட நெடுங்காலமாக எடுத்துச் சொல்லி வருகிறது. ஆட்சி மொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில் ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர்க் கட்சிக்கும் நிறைய கருத்து வேறுபாடு உண்டு. இந்தப் பிரச்சனையிலே மாறுபட்ட கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிற அத்தகைய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். திடீரென்று இந்தி ஆட்சி மொழியாகக் கூடாது, அதன் காரணமாக தமிழக மக்களுக்கும், தென்னக மக்களுக்கும், இந்தி பேசாத பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும், இம்மியளவுகூட, கடுகளவுகூட நன்மை ஏற்பட வழியில்லை; அத்தகைய முயற்சி எதிர்காலத்தில் தமிழகத்தையும் தென்னகத்தையும் பாதிக்கக்கூடிய ஒன்று ஆகும். இந்தி ஆட்சி மொழி ஆவதன் காரணமாகத் தமிழக மக்களின் அறிவு, ஆற்றல் எதையும் வளர்த்துக்கொள்ள வழியில்லை என்று பந்நெடுங்காலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எடுத்துச் சொல்லி வருகிறது. அந்தக் காலத்திலிருந்து . . .

கனம் தலைவர் (திருமதி பி. கே. ஆர். லட்சுமிகாந்தம்) : இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று நிமிட நேரத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இது மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனைக்கு இப்போதுதான் வந்துள்ளேன். ஆகையால் இதைப் பற்றி பேசுவதற்கு இன்னும் கொஞ்ச நேரம் . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அவசியமாக இருந்தால் 2-00 மணி வரையில் சபை உட்காருவதாக இருந்தால் பரவாயில்லை.

பல அங்கத்தினர்கள் : உட்காரலாம்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தக் கருத்தைப் பற்றி இந்த மன்றத்திலே எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1938-வது ஆண்டிலே இந்தி கட்டாய பாடமாகப் புகுத்தப்பட்ட காலத்திலேயே எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக இயக்கத்தினரால் எதிர்ப்புகள் தெரிவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் இந்த மாநிலத்திலே முதலமைச்சராக இருந்தபோது கூட, இந்தி எதிர்ப்புக்கு அறிகுறியாக, கருப்புக்கொடி காட்டும் அத்தகைய நிகழ்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து, இந்தி திணிக்கப்படக்கூடாது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன் கருத்தை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. அத்தகைய கருத்தை இந்த மன்றத்திலேயும் எடுத்து வைத்திருக்கிறது. கிளர்ச்சிகள் மூலமாக, போராட்டங்கள் மூலமாக உள்ளக் குழுமலை ஆட்சியாளர்களுக்கு எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது. அவ்வப்போது ஆட்சியாளர்களும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட, அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கஷ்டநஷ்டங்களை அடைந்தாலும்கூட, வெளி உலகம் அறியவேண்டும், இந்தி

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

யைப் புகுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ள வட நாட்டுக்காரர்கள் உணர வேண்டும், இந்திய அரசினர் உணரவேண்டும் என்று கிளர்ச்சிகள் மூலமாக, அமைதியான கிளர்ச்சிகள், போராட்டங்கள் மூலமாக வெளிப்படுத்தி வந்திருக்கிறது. 1963-ம் ஆண்டு இறுதியில் கூட எந்த அரசியல் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவு இந்தியைப் புகுத்துவதற்கு மூல காரணமாக இருக்கிறதோ அதற்கு நெருப்பு வைத்துக் காட்டுவதன் மூலமாக எங்களுடைய எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை, வெறுப்பு உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறோம் என்று அந்தப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறோம், இனியும் நடத்த இருக்கிறோம். இந்தக் கிளர்ச்சிப் போராட்டம் 10 மாவட்டங்களில் நடத்தப்படுகிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தை அவமானப்படுத்தும் நோக்கம் இல்லை. குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ள கருத்தளை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கோரிக்கை அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தப் போராட்டத்தை நடத்துகிறது என்று இந்த மன்றத்தில் எடுத்து தெரிவித்திருக்கிறோம். அவமானப்படுத்தும் நோக்கம் இருக்கிறது என்று இந்தப் போராட்டத்தைக் கொள்ளவில்லை. இந்தச் சட்டத்திலே இருப்பதானது தென்னக மக்களுக்கு பாதகமானதாக இருக்கிறது, அதனால் தமிழக மக்கள் நல்வாழ்வு வாழ முடியாது என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத் தான் இந்தப் போராட்டம் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தை அவமானப்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லை. எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் முறையில் போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இந்தி ஆட்சி மொழியானால் மக்களுடைய எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்படும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தெரிவாக எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் அல்ல. இந்திய துணைக்கண்டத்தில் உள்ள அறிவியல் அறிஞர்களால் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வல்லுனர்களால் எதிர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் அறிஞர்களால், தொழில் துறையில் உள்ளவர்களால், மொழிப் பேராசிரியர்கள் பலரால் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வங்கமாநிலமும் மற்றும் பல்வேறு மாநிலங்களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மட்டும் தான் அரசாங்கத்தின் மீது கொண்டிருக்கிற கோபம் காரணமாக, அது எதிர்க் கட்சியாக இருக்கிறது, அந்த அடிப்படையின் காரணமாக ஆளும் கட்சி சொல்லுவதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயன்றி கொள்கை அடிப்படையில் இல்லை என்ற வாதம் பொருந்தாது என்று தான் இதை நிலைநாட்டுகின்றேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தி ஆட்சி மொழியாக ஆவதால் பலன் ஏற்படாது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறது, ஆளும் கட்சிக்கும் எதிர் கட்சிக்கும். எதிர்க் கட்சிகள் எதிர்த்து வந்தது மட்டும் அல்லாமல் 26-ம் தேதியிலிருந்து இந்தி ஆட்சி மொழியாகப் போகிறது. இந்தியும் ஆங்கிலமும் பயன்படுத்தும் நிலைமை வருகிறது. மீண்டும் 10 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு ஆங்கிலத்தின் இடத்தை இந்தி மொழி பெற்று விடவேண்டும், 1975-லிருந்து ஆங்கிலத்தை விட்டு விடும் நிலைமையை மேற்கொள்ளலாம், 1975-ல் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படவேண்டும் என்ற

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

12-30
P.M.

நிலையில் இந்திக்கு மட்டும் முதலிடம் தந்து விடலாம், இப்போது இந்தியும் ஆங்கிலமும் பயன்படுத்தலாம் என்று இடம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லுகிறபோழுது கூட, ஆங்கிலம் தொடர்ந்து பயன்படும், காலவரையின்றி பயன்படும் நிலைமை இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்திய தலைமை அமைச்சர் அவர்களும் சரி, உள்துறை அமைச்சர் அவர்களும் சரி, மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களும் சரி இந்தி திணிக்கப்படமாட்டாது, இந்தி யாரையும் பாதிக்காது, இந்தியினில் எந்தக் கேடும் ஏற்படாது, இந்தி எந்த வகையிலும் தமிழை அழிக்காது, இந்தி எதிர்கால வாழ்வை எந்த அளவுக்கும் கெடுக்காது, அத்தகைய நிலைமைகளுக்கு விடமாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் எப்படி இருக்கிறது என்றால், பாதிக்கப்படுகிற அத்தகைய நிலைமை இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அங்கு அவர்களுக்கு வேலை உயர்வு பாதிக்கப்படுகிற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அகில இந்திய தேர்வை எழுதுபவர்களிடையே ஒரு குறிப்பிட்ட மொழியினருக்கு சலுகை ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. மற்றவர்களும் பாதிக்கப்படுகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஜனவரி 26-ம் தேதி இந்தி ஆட்சி மொழியாக வருகிறது. கூடவே ஆங்கிலமும் பயன்படுத்தக்கூடும் என்ற நிலையில் ஆங்கிலமும் இடம்பெரும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆங்கிலமும் உடன் பயன்படுத்தக் கூடும் என்றாலும், உத்திரப் பிரதேச சட்ட மன்றத்தில் ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்தக் கூடாது, இந்தி தான் முழுக்க முழுக்க இருக்க வேண்டும், அது தான் கொள்கை, அது தான் நோக்கம் என்ற போக்கில் அம்மாதிரி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலம் ஆங்கிலத்தையும் பயன் படுத்த உரிமை பெற்றிருக்கிறது. அத்தகைய அளவுக்கு இங்கே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஜனவரி 26-ம் தேதி புகுத்தப்படுகின்ற இந்தி எந்த வகையிலும் நம்மை பாதிக்காது, எதிர்காலத்தில் நம்முடைய நிலைமை ஒன்றும் கெடாது என்று தலைமை அமைச்சர் அவர்களும், முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை நாங்கள் மட்டும் கூறவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் கூறவில்லை. பொதுவாக முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்துக்களை ஒப்புக் கொள்ளாத, இந்த மாநிலத்திலுள்ள முக்கியமான செய்தித்தாள்கள் மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசியல் கொள்கைகள் அத்தனையையும் ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் அல்ல, பல சந்தர்ப்பங்களில் எங்களுடைய போக்குகள், எங்களுடைய நடவடிக்கைகள், எங்களுடைய கொள்கைகள் இவைகளை மறுத்து எழுதுகின்ற பத்திரிகைகள், அதுவும் மிகவும் முக்கியமான பத்திரிகைகள் என்று கருதப்படுகின்ற பத்திரிகைகளான 'ஹிந்து', 'மெயில்', 'சுதேசமித்திரன்', 'தினமணி' பத்திரிகைகள் இதைப்பற்றி தெளிவாகக் கூறியிருக்கின்றன. ஜனவரி 26-ம் தேதி இந்தி புகுத்தப்படுகிற நிலைமை

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எப்படிப்பட்ட நிலைமை என்பதை அந்தப் பத்திரிகைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றன. ஒன்றும் ஆபத்து இல்லை என்று தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆபத்து வராமல் தடுப்போம் என்று எடுத்துச் சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் நிலைமை அப்படி இல்லை. நாங்கள் மட்டும் இதை உணர்கிறோம் என்பதல்ல. அவர்களும் தெரிவாக உணர்கிறார்கள். 'மேயில்' 18-ம் தேதி பத்திரிகையில்—

'There is every reason for the people of the non-Hindi States to fear that they will be treated as second-class citizens after January 26 when Hindi will become the official language. The concession that English also will continue to be used is not sufficient guarantee of protection to the non-Hindi people who are in a majority in the country. Not only the step the Government is taking is contrary to Nehru's assurances but it is hasty and premature.'

என்று சொல்லிட்டு மேலும் சொல்லுகிறபொழுது

'Tamilnad is determined on a planned agitation against Hindi. Ere long other non-Hindi States will fall in line. Will it not be prudent on the part of the Government to soft-pedal the switch-over?'

என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனவரி 26-ம் தேதி வருகிற ஆபத்தைப்பற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல சந்தர்ப்பங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாத, மாறுபடுகின்ற, பொதுவாக ஆளும் கட்சியையும் ஆட்சியையும் ஆதரிக்கின்ற அளவுக்கு இருக்கின்ற பத்திரிகைகளும் தங்களுடைய கருத்தை, அச்சத்தை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கின்றன. இந்த அச்சம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மட்டும் தான் வந்திருக்கிறது என்பது அல்ல ஆளும் கட்சிக்குக் காட்டும் விரோதத்தின் அடிப்படையில் செய்கிறோம் என்பதல்ல என்பதை உணர்த்துவதற்காகத் தான் இதைச் சுட்டுகிறேன்.

'இந்து' பத்திரிகையில் 19-1-1965 என்று எழுதுகிற பொது

'Hindi is to be installed formally as the principal official language of the Union from the 26th of this month, but the process can prove painful and confusing, unless the authorities seeking to bring about the change watch their step carefully . . .

That enactment was also meant to redeem the solemn pledge of the late Prime Minister Nehru to non-Hindi-speaking people that on no account would Hindi be thrust on them, and that English would continue to be used indefinitely till they were ready to accept Hindi. But some of the latest instructions of the Home Ministry to the Central Government offices do not appear to reflect the spirit of that legislation.'

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்படும். ஆங்கிலம் முழுவதும் புறக்கணிக்கப்பட்டு கேடு ஏற்படுகிற நிலைமை ஏற்படாது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிற கருத்தை நம்பி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

அந்த அடிப்படையில் இருப்பதற்கு இல்லை, அச்சம் இருக்கிறது என்று தெளிவாக அந்தப் பத்திரிகையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல. சுதேசமித்திரன் பத்திரிகையிலும் இம்மாதிரி கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. . . (தலைவர் மணி அடித்தார்.) இது மிக முக்கியமான கருத்தாக இருப்பதினாலே இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அதற்கு ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஏ. எஸ் தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆட்சி மொழியாக வருவதிலே தமிழ் மொழிக்கு கேடு வரும் என்று நாவலர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா? அல்லது தமிழ் மக்களுக்கு உள்ள வாய்ப்பு குறையும் என்று கருதுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இரண்டும் தான் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் மக்களுக்கு வாய்ப்பும் குறையும். இந்தியை மட்டுமே ஆற்றிக்கொள்வதின் காரணமாக தமிழர்கள் வளம் பெற முடியாது. தமிழர்கள் அறிவு பெற முடியாது, அறிவு இயல் அறிவை பெற முடியாது. ஆற்றல் பெற முடியாது. இந்தி தமிழுக்கு எந்த வகையிலும் உதவி செய்ய முடியாத ஒரு மொழி. தமிழ் இருக்கவேண்டும். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக ஆகவேண்டும், அகில இந்திய ரீதியில் என்றேனும் ஒரு நாள் இடம் பெறவேண்டும் என்ற நோக்கத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி, தமிழ் ஆளுகின்ற அந்த இடத்தில் இந்தியை உட்காரவைத்தால், இந்திக்கு இடம் கொடுத்தால், இந்தி அதிகம் செலுத்த வேண்டுமென்றால், அதிகாரம் செலுத்தவேண்டுமென்றால், புருத்தப்படுகின்ற இந்தியின் காரணமாக தமிழ் வளர இடம் ஏற்படாது, மக்கள் நன்றாக வாழ்வதற்கு இடம் ஏற்படாது என்ற கருத்தைத் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வலியுறுத்திக்கொண்டு வருகிறது. சுதேசமித்திரன் ஏதும் இதை ஒத்திப் போடுவதன் காரணமாக தவறு இருக்க முடியாது. ஆகவே ஜனவரி 26-ம் தேதி இந்தி புருத்தப்படுவது பற்றி அச்சம் இருக்கிறது என்று எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறது. தினமணி பத்திரிகையும் இது பற்றி கருத்து தெரிவித்திருக்கிறது. மற்ற பத்திரிகைகளும் தெரிவித்திருக்கின்றன. நேரம் இல்லாத காரணத்தினால், அவைகளை யெல்லாம் படிக்காமல் விட்டுவிடுகிறேன். எதற்காக இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், இதனால் வரும் அபத்தை அத்தனை பேர்களும், உணர்கிறார்கள். அத்தனை பேர்களும் உணர்கிற அடிப்படையில் தான் தொடர்ந்து எடுத்துச் சொல்லுகிறோம்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

இவ்வளவு பேர்கள் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, சட்டத்தில் என்ன சொன்னார்களோ அது நிறைவேற முடியாத நிலையும், நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற முடியாத அளவிலும் நடை முறையில் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் இந்தியைப் பற்றி கவலைப் படவேண்டிய நிலை, ஆங்கிலத்தின் துணை கொண்டே வாழ்ந்துவிட முடியும் என்று ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறதா என்றால், நேரு

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றும் அடிப்படையில் நிலைமை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்ற அச்சம் காரணமாக, எதிர்காலத்தில் மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற அச்சம் காரணமாக, இந்தி புகுத்தப்படுகின்ற நாளை ஜனவரி 26-ம் தேதியை துக்க தினமாக கொண்டாட முடிவு எடுக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதனால் தான் ஜனவரி 26-ம் தேதியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துக்க நாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்று எங்கள் செயற்குழு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அந்த நாளில் இந்தி புகுத்தப்படுவதற்கு எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அத்தகைய தீர்மானத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்திருக்கிறது. குடியரசு நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் நோக்கம் இல்லை என்பதை பல தடவை எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சென்ற 14 ஆண்டுகளாக குடியரசு தினத்தை துக்க தினமாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இருந்ததில்லை. சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்திய ஆண்டும் குடியரசு தினத்தை நாங்கள் கொண்டாடியிருக்கிறோம். குடியரசு தின விழாக்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், குறிப்பாக நானும், கலந்துகொள்ளத் தான் செய்தோம். குடியரசு நாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு மாறுபட்ட நாள் அல்ல; பெருமைக்குரிய நாள், தூய நாள், புனிதமான நாள் என்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒப்புக் கொண்டு, அந்த அடிப்படையில் தான் நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15-ம் தேதி நாம் விடுதலை பெற்ற நாளைக் கூட அன்று திராவிடக் கழகத் தலைவர், என்னுடைய தலைவர் பெரியார் ராமசுவாமி அவர்கள் துக்க தினமாகக் கொண்டாட வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்திலே, அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் என்னைப் போன்றவர்களும், அது துக்க நாள் அல்ல, மகிழ்ச்சிக்குரிய நாள், சுதந்திரத்திற்காக பாடு பட்ட தியாகிகளுக்கு விரிவானக்கம் செலுத்துகிற நாள், ஆகவே அந்த நாளைக் கொண்டாடவேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த நாளை துக்க தினமாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்ற கருத்தை மறுத்து, அறிஞர் அண்ணா அவர்களும் நானும் அறிக்கை விட்டோம். அதன் மூலம் பெரியார் அவர்களுக்கும், எங்களுக்கும் பிணக்கு ஏற்படக்கூட காரணமாக இருந்தது. 1947-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியை மகிழ்ச்சிக்குரிய நாளாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்று மதிப்பு செலுத்திக் கொண்டு தான் வந்திருக்கிறோம். குடியரசு நாளை துக்க தினமாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்ற நோக்கம் அல்ல. இந்தி புகுத்தப்படுகிற நாள், அது முடிசூட்டப்படுகிற நாள், முழு உரிமையோடு ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நாள், எனவே அந்த நாள் துக்க நாளாக கொண்டாடப்படவேண்டிய நாள். அந்த நோக்கத்தோடு தான் அதை துக்க தினமாகக் கொண்டாட முடிவு செய்திருக்கிறோம். இந்தி புகுத்தப்படும் நாள் பிப்ரவரி 1-ம் தேதியாக இருந்தால், அந்த நாளைத் தான் துக்க தினமாகக் கொண்டாடுவோம். ஜனவரி 26-ம் தேதி எங்களுக்கு துக்க நாள் அல்ல. இந்தி ஜனவரி 26-ம் தேதியன்று புகுத்தப்படுகிறது என்பதனால்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

தான் அந்த நாள் துக்க நாள். பிப்ரவரி 26-ம் தேதி இந்தி புகுத்தப்படுமானால் அந்த நாள் துக்க நாள். ஆகவே, ஜனவரி 26-ம் தேதியை, குடியரசு தினத்தை துக்க நாளாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், அன்று துக்க நாள் கொண்டாட வில்லை என்பதை தங்கள் மூலம் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தி புகுத்தப்படும் நாள் அந்த நாள், ஆகவே தான் இதை துக்க தினமாகக் கொண்டாட முடிவு செய்திருக்கிறோம், குடியரசு தின கொண்டாட்டத்திற்கு மாறுபட கொண்டாட வில்லை, குடியரசு தினக் கொண்டாட்டத்தைத் தடுக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த முடிவை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவுபட எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

அன்று நாங்கள் எடுத்துச்சொல்கிறபொழுது, நாங்கள் எங்களுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு அறிகுறியாக துக்கநாள் கொண்டாடுவதன் மூலமாக, கருப்புச் சின்னத்தை அணிவதன் மூலமாகவும், கருப்புக்கொடிகளைக் கட்டுவதன் மூலமாகவும் இந்தி ஆட்சி மொழியாக நாடு முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது என்ற குதூகலத்திலிருக்கும் வடநாட்டு இந்தி வெறியர்களுக்கு உணர்த்துகின்ற வகையில், எங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிகாட்டும் வகையில், கருப்புச் சின்னம் அணிவது, கருப்புக்கொடி கட்டுவது என்ற முடிவை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கருப்புக்கொடி கட்டுவது ஒரு போரம் ஆஃப் எக்ஸ்பிரஷன் என்ற முறையில், எங்கள் எண்ணத்தைச் சொல்லாமல் தெரிவிக்கின்ற, வெளிப்படுத்துகின்ற முறைகளிலே அது ஒன்று என்ற அடிப்படையில்தான் நாங்கள் இந்த முடிவை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதைப்பற்றிய செயற்குழுவின் தீர்மானத்தை இந்த மன்றத்திற்கு நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். “1965 ஜனவரி 26-ஆம் நாளாகிய குடியரசு நாளின் முக்கியத்துவத்தைத் தி.மு.கழகம் உணர்ந்திருந்த போதிலும், தென்னக மக்களின் விருப்பத்தையும், நலத்தையும் சீரழிக்கக் கூடிய விதத்தில் அந்த நாளை இந்தத் திணிப்பு நாளாக இந்தியப் பேரரசினர் மேற்கொண்டிருப்பதாலும், அந்த நாளில் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தாவிட்டால் தென்னகம் இந்தியை ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்று இந்திய அரசினரால் திருத்திக்கூறப்படும் என்பதை உணருவதாலும், அந்த நாளில் தென்னக மக்களின் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்ச்சியையும் மனக்கொதிப்பையும் காட்டுவதன் அறிகுறியாக அந்த நாளைத் துக்க நாளாகக் கொள்வது என்றும் அன்று எல்லா ஊர்களிலும் கண்டனக்கூட்டங்கள் நடத்துவது என்றும், துக்க நாளின் அறிகுறியாக அன்று கறுப்புக்கொடிகள் கட்டுவது, கறுப்புச் சின்னம் அணிவது என்றும்” இச் செயற்குழு முடிவு செய்கிறது என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நாங்கள் தெரிவித்திருக்கிறது என்னவென்றால், குடியரசு நாள் நமக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நாள் என்பதைத் தி.மு. கழகம் உணர்ந்திருக்கிறது என்பது. இந்தக் கருத்தில் மாறுபாடு இல்லை. அதை எதிர்க்கவேண்டும் என்பதல்ல, அதைக் கொண்டாடுபவர்களைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதல்ல, எங்களுடைய நோக்கம்.

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இதைத் துக்கநாளாகக் கொண்டாடுவது பகையுணர்ச்சி அடிப்படையில் அல்ல. எங்களுடைய வெறுப்பைக் காட்டுவதன் அறிஞரியாக இதை மேற் கொண்டிருக்கிறோமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும், விளக்கங்கள் சொல்லும்பொழுது “இந்தக் கூட்டம் ஜனவரி 26-ம் தேதி நடத்தப்படும் குடி அரசு விழாவிற்கு எந்த விதமான குந்தகமும் அவமதிப்பும் ஏற்படக்கூடிய முறையிலோ அந்த நோக்கத்துடனே நடத்தப்படுவது அல்ல என்றும் தெளிவு படுத்தி இருக்கிறோம். குழுவின் பொதுச் செயலாளர் அறிக்கையில் இதைத் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில்தான் எங்களுடைய எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிற தன்மையிலே, எங்கள் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிற தன்மையிலே, எங்களுக்கு இருக்கும் உரிமையின் அடிப்படையிலே கருப்புச் சின்னம் அணிவது, கருப்புக் கொடிகள் கட்டுவது என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். பொது இடங்களிலே கருப்புக்கொடிகள் கட்டுவது என்பது எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகின்ற ஒரு முயற்சி தான். ஜனநாயகத்திலே அந்தக் கட்சிகள் தங்கள் தங்கள் விழாக்களைக் கொண்டாடும் பொழுது தங்கள் தங்கள் கட்சிக்கொடிகளைக் கட்டுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட முறையில் கருப்புக் கொடி கட்டுவது தங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துகிற ஒரு முறையாகும். அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிற சூழ்நிலையில் அதைக் கட்டித்தீரவேண்டும் என்று நாங்கள் முடிவெடுக்கவில்லை. நாட்டில் போராட்டம் நடத்த வேண்டும், அல்லது கிளர்ச்சிகள் நடத்தவேண்டும் என்பதல்ல எங்களது நோக்கம். குடியரசு நாள் கொண்டாடுகிறவர்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்பதல்ல. அந்தக் கொண்டாட்டங்களைக் குலைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமல்ல. எங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதற்காக இந்த எதிர்ப்பு நாளாக இருக்கும் அந்த துக்கநாளில் கருப்புக்கொடிகள் கட்டுவது, கருப்புச் சின்னம் அணிவது என்பதுதான். அத்தகைய முறையை நாங்கள் வற்புறுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சுதந்திர நாளைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடுகிற அத்தகைய முயற்சியில் 1960-ம் ஆண்டில் வங்காளத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு அவ்வாறு வங்காளம் கொண்டாடியிருக்கிறது. அஸ்ஸாம் பிரச்சனையைப் பொறுத்து வங்காளத்திற்கு ஏற்பட்ட பிரச்சனையில் அங்கு இருக்கிற மாநிலக் காங்கிரஸ் கமிட்டி ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியான சுதந்திர நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடவேண்டும், கறுப்புக் கொடிகள் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லியது. ஆகஸ்டு 15-ம் தேதியன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ராஜ்பவன் விருந்தும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கவிருந்த விருந்தும் ரத்து செய்யப்பட்டன. அந்த ஆகஸ்டு 15-ம் நாளை எல்லாக் கட்சிகளும் துக்க நாளாகக் கொண்டாடியிருக்கிறார்கள். ‘அந்த நாளுக்கு களங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும், பங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது எங்கள் நோக்கமல்ல. அந்த நாள்தான் தங்களது உணர்ச்சிகளைத் தெரிவிக்கத் தக்க நாள்’ என்ற அளவிலே வங்காள மாநிலக் காங்கிரஸ் அமைப்பும் அதனைச் சார்ந்த கிளைகளும் நடந்திருக்கின்றன. அதைப்பற்றி செய்திகள் 8-8-1960-ல் பத்திரிகைகளில் வெளி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

வந்திருக்கின்றன. நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அந்தச் செய்திகள் முழுவதையும் நான் படிக்க விரும்பவில்லை. அந்த அளவுக்கு அந்த நாளை வெறுப்பு நாளாகக் கொண்டாடவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைத்து இருக்கிறார்கள். குடியரசு நாளை துக்க நாளாகக் கொண்டாடவேண்டும் என்ற அடிப்படை நோக்கம் எங்களுக்கு அல்ல ஆகஸ்டு 15-ம் நாளைத் தங்களுடைய அதிருப்தியைக் காட்டுவதற்காகத் தேர்ந்தெடுத்து அதைத் துக்க நாளாகக் கொண்டாடினார்கள் வங்காளத்தில். நாங்கள் அந்த முறையில் ஜனவரி 26-ம் நாளைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. அன்று இந்தி நினைக்கப்படுகிற நாள், இந்தி புகுத்தப்படுகிற நாள், ஆகவே அது துக்க நாள். அதனை எதிர்த்து எங்களது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துகிற முறையிலேதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்த துக்க நாளைக் கொண்டாடுவதாக இருக்கிறது. கணம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நோக்கம் எதுவாக இருந்தாலும், ஏற்றுக் கொள்வதற்கில்லையென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் உறுதியாக நம்புகிறோம், இத்தகைய செயல்களை நாங்கள் செய்யாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் வருகிற மக்கள் தமிழுக்கும், தமிழகத்திற்கும் தமிழக மக்களுக்கும் நாங்கள் துரோகம் இழைத்தவர்கள் என்று சொல்வார்களோ என்ற அடிப்படையில் எங்களுடைய கடமையைச் செய்கிறோம். என்றாகிலும் ஒரு நாள் எங்களது கோரிக்கையை ஏற்கத்தான் வேண்டும். அத்தகைய உறுதிப்பாடு எங்களுக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் எடுத்துச்சொல்கிற கருத்துக்களுக்கு நாட்டு மக்களிடம் ஆதரவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. பதினைந்து ஆண்டுகாலமாக நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியும்கூட சிந்தித்துப்பார்க்கிற மக்கள், உண்மையைக் காண்கின்ற மக்கள், இந்தி ஆட்சிமொழியாவதன் காரணமாக ஏற்படுகிற கேடுகளை உணர்வார்கள். இந்தியை ஆட்சிமொழியாக ஆக்காமல் தமிழை ஆட்சிமொழியாகக் வேண்டும், அதே மாதிரி 13 மொழிகளும் அந்தந்த மாநிலங்களில் ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும். எந்தெந்த இடத்திலே அப்படி முடியவில்லையோ அந்தந்த இடங்களில் அகில உலகிலும் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய, அகில இந்தியாவிலும் தொடர்பு வைத்துக் கொள்ள வேண்டிய, அறிவுத் தொடர்புக்கும் அறிவியல் தொடர்புக்கும், உலகத் தொடர்புக்கும், பயன்படுகிற அளவுக்கு ஆங்கிலம் பயன்படலாம். ஆட்சிமொழி என்ற பெயர் அதற்கு இல்லாவிட்டாலும் தொடர்பு மொழியாக (லிங்க் லாங்குவேஜ்) அது அமையட்டும். இப்பொழுதுகூட ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் நோட்டுக்களில் 13 மொழிகளை இணைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி எல்லா மக்களிடமும் 'தொடர்பு கொள்ளக்கூடிய வகையிலே 13 மொழிகளிலும் ஒருமுகப்படுத்த முடியும். அந்தந்த மாநிலங்களில் எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்து விட்டு எந்த அளவுக்கு முடியவில்லையோ அந்த அளவுக்கு தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். தமிழர், தமிழோடு ஆங்கிலமும், தெலுங்கர் தெலுங்கோடு ஆங்கிலமும் வங்காளிகள், வங்காளியோடு ஆங்கிலமும், இந்திக்காரர்கள் இந்தியோடு ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்துக் கற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படும். அறிவியல் வளர், தொழிலியில் வளர், வாய்ப்பு ஏற்படும். இந்தி மொழி, நாடு முழுவதும் ஆட்சி

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மொழியாக வந்துவிட்டது என்பதைக் கொண்டாடுகிற நோக்கத்தோடு இந்த மாதம் 22-ஆம் தேதி முதல் 29 வரை இந்தி வெற்றிக் கொண்டாட்ட விழா டில்லியில் நடைபெறுகிறது. ஐந்து கோடி கொடிகள் வைத்து இதற்குக் காரணமாக இருந்த புருஷோத்தமதாஸ் தாண்டன் படத்தோடு இந்த விழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுடைய மொழி வெற்றிபெற்றுவிட்டது என்று எக்கவிரிக்கும் வகையில் இந்த விழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். அதற்கு எங்களுடைய வெறுப்பைத் தெரிவிக்கும் நோக்கத்தோடு, வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும் நோக்கத்தோடு, அமைதியாகப் போலீஸாரையும் மற்றவர்களையும் பாதிக்காமல், உணர்ச்சி அடிப்படையில், காங்கிரஸ்காரர்களம்து எந்த விதமானப் பகையுணர்ச்சி அடிப்படையில் அல்ல, குடியரசு நாள் கொண்டாடுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அல்ல, எங்களுடைய உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் எண்ணத்தில், இப்படிச் செய்ய முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

காலையில், திரு. மதியழகன் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனை ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று ஒரு கூட்டத்திலே பேசுகின்ற பொழுது திரு. கழகத்தினர் 100 இடங்களில் கூட்டம் போடுவதாக இருந்தார்கள். இப்பொழுது ஒரு இடத்தில்தான் கூட்டம் போடப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பேச்சு பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அதிலே போடப்பட்டிருக்கும் சொற்களையெல்லாம் சொன்னார்களா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். நூறு இடங்கள் என்று இருந்ததை ஒரு இடம் என்று கொண்டு வருகிறபொழுது இந்த நிலைமையைப் பொறுத்த வரையில் நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னதுபோல இதை ஒரு கிளர்ச்சியாகவோ போராட்டமாகவோ நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. குடியரசு நாளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படுத்த வேண்டும், கொண்டாடுகிறவர்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கமோ அல்ல. இந்த மாநிலத்தைச் சார்ந்த போலீஸ் அதிகாரிகள், குறிப்பாக கமிஷனர் அவர்கள் பல கட்சிக் காரர்களுக்கும் கூப்பிட்டுப் பேசவேண்டுமென்று அழைத்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தையும் அழைத்தார்கள். அந்த வகையிலே சென்னை மாவட்டக் கழகச் செயலாளர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்களும், சட்டமன்ற கட்சிக் காரியதரிசி திரு. மதியழகன் அவர்களும் போனார்கள். எதற்காக அவர்கள் கூப்பிடுகிறார்கள், போய்க்கேட்டுவிட்டு வாருங்கள் என்று நாங்கள் அனுப்பினோம். [கமிஷனர் கூப்பிட்ட காரணத்தால் அனுப்பிவைத்தோம்]. கமிஷனர் அவர்கள் “அமைதியைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பில் நாங்கள் இருக்கிறோம், அமைதியைக் காப்பதற்கு நீங்கள் எங்களுடைய ஒத்துழைப்பைத் தரவேண்டும்” என்று கேட்டுக் கொண்டார். போலீஸாருக்கும் எங்களுக்கும் எந்த விதமான மோதலும் ஏற்படவில்லை. பிறருக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படுத்த வேண்டும், அவர்களைப் புண்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் எங்களுக்கு இல்லை. நானே இதைப்பற்றி ஒரு கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன், யாரையும் புண்படுத்துவதல்ல எங்கள் நோக்கம், சட்டையில் கருப்புத் துணி தைத்துக்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1965]

கொண்டு எங்கள் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவது ஒன்றுதான் நோக்கம் என்று. கிளர்ச்சியோ, அல்லது போராட்டமோ ஏற்படவேண்டும் என்பது நோக்கமல்ல. எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கூப்பிட்டதினால் எங்கள் கட்சிப் பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைத்தோம். கமிஷனர் அவர்கள் 'கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு தடை விதிக்கவில்லை, கூட்டங்கள் நடத்துகிற உரிமை அடிப்படை உரிமையில் அமைந்திருக்கிறது, உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், 100 இடங்களில் அமைதியைக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு எங்களிடம் இருக்கிற காரணத்தால் அத்தகைய கூட்டங்களில் காங்கிரஸ் காரர்களும் மற்றவர்களும் கலவர முயற்சிகளில் ஈடுபடலாமென்கிற காரணத்தால் கலவரம் ஏற்படக்கூடும், அதைத் தடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது' என்று தெரிவித்தார்கள். 'நூறு இடங்களில் போலீசார் காவல் அனுப்பி வைக்க வேண்டியவரும். நாங்கள் எல்லோருக்கும் நடு நிலையில் இருந்து கண்ட்ரோல் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே நூறு இடங்களுக்கு அனுப்பவேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். கூட்டம் போடும் உரிமை உங்களுக்கு இருக்கிறது. இதைப் பற்றி யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும்' என்று கேட்டார்கள். எங்கள் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துவது என்ற ஒரே நோக்கம்தான் இருக்கிற காரணத்தினால், எவரையும் புண்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கம் இல்லாத காரணத்தினால் நூறு இடங்களில் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்தாமல், ஒரே இடத்தில் நடத்துவதன் மூலம், நோக்கம் நிறைவேறுவதற்குத் தடங்கல் இல்லாத காரணத்தால், கூட்டம் போடுவதற்குத் தடை இல்லாத காரணத்தினால், ஒரே இடத்தில் கூட்டம் போடுகிறோம் என்று, கமிஷனர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை ஒட்டி, முடிவு தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த ஒரு இடத்திலும் தடை விதிப்பார்கள் என்றால், அந்தத் தடை உத்தரவுக்கு உட்பட்டு, அதன் மூலம் தண்டனை வரும் என்றால் அதையும் அமைதியாக ஏற்றுக்கொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்கும்போது அதற்கு அடங்கிப் போக வேண்டும் என்று தான் நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம். கமிஷனர் கேட்டதால் தான் 100 இடங்களில் கூட்டம் போடுவதாக இருந்ததை ஒரு இடத்தில் போடுவது என்ற நிலைமைக்கு வந்தோமே தவிர, வேறு எந்த காரணத்திற்காகவும் அல்ல. இப்பொழுது கனம் முதல் அமைச்சர் 100 இடங்களிலும் நடத்த வேண்டும் என்று அறை கூவல் விட்டால், அந்த அறைகூவலை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதையும் ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம். ஒரு பெரிய அரசாங்க அதிகாரியே கேட்டதால், எங்கள் நோக்கம் ஈடுபடுவதால் அந்த அளவுக்கு ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம் என்று கனம் முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன். அந்த அடிப்படை நோக்கத்தின் தன்மையில்தான் ஜனவரி 26-ம் நாளில், குடியரசு நாளில் அல்ல, துக்க நாளாக எங்கள் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக, அந்த முடிவை எடுத்து அதை நிறைவேற்றக் கடப்பாடு உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த எங்கள் கருத்திற்கு எதிர்காலத்தில் ஆதரவு வரும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம்; எங்கள் கருத்து வெற்றி பெறாமல் போகும் என்று ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எண்ணலாம். ஆனால் நாங்கள்

23rd January 1965] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தும் அத்தகைய பணிகளில் ஒன்றாகத்தான் இதைக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* கனம் திரு எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்கு நாட்களாக கவர்னர் உரையின் மீது விவாதம் நடைபெற்றது. 50 உறுப்பினர்கள் கலந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். கவர்னர் உரையில் அவர்கள் பொதுவாகப் பேசுவது, அதன் மேல் விவாதம் நடத்துவது என்பது மரபாகப் போய்விட்டது. அந்த சம்பிரதாயத்தின்படி இந்த விவாதம் நடைபெற்றது. கவர்னர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கண்ணியமாகவும், ஒழுங்காகவும் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்று. இருந்தாலும், அவர்களுடைய பாராட்டுதலைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், ஒரு சில கனம் அங்கத்தினர்கள் பாராட்டுதலுக்கு உரியவர்களாகவும், அதே நேரத்தில் ஒரு சிலர் விலக்காகவும் இந்த விவாதத்தின்போது கூடப் பேசினார்கள்.

இன்று காலைலே, கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் நான் ஏதோ பொதுக் கூட்டத்திலே பேசியது பற்றிச் சொன்னார்கள். பொதுக் கூட்டத்திலே கூட இந்த மன்ற உறுப்பினர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசவில்லை. கட்சியைப் பற்றி, கட்சியின் போக்கைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்துவதானால், அது பெரிய குற்றம் என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். அது ஒரு ராஜத்துரோகக் குற்றம் என்று சொல்லுகிறேன். அதே மாதிரி துக்க நாள் கொண்டாடுவது என்றால், அதை 25-ம் தேதி வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தி வருவதற்கு முன்னால் இரவு கொண்டாடலாம். 26-ம் தேதி தான் கொண்டாடவேண்டும் என்றால், அன்று குடியரசு நாள், அது புனிதமானநாள், அது ஒரு திருவிழா. “எங்கள் கட்சி முடிவு செய்திருக்கிறது” என்று சொன்னால், அதை நான் பலமாகக் கண்டிருக்கிறேன். சுகந்திரக் கட்சித்தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் பற்றி பின்னால் குறிப்பிடுகிறேன். இங்கிலாந்து தேசத்திலே ரொம்ப நாளாக, கொலை குற்றம் செய்தால் தாக்கு தண்டனை கூடாது என்று வதாடினார்கள். வெகு நாட்கள் இதை ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸ் எதிர்த்து பிறகு ஒப்புக் கொண்டார்கள். இப்போது கொலைக் குற்றத்திற்கு, அங்கே தாக்கு தண்டனை இல்லை. ஆனால் ராஜத்துரோகக் குற்றத்திற்கு அந்த தண்டனை உண்டு. அது ‘ஸ்ட்ரிஸன்’. எந்த நாடும், தங்கள் நாட்டுக்கு ஊறு செய்கிறார்கள், இன்னல் விளைவிக்கிறார்கள், துரோகம் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை எந்த நாடும் சகித்துக் கொண்டு இருக்காது. அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்துவது மிகத்தவறான குற்றம் என்று நினைக்கிறேன். அந்த வகையில் கட்சியைப் பற்றி, கட்சியின் போக்கை பற்றிச் சொன்னேன். கனம் உறுப்பினர்களைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை. அங்கேயும் சொல்லவில்லை; இங்கேயும் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய முரசொலிப் பத்திரிகையில் அமைச்சர்களைப் பற்றி அபாண்ட்மான விஷயங்கள் வருகின்றன. அதையெல்லாம் பற்றி நான் பொருட்படுத்துவது இல்லை. எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எழுதுகிறார்கள், அது அவர்களுடைய மரபு என்று வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

இப்படி எழுதியிருக்கிறார்களே என்று கேட்பது கூட இல்லை. இந்த விவாதத்தின் போது கூட சில வார்த்தைகளை, தாங்களே கூர்ந்து கவனித்து, தவறான, வருந்தத்தக்க வார்த்தைகளை, பிரயோகிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அதை கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றோம் என்று சொன்னார்கள். அது வரை திருப்திதான். 'கொடுங்கோல் ஆட்சி' என்று ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். மற்றொரு கனம் அங்கத்தினர், 'விளையும் தானியங்களை, வேண்டியது போக பாக்கியை நியாயமான விலைக்குக் கொடுங்கள் என்று கொள்முதல் செய்கிறோம் என்றால், அதை 'கொள்ளை அடிப்பது' என்று சொன்னார்கள். * * * * * என்னைப் பொறுத்த

மட்டில் இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்திற்குக் குறைவு ஏற்படுத்தக் கூடாது என்று தான் சொல்கிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதே மாதிரி அங்கத்தினர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டதால், இனிமேலாவது கனம் அங்கத்தினர்கள், விவாதத்தில் போசும்போது, நாங்கள் குறிப்பிட்டபடி இந்த மன்றத்தின் மரியாதையைக் குறைக்கும் வகையில் நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

கவர்னர் அவர்கள் உரையில், சாதாரணமாக குறைகூறுவது வழக்கம், இதைச் சொல்லவில்லை, அதைச் சொல்லவில்லை என்று. எல்லாவற்றையும் சொல்லமுடியுமா? இது கேடலாக் போடுவ தில்லை. சட்டசபையில் வரக்கூடிய மசோதாக்கள், பொதுவாக கொள்கை விளக்கங்கள் கொடுப்பதுதான் கவர்னர் உரையில் குறிப் பிடப்படும். அதே போலத்தான் ஜனாதிபதி உரையிலும், இங்கிலாந்தில் ராணி அம்மையார் உரையிலும். மொழியைப் பற்றி ஏன் தகவல் கொடுக்கவில்லை என்றார் ஒரு அங்கத்தினர். அவரவர் களுக்கு வேண்டியதையெல்லாம் கேட்டால், கேட்டுக்கொண்டே இருக்கலாம். இன்னொரு உறுப்பினர் துக்க நாளைப் பற்றி ஏன் குறிப்பிடவில்லை என்பார். இப்படியே கேட்டுக்கொண்டு போனால் முடிவே இருக்காது. பொதுவாகச் சில விஷயங்களை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி முதல் முதலாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் குறிப்பிட்டு இருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதுதான் சமீபத்திலே ராமேஸ்வரம் தீவிலே புயலினால், கடல் கொந்த ளிப்பினால் ஏற்பட்ட விபத்து. அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கி றார்கள். நானும் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். நாங்கள் என்னென்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று விளக்கமான அறிக்கையையும் மன்றத்திலே சமர்ப்பித்து இருக்கிறேன். அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் பேசினார்கள். அதிலே 'act of God' என்று இருப் பதைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வதால், கடவுள்மீது பாரத்தைப் போடுவது என்பதல்ல. தவிர்க்கக் கூடாதது என்றுதான் பொருள். ஆண்டவன் இயற்கை இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அதற்காக

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

ஆண்டவன் மீது பொறுப்பைப் போட்டு விட்டு தப்பிக்கிறோம் என்பதே இல்லை. அதற்கும் மேலாக, கடவுளைக் கட சுயநலக் காரன், அவன் தன் கோவிலைக் காப்பாற்றிக் கொண்டான், என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கடவுளைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. கடவுள் என்றிருந்தால், அந்தக் கடவுளே பதில் சொல்லட்டும். கடவுளுக்காக விடை அளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு எனக்கு இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரை, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரை, குறைகளுக்கு விடை அளிக்கவேண்டும்.

1 00
p.m.

ஒரு சம்பவம் நடந்துவிட்டது. பலர் அவதிப்பட்டார்கள். பலர் உயிர் துறந்தார்கள். இன்னும் சிலர் அவதிப்படுகிறார்கள். உடனடியாக நாம் கவனிக்கவேண்டியது என்ன? உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். உயிர் தப்பி இருக்கின்றவர்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிப்பதற்காக நீண்ட காலத்திட்டம் போட்டு, அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இந்த இரண்டையும் தான் நாம் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் அந்த வகையிலே தான் கவனத்தைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

இப்படியெல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, சில கனம் உறுப்பினர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள்? “அங்கே சாப்பாடு போடவில்லை, இங்கே கஞ்சி வார்க்கவில்லை, அது கிடைக்கவில்லை இது கிடைக்கவில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். அதைக் கேட்ட போது எனக்கு ஒன்று நினைவுக்கு வந்தது. ரொம்ப நாட்களுக்கு முன்பு பார்த்ததைச் சொல்கிறேன்.

யாரோ ஒரு பெரியவர் உயிர் இழந்துவிட்டார். அப்பொழுது பல பேருக்குத் துக்கம் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆனால், இறந்த அந்தப் பெரியவரை அடக்கம் செய்வதற்காக எடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது, அந்தக் காலத்தில் மது விலக்கு இல்லை—சிலர் குடித்துவிட்டுக் கோலாகலமாகக் கோலாட்டம் ஆடிக்கொண்டு சென்றதைப் பார்த்தேன். துக்கம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய இடத்தில் பெரிய கொண்டாட்டமாக இருக்கிறதே என்று நான் அப்போதெல்லாம் நினைப்பதுண்டு.

இன்னொன்றும் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நான் பார்த்த தில்லை. ஒரு பெண், இளம் வயதில் கணவனை இழந்து, மிகுந்த துக்கத்தோடு கீழே வீழ்ந்து கிடக்கிறாள். அந்த இளம் விதவையைத் துக்கம் விசாரிக்க வருகிறவர்கள் அவளை எப்படித் துக்கம் விசாரிக்கவேண்டும்? “என்னவோ அம்மா எதிர்பாராதது நடந்து விட்டது. என்ன செய்வது? இதெல்லாம் தவிர்க்கக் கூடியதா?” என்று சொல்லி சமாதானப்படுத்தலாம். ‘மறு மனம் செய்து கொள்ளலாம், அதனால் ஒன்றும் தவறு இல்லை’ என்றும் கூட வேண்டியவர்கள் சொல்லிச் சமாதானம் செய்யலாம். அந்த யோசனையைக் கேட்கக்கூடியவர்களும் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், மிகுந்த துக்கத்தோடு வீழ்ந்து கிடக்கும் அந்த நிலையில், “உன் புருஷன் உனக்கு என்ன செய்தான்? ஏதாவது வைத்துவிட்டுப் போனானா? அதைச் செய்யவில்லையே. இதைச் செய்யவில்லையே”

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

என்ற அந்த இளம் விதவைக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது? அவ்வாறு சொல்வது நல்லதல்ல. துக்கம் விசாரிப்பது என்றால், உண்மையிலேயே ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய வகையில் சொல்ல வேண்டும். மிகுந்த வருத்தத்தை அடைந்திருப்பவளிடம் எதேதோ சொல்லி, அவளுடைய வருத்தத்தை மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டிருந்தால் அந்த இளம் விதவைக்கு எப்படியிருக்கும்? அதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கத் தோன்றுது. 'இந்தச் சனி தொலையாதா' என்ற எண்ணம் தான் அவளுக்குத் தோன்றும், அதேபோன்று தான், புயலினால் மிகுந்த சேதத்தை அனுபவித்தவர்களுக்கு அரசாங்கம் பல துறைகளில் உதவி செய்துகொண்டிருக்கும்போது, "அதைச் செய்யவில்லை, இதைச் செய்யவில்லை, அங்கே போகவில்லை, இங்கே போகவில்லை" என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள் . . .

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஒரு குடும்பத்தில் யாராவது இறந்து விட்டால், அன்று சாயங்காலம் உறவினர்கள் ரசம் சோறு வைத்துக் கொண்டு போவதென்பது தெரிந்திருக்கும் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். சாதாரணமாக சில பேர் சாப்பிட்டாலே கூட இருப்பார்கள். துக்கம் விசாரிக்கப் போகிறவர்கள் வெற்றிலை பாக்கு வகங்கத் தவற மாட்டார்கள். நிறைய வாங்கி எடுத்துக் கொண்டு போய்விடுவார்கள் சிலர்.

புயல் காரணமாக எத்தனையோ பேர் மடிந்தார்கள். எத்தனையோ பேர் மடிந்தார்கள் என்பதில் போட்டா போட்டி ஏன்? 500 பேர்கள் மடிந்திருப்பார்கள் என்று கணக்குக் கொடுத்தோம். "கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்களே சொன்னார்கள்" என்று இங்கே பேசும்போது ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். அவர்கள், 'ஆயிரம் பேர்கள்' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது '800 தான்' என்று சொல்கிறார்கள். 300 தான் வித்தியாசம். 1,500 பேர், 2,500 பேர், 3,500 பேர் என்று இதிலே ஒரு போட்டா போட்டியோ, ஏலமோ வேண்டிய தில்லை. எத்தனையோ பேர்கள் அங்கே உயிரிழந்திருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்காக நாம் துக்கம் தெரிவிக்கிறோம். உயிரிழந்தவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கு, அவதிப்படுகிறவர்களுக்கு, நாம் அனுதாபம் தெரிவிப்பது மட்டுமல்லாமல் உடனடியாக என்ன என்ன உதவி செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் தான், அரசாங்கம் வேண்டிய உதவிகளை அவர்களுக்குச் செய்து வருகிறது. இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறித்து நாங்கள் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தோம். 300, 350 பேர்கள் உயிரிழந்தார்கள் என்பது எங்களுக்கு வந்த தகவல். இறந்த 100 பேர்களின் பெயர் மட்டுமே எங்களுக்குத் தெரிந்தது. மேற்கண்ட 350 பேர்கள் போக, ரயிலில் பிரயாணம் செய்து உயிரிழந்தவர்கள் 150 பேர்கள் இருக்கலாம்

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

என்று கணக்குப் போட்டு, மொத்தம் உயிரிழந்தவர்கள் 500 பேர்களுக்கு மேல் இருக்காது என்று நான் அறிக்கையில் தெரிவித்தேன். 'ரயிலில் பிரயாணம் செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை 300-க்கு மேல் இருக்கும், டிக்கட் இல்லாமலே கூட போயிருப்பார்கள்' என்று சொல்வதும் தவறு. இறந்து போனவர்களைக் குறை சொல்வது கூடாது. ஏதோ நடந்தது. எவ்வளவு தூரம் விவரம் சேகரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சேகரிக்கிறோம். 'இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதிலே கூடத் தவறுதல் இருந்தது' என்றும் சிலர் இங்கே சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. கூடிய வரை அடக்கம் செய்தார்கள். ஓரளவுக்கு தாமதம் இருந்ததென்றால், ஒன்றிரண்டு நாள் அங்கே அணுகவே முடியவில்லை என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹெலிகாப்டரைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஹெலிகாப்டர் இங்கே இல்லை. அலகாபாத், சந்திகர் ஆகிய இடங்களிலிருந்து அது வர வேண்டியிருந்தது. ஹெலிகாப்டரில் நாம் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டு போகவும் முடியாது. ஒருவர் இருவர் தான் அதிலே போகலாம். சின்ன ஹெலிகாப்டர் தான் இருக்கிறது. ஆனால், உடனடியாக ஆகாயப்படையைச் சேர்ந்த டிகோடா விமானம் வந்தது. வந்த மறு நாளிலிருந்து உணவுப் பொட்டலங்கள் அளிக்கப்பட்டன. 'அந்த உணவுப் பொட்டலங்கள் கூடச் சிதறிப் போய்விட்டன, யாரும் சாப்பிடவில்லை' என்று இங்கே சிலர் சொன்னார்கள் அவ்வாறு சொல்வது சரியல்ல. இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன் திரு. பட்ருஷன் அவர்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள். அவரே என்னிடம் சொன்னார். "நான் கூட அந்தப் பொட்டலத்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டேன், மீனவர்களுக்காக அரசாங்கம் செய்தது சரி" என்று அவர் சொன்னார். இன்னும் சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். மேலும் செய்ய வேண்டியவை பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். "மீனவர்களுக்கு நீங்கள் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறீர்கள், நிவாரண வேலைகள் நல்ல முறையில் நடந்திருக்கின்றன" என்று அவர் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு என்னிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சொன்னார். வேறு சில யோசனைகளும் சொன்னார்கள். "செய்கிறோம்" என்று நான் சொன்னேன். ஹெலிகாப்டர், ஆகாயப்படை விமானம்—ரஷ்யன் ஏர்க்ராஃப்ட்—வைத்து; என்ன உடனடியாகச் செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்திருக்கிறோம். ஹெலிகாப்டர் வந்த பிறகு தான் அங்கே முதலில் போக முடிந்தது. அதற்கு முன்பு, ஒருவர் இருவர் போய்ப் பார்த்தார்கள். ஆக, உடனடியாக என்ன செய்ய முடியுமோ அது செய்யப்பட்டுத் தான் வருகிறது என்பதை இங்கே நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால், ஒரு எண்ணம் நமக்குக் கூடாது. உணவுப் பஞ்சமாக இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட எதிர்பாராத ஒரு விபத்தாக இருந்தாலும், இவற்றினால் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு உடனே நாம் உதவி. அளிக்க முன்வரவேண்டுமே தவிர, 'மந்திரி ராஜி'மமா பண்ணுவாரா? எத்தனை நாளைக்கு நிலைமை நீடித்திருக்கும்? 1967-வரை இருக்குமா? 5,000 பேராவது செத்திருக்கவேண்டுமே. இவ்வளவு பேர்தானே செத்தார்கள்? இன்னும் செத்திருக்க

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்][23rd January 1965]

வேண்டுமே' என்றெல்லாம் நினைக்கக்கூடாது. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக என்ன உதவி அளிக்க வேண்டுமோ, என்ன நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமோ அதைத் தான் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால், அரியலூர் இரயில் விபத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் உடனடியாக அவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதை விட்டு, திரு. லால் பகதூர் அவர்கள் அப்பொழுது ராஜினாமா செய்யவேண்டிய காரணம் என்ன?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அரியலூர் விபத்திற்காக திரு. லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பதவியை ராஜினாமா செய்த போது, 'மந்திரி ராஜினாமா செய்ய வேண்டும்' என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் சொல்லியிருந்தால் அவர் ராஜினாமா செய்திருக்க மாட்டார்.

ஆக, எந்த எதிர்பாராத சம்பவத்தையும் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஒரு சிலர் நினைப்பார்களானால், அது சரியல்ல. விபத்தைப்பற்றிக் கவலை கொள்வதை விட்டு, ராஜினாமா பண்ணுவாரா? ஒழிந்து போக மாட்டாரா? நாம் நாற்காலியைப் பிடித்துக்கொள்ளலாமே. உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிட்டதே, அந்தப் பிரச்சினை திராமலேயே 1967 வரைக்கும் இருந்திருக்கக்கூடாதா? அப்பொழுது தானே மக்களிடம் இதையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லாம்" என்ற வகையில், எதையும் சொந்த நலனுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற எண்ணம் கூடாது. அப்படிப்பட்ட எண்ணங்களுக்கெல்லாம் நாங்கள் உதவி செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. விபத்து என்று ஏற்பட்டவுடனேயே அம்மாதிரி எண்ணம் தோன்றுவது என்றால், அது சரியல்ல. அரசாங்கத்தைக் குறை கூறலாம். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் கூட ரொம்பப் பலமாக தான் பேசினார். அவர், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தார் சொன்னதற்குக் குறைவாக ஒன்றும் கூறவில்லை. ஆக, அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. குறை கூறுவதை நான் வரவேற்கிறேன். 'குற்றங்குறைகள் இருந்தால் எடுத்துக் கூறுங்கள்' என்று தான் சொல்கிறேன். ஆனால், வேறு எண்ணம் வைத்துக் கொள்வது சரியல்ல' விபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும்போது, எல்லோரும் ஒரு முகமாக இருந்து, அங்கே போய் உதவி அளிக்க வேண்டியதுதான் முக்கியம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிவாரண வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. சில அதிகாரிகளைப் போட்டு வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. கலெக்டர் மேற்பார்வையிடுகிறார். அப்போதைக்கப்போது ரெவினியூ இலாகா காரியதரிசியும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும், மற்றவர்களும் போய்ப் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அங்கிருப்பவர்களுக்குச் சாப்பாடு போடுவது, துணி கொடுப்பது போன்ற எல்லாவற்றிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, வேண்டிய உதவிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. துணியைப் பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. அங்கு துணிக்கு குறைவே இல்லை. துணி கொடுத்துக்

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொண்டேயிருக்கிறோம் ஒருவருக்கு ஐந்தாறு துணிகூட வைத்துக்கொள்ளும் நிலைமை வந்திருக்கிறது. இருப்பதைக் கொடுக்கிறோம். எல்லாவற்றையும் கொடுத்து விட்டாலும் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. அங்கே போய், அங்குள்ள ஸ்டோரை நான் பார்த்தேன். நிறையப் பண்டங்கள் இருந்தன. காய்கறிகள், பழங்கள், ரொட்டிகள் எல்லாம் இருந்தன, நான் போய்ப் பார்த்த போது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து உதவி அளிக்கிறார்கள். ஸ்தாபனங்களும் முன்வந்து உதவுகின்றன. எல்லா இடங்களிலிருந்தும் நன்கொடை வருகிறது. நன்கொடை அளிப்பதையே நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கவில்லை என்றுவும், பணம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதையெல்லாம் நல்ல முறையில் அங்குள்ளவர்களின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இராமகிருஷ்ண மடத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு லட்ச ரூபாய் வசூல் செய்து, அதை எடுத்துக்கொண்டுபோய், அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்று, அரசாங்கத்தைக் கலந்து, தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு, சில குறிப்பிட்ட நிவாரண வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று முன் வந்திருக்கிறார்கள். சென்ற முறை வேதாரண்யம் போன்ற பிராந்தியங்களில் ஏற்பட்ட சேதத்தின்போது எப்படி அவர்கள் சேவை செய்தார்களோ அம்மாதிரி இராமேசுவரம், தனுஷ்கோடிப் பகுதிகளிலும் செய்வதிலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல பேர் தாராளமாகத் தாங்களே முன்வந்து கொடுக்கிறார்கள். எனக்கு நேற்று வரையில் வந்த தகவலின்படி, அரசாங்கங்களும் தனிப்பட்டவர்களும் சேர்ந்து, 657 பேர்கள் நன்கொடை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்த தொகை ரூ. 6, 83,782.27 ஆகும். அவ்வாறு கொடுக்கிறார்கள் அதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதை எதிர்பாராமலேயே ஒன்றரை கோடி ரூபாய் வரைக்கும் செலவாகும் என்று மதிப்பிட்டு, அரசாங்கம் செலவு செய்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. நான் இதைக்கூடக் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டேன். ஒருவர் கொடுத்தாலும் சரி, கொடுக்காவிட்டாலும் சரி, இதில் கட்டடயம் ஒன்றுமில்லை. இதை யாரும் வசூலிப்பது இல்லை. “உண்டி எடுத்து வசூலிக்கவேண்டாம், இதற்கெல்லாம் கணக்கு வராது; தவறுதல் வரக்கூடும், மக்கள் தாங்களாகவே முன்வந்து கொடுப்பார்கள்” என்றுதான் நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கலைஞர் எம். ஜி. ராமசுந்திரன் பெயரை இழுத்தார்கள். “உங்கள் ப்ரைம் மினிஸ்டர் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள்? ஆயிரம் ரூபாய்தானே கொடுத்தார்கள்? எங்கள் கலைஞர் ஒரு லட்சம் கொடுத்திருக்கிறார்களே” என்றார்கள். நான் உடனே நிதி இலாகாவை அழைத்து அது பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரித்தேன். அப்படி ஒன்றும் அவரிடமிருந்து கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படி ஒன்றும் இல்லாததற்குப் பெரும் விளம்பரம் எதற்கு? பத்திரிகையில் எதை வேண்டுமானாலும் போட்டுக் கொள்ளலாம். இந்த விளம்பரம் எதற்குப் பயன்படும்?

[23rd January 1965]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் குறிப்பிட்டது, தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து பெரும் அளவுக்கு நதி உதவி கிடைக்கிற நேரத்தில் மத்திய அரசிடமிருந்து கணிசமான நிதி உதவி இதற்குக் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதை அறியவேதான். ஏதோ ஒரு டோக்கன் எமெளண்டாக, அடையாளத் தொகையாக இந்தியப் பிரதமர் அனுப்பிவிட்டாரே என்று குறிப்பிட்டேனே தவிர இவர்கள் இரண்டு பேருக்கும் உள்ள தாரதம் - மியத்தை எடுத்துக்காட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் பிரதமர் நிவாரண நிதியில் இருந்து உடனே அனுப்பி வைத்தார்கள். அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசாங்கமும் மற்ற உதவிகளை எல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாங்களும் அவர்கள் இன்ன இன்ன இனத்திற்காக எல்லாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறோம். நிவாரண வேலைகளும், நிரந்தரமான பல அபிவிருத்திக் காரியங்களும் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அது வேறு விஷயம். நூறு ரூபாய் கூடக் கொடுக்காதவரை லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எதற்காக விளம்பரப் படுத்திக் கொள்வது? அப்புறம் கேட்டால் அவர் அங்கே போய் இருந்தார், மக்கள் அரசாங்கம் கொடுக்கிற உதவி சரியான முறையில் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, நீங்களே நேரில் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டதால் தானே நேரிடையாகக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்வது, மக்களிடம் கேட்டால் நீங்களும் கொடுங்கள் என்றுதான் சொல்வார்கள். அதற்காக, அரசாங்கத்தின் மீது குற்றம் சாட்டுவது இது எல்லாம் முறையாகாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கல்யாணசுந்தரம் : அவர்கள், இன்னும் கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக இருந்திருக்கலாம், வாநிலைச் செய்திகளைக் கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரியாக சொல்லப்படுகிற யோசனைகளை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். நிரந்தரமாக வெள்ளம் புயல் ஆகியவற்றில் இருந்து எல்லாம் நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள பல திட்டங்களை நாம் எதிர்காலத்தில் போடவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான சமயங்களில் நாம் எந்த எந்த வகையில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சொல்வதை நானும் வரவேற்கிறேன். இந்த அரசாங்கமும் சரி, மத்திய அரசாங்கமும் சரி இதுபற்றித்தான் அதிகமாகப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போதுகூட மத்திய அரசாங்கத்தார் ஒரு க்ளைம்ஸ் அண்டு டிரிப்யூனல் ஏற்படுத்தப் போகிறோம், அதற்கு ஒரு நீதிபதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நாங்கள் அதற்கு சம்மதித்திருக்கிறோம். மற்றொன்று அந்தப் பகுதியில் மறுபடியும் போக்குவரத்து அமைப்பை எப்படிச் சீர் செய்து தொடர்பு ஏற்படுத்துவது என்பதுதான். இது மிகவும் முக்கியமானது. அதில் ஒன்று மண்டபத்திற்கும், பாம்பனுக்கும் பெர்ரி சர்வீஸ் ஏற்படுத்துவது மற்றொன்று பாம்பனுக்கும் தனுஷ் கோடிக்கும் ஜீப் கார் வசதி செய்வது. ரயில் இணைப்பு இப்போது

[23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. நல்ல ரோடாக அமைய வேண்டும். அதைக் கூட நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் நாஷனல் ஹைவேசாக எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். பாம்பன் ரோடு பாலம்கூட எடுத்துக்கொள்ள பூர்வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நான்காவது திட்டத்தில்தான் சேது சமுத்திர திட்டம் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலேயே— நான்காவது திட்டத்திற்கு முன்னதாகவே அதை எடுத்துக் கொண்டு பூர்வாங்க வேலைகளை மேற்கொள்ளலாம் என்பதாக ப்ளாஸிங் கமிஷனும், மத்திய அரசாங்க அமைச்சரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்கள். இதனால் பல பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும்.

இவ்வாறு ராமேஸ்வரம் தீவில் மட்டும் அல்ல, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் மட்டும் அல்ல, எங்கெங்கே புயல் காற்றினால் பாதகம் ஏற்பட்டு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இது போதும் என்று நான் கருதவில்லை. தொடர்ந்து எந்த எந்த வகையில் எல்லாம் செய்யலாம் என்பதும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அடுத்தது கனம் உறுப்பினர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்ன விஷயம் போலீஸ் பையரிங் பற்றியது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தனுஷ் கோடியில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 500-க்கும் மேலாக இருக்கும் என்று இப்போது தம்முடைய அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அறிக்கையில் அவரே முன்பின்னாக சொல்லியிருப்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“3,000 people who were stranded there were starving, they were fed by dropping food packets by I.A.F. Dakotas”.

MR. SPEAKER : The hon. Member says that one figure is inconsistent with the other. Is it not?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் முரண்பட்டது என்று கூறவில்லை. இந்த 500 குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? இதனைத் தயவு கூர்ந்து விளக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் வேண்டுமென்றால் ஐயாயிரம் என்றே வைத்துக் கொள்ளட்டும். இதில் அமைச்சருக்கு நேராகப் பொறுப்பில்லை. அங்கே உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் குறைத்து மதிப்பிட்டு புள்ளிவிவரம் கொடுக்க வேண்டும் என்கிற அக்கறை எதுவும் இல்லை. தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று பயப்படுவதற்கு அவர்கள் இதில் ஒன்றும் தவறாக நடந்துவிடவில்லை. இருக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்களை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நானே போய்ப் பார்த்த போதுகூட என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் 500-க்கு மேல் இருக்காது என்றுதான் பட்டது. ராமேஸ்வரம், தனுஷ்கோடி

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

மண்டபத்தில் இருப்பவர்கள் மிகக் குறைவாகத்தான் இருந்தது. இப்போது நமக்கு எண்ணிக்கை அவ்வளவு முக்கியமல்ல. எண்ணிக்கையைப் பற்றி அவரவர்கள் எத்தனை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளட்டும். இன்னொன்றையும் கூட இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அவர்களும் அறிவார்கள். கோரப் புயல், அதன் விளைவுகள் ஆகியவற்றை விஞ்ஞான முறையில் மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள நாடுகளாகக் கூடத் தவிர்க்க முடியாது. இங்கே கடல் கொந்தளிப்பு, புயல் ஏற்பட்ட சமயத்திலேயேதான் கலிபோர்னியாவிலும் கடல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது என்பதையும் அங்கேயும் ஏராளச் சேதம் ஏற்பட்டுள்ளது என்று பத்திரிகையில் வந்திருப்பதையும் பார்த்து இருப்பார்கள். ஆகவே எதற்கு எடுத்தாலும் அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டுவது என்பது சரியல்ல, முறையும் ஆகாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். நிவாரண வேலைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். நடைபெற்றுக்கொண்டு தான் வருகிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டில் கவர்னர்கூறியபடி தனிப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு நன்கொடை கொடுத்தாலும், மத்திய அரசாங்கம் எவ்வளவு உதவி செய்தாலும் எல்லாவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டு, மேலும் தேவை என்றாலும் நம்முடைய அரசாங்கத்திலிருந்தே போட்டு நிவாரண வேலைகளை நல்லமுறையில் தொடர்ந்து செய்யவேண்டும் என்பதுதான் திட்டம் இதில் முழு கவனமும் செலுத்தப்படும் என்று நான் கனம் உறுப்பினர்களுக்கு உறுதி அளிக்க விரும்புகிறேன். நாம் செய்கிற உதவிகளை அந்தப் பகுதி மக்கள் பாராட்டுகிறார்கள். செய்கிற நிவாரண வேலைகள் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதாக அங்கிருந்து வருபவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். மேலும் என்ன என்ன வகைகளில் எல்லாம் உதவி செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். அவற்றை எல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அந்த மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிப்பதில் பேர்துமான கவனம் செலுத்தும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் முன்னே குறிப்பிட்டபடி போலீஸ் பையரிங் பற்றி நானும் ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும் சொன்னார்கள். போலீஸ் காரர்கள் இப்படித்தான் இருக்கிறார்கள், எதற்காக போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காந்திஜி படத்தை வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது அவருடைய அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். போலீஸ்காரர்களிடம் அவருக்கு அத்தனை வெறுப்பு இருக்கலாம். அவர்கள் இத்தனை பேரைச் சுட்டு இருக்கிறார்களே என்று சொல்லாம். ஆனால் அவர்கள் சுட்டுக்கொன்றவர்களைவிட சுட்டுக் கொல்லப்படாமல் காப்பாற்றப்பட்டுள்ளவர்கள் எத்தனைபேர் என்று பார்க்க வேண்டும். நான் முன்பு கூறியதுபோல போலீஸ் இலாகாவின் பணி, ரோப் வாக்கிங் என்பார்களே அதுபோல கம்பியில் நடக்கிறது போன்றதுதான். இந்தப் பக்கமும் சரி, அந்தப் பக்கமும் சரி சாய்ந்துவிட முடியாது. அவர்கள்தான் தவறு செய்கிறார்கள் என்பது போலப் பேசுவது சரியல்ல. யார் தவறு செய்யவில்லை?

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

நாம் கூடத்தான் மகத்தான தவறுகள் செய்துவிடுகிறோம். தவறு செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சொந்தக் குழந்தையாகவே இருந்தாலும்கூட அதற்காக மன்னித்துவிடுவது என்று இல்லை. இந்தச் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து சொன்ன பிற்பாடுதான் கண் திறந்தது என்று இல்லை. இதற்கு முன்பும்கூட பல சந்தர்ப்பங்களில் தவறு செய்தது போலீசார் என்றாலும் அவர்களது பேரில் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆனால் இந்தச் சம்பவங்களைப் பொறுத்தமட்டில் இருக்கிற நிலைமையை எடுத்து விளக்கினேன். இப்போது நீதி விசாரணை வேண்டுமென்று எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்கிறார்கள். நீதி விசாரணை என்றால் என்ன? நீதிபதி விசாரணை என்ற முறையிலும் நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். இதிலே பிடிவாதம் ஒன்றும் இல்லை. சிற்சில விஷயங்களில் நீதிபதி விசாரணை நடந்திருக்கிறது. நீதிபதி விசாரணை என்று வந்தால் ஜில்லா ஜட்ஜ் போடுகிறோம்; வேண்டாம் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் போடுகிறோம்; இந்த மாநில ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டிய வர்களாக இருப்பார்கள் என்றால் வெளி மாநில ஜட்ஜைப் போட வேண்டுமென்பார்கள்; பிறகு எப்படி இருந்தாலும் எல்லோருமே இந்த அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டவர்கள்தான். ஆகவே, யு.என்-ல் இருந்து வாவேண்டுமென்று சொல்வார்கள். சிலோன் ரிப்பேட்ரி யட்ஸ் சம்பந்தமாக யு.என்-ல் ரெப்ரசன்ட் பண்ண வேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூடக் கூறினார்கள். ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜை வைத்து விசாரித்தாலும் புதிதாக என்ன வரப்போகிறது? ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன்—ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் விசாரித்தால்கூட அவர்கள் தண்டனை கொடுப்பதாகத் தீர்ப்புக் கூற முடியாது. அந்த நீதிபதியும் ஆர்.டி.ஓ. கொடுத்த ரிப்போர்ட் மாதிரித்தான் ரிப்போர்ட் கொடுக்க முடியும். ஆனால் இப்போது நீதி விசாரணை இல்லையென்று எடுத்துக் கொள்வது இல்லை. சுப்ரீம் கோர்ட் நீதிபதியைப் போட்டே விசாரணை செய்தாலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வது என்பது பின்னர்தான். பிறகு ஃபைஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டோ, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜோ, ஹைகோர்ட் ஜட்ஜோ தீர்ப்புக் கூறித்தான் தண்டனை கொடுக்க முடியும். இப்போது இதிலே பிரைவேட் பிராசிக்யூஷன் இருக்கிறது; அதிலே நீதி விசாரணை நடக்க இருக்கிறது. மற்றொன்று கான்ஸ்டபிளைப் பிராசிக்யூட் செய்ய அரசாங்க உத்தரவே இருக்கிறது. அரசாங்கம் பிரைவேட் பிராசிக்யூஷனிலே குறுக்கிடுவது. இந்த இரண்டு விசாரணைகளிலும் என்னென்ன உண்மைகள் வரக் கூடுமோ அவை வரலாம். நான்கூட ஒரு விஷயத்தைப் பரபரப்பியாகக் கேள்விப்பட்டேன். குறிப்பிட்ட கான்ஸ்டபிள் 'டிப்பார்ட்மெண்டல் நடவடிக்கை வேண்டாம்; நீதிபதிக்கு விட்டு விடுங்கள்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபடி இந்தச் சம்பவம் நடைபெறுவதற்கு முன்பே நான் ஒரு போலீஸ்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

விழாவிலே சொன்னேன். நான் சொன்னதை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்கள் அச்சிட்டு எல்லாப் போலீஸ் ஸ்டேஷன் களுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி உறுப்பினர்கள் சொன்ன பிற்பாடுதான் இவர்களுக்குக் கண் திறந்தது' என்று கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஜில்லாவில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக ரொம்ப உறுதியாகப் பாடுபடுவதைப் பற்றி நான் குறை கூறவில்லை. பாராட்டுகிறேன். அந்தச் சம்பவம் எங்கு எப்போது நடந்தது என்ற செய்தி போனில் வந்தது. உடனடியாக இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்கள் பொறுப்போடு பேசினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், கான்ஸ்டபிள் ஆகியோரை சஸ்பெண்ட் செய்தார். மறு நாள் காடையில் என்னிடம் வந்து 'சூப்பிரண்டெண்ட் ஆப் போலீஸ் பிரயோசனம் இல்லை; அவரை உடனே மாற்ற வேண்டும்' என்று கேட்டார்கள். வேறு ஒருவரைப் போட்டு விடுங்கள் என்று நான் சொன்னேன். சாதாரணமாக சூப்பிரண்டெண்ட் ஆப் போலீசை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் ஹோம் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு எழுதி அரசாங்கத்தின் அனுமதியின் பேரில்தான் மாற்ற வேண்டும். அவர்கள் என்னிடம் சொல்லிவிட்டு உடனடியாக போனில் அவரை மாற்றும் படி உத்தரவிட்டுவிட்டு பிறகுதான் அது சம்பந்தமாக டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு எழுதி அனுப்பினார்கள். அவ்வளவு உடனடியாக இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அவர்கள் எங்கு தவறுதல் நடந்தாலும் தவறுதலைக் கண்டிக்க வேண்டும்; நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே உடனடியாக எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் அதிலே அக்கறை உண்டு. ஆனால் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால் எதற்காக இவ்வளவு சம்பளம் கொடுப்பது? பயம் இல்லையென்று சொன்னால் என்ன பிரயோசனம்? (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: தடி வைத்துக் கொள்ளலாம்.) தடியை யாரும் இப்போது மதிப்பதில்லை. கடுவதையே மதிப்பதில்லையே. தாயிடம் எத்தகைய பயம் குழந்தைக்கு இருக்க வேண்டுமோ அந்த பயம் பொதுமக்களுக்குப் போலீசாரிடம் இருக்கவேண்டும். தாய் கடுமையாகச் சொன்னால் தகப்பனுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கலாம். சில தீய சக்திகள் இருக்கின்றன. பலாத்காரத்தில் ஈடுபடுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். மக்களைப் பாதுகாப்பதுதான் போலீசார் கடமை. கூடியவரையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லாமல் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று போலீசாருக்கு மறுபடியும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கையில் துப்பாக்கி இல்லை யென்றால் யாரும் பயப்படமாட்டார்கள். போலீசே வேண்டாமென்று இந்த மன்றம் பொறுப்போடு சொன்னால் போலீசைக் கலைத்து விடத் தயாராக இருக்கிறேன், கன்னியாகுமரியில் சுட்ட சம்பவத்தைப் பொறுத்தவரை பிராசிக்யூஷன் நடப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் டிப்பார்ட்மெண்டல் ஆக்ஷனும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேல் வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லையென்று சொன்னேன்.

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மற்றொன்று 'கவர்னர் உரையில் மொழிப் பிரச்சினையைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை' என்று பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பேசினார்கள். அவர்களே தங்களுடைய வழக்கத்தையும் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி இந்தி ஜனவரி 26-ம் தேதி வரும் என்றால் அதோடு ஆங்கிலமும் இருக்கும். 1975 வரைதான் இருக்குமென்று இல்லை. இதைப் பற்றி முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். தொடர்ந்து நமக்கு எவ்வளவு நாள் வேண்டுமோ அவ்வளவு நாள் தொடர்ந்து ஆங்கிலம் கால வரம்பின்றி இருக்கும். உ.பி. முதலமைச்சர் அவர்கள் உ.பி. அரசாங்கத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் தெரிந்து சொல்கிறேன். அந்த உ.பி. அரசாங்கம் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஏதாவது எழுத வேண்டுமென்றால் ஆங்கிலத்திலும் எழுதுவார்கள். மத்திய அரசாங்கத்திலும் இந்தி தெரியாதவர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய உணவு அமைச்சர் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே ஆங்கிலத்திலேதான் நடத்தப்போகிறோம். அதற்கு எந்த விதமான தடையும் இல்லை. தமிழுக்கு ஆபத்து வந்து விட்டது என்று எங்கள் பக்கத்துப் புலவர்கள் கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் சொன்னார்கள். கனம் ராஜாஜி அவர்கள் தி.மு.க. வினாருக்கு யோசனைகளையெல்லாம் சொல்கிறார்கள்; ஊக்கத்தை அளிக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்னதைக் கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். 'இந்தி வருவதால் தமிழுக்கு ஆபத்து ஒன்றும் இல்லை; ஆங்கிலத்திற்குத் தான் ஆபத்து' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி அவர்களை விடவா தமிழைப் பாதுகாக்கக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள்?

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சுதந்திரக் கட்சிக்கும் இடையே சிலவற்றில் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. அவர்கள் சொல்லுவதை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வது என்று இல்லை. சில பல பிரச்சனைகளிலே ஒன்றாகச் சேருகிறோம். சீனப் பிரச்சினையில் காங்கிரஸ் கட்சியுடனேயே ஒன்றாகச் சேர்ந்தோம். ஆகவே, சில பிரச்சனைகளில் ஒத்துப் போகிறோம்; நூற்றுக்கு நூறு அப்படியே ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று பொருள் இல்லை. அவருடைய சில கருத்துக்களை நாங்கள் மறுக்கிறோம். அவர் இந்தியைப் புகுத்திய காலத்தில் அவரையே எதிர்த்தோம். அவர் மறுபடியும் இந்தி வேண்டுமென்று சொன்னால் அவரை எதிர்க்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதை உணர்ந்து கொள்ளாமல் இல்லை. ஆனால் ராஜாஜி அவர்கள் சொன்னது தப்பு, தமிழுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று மறுத்துச் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: அவர் திருச்சி மாநாட்டில் பேசிய பின் எங்கள் கட்சியின் தலைவர் அவர்கள் 'ராஜாஜி அவர்கள் பேசியது தவறு' என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எதையுமே அமைச்சர் அவர்கள் பார்ப்பதில்லை போலும்.

[23rd January 1965]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதையெல்லாம் நான் பார்ப்பதில்லை. சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: ராஜாஜி அவர்கள் கோகலே ஹால் கூட்டத்தில் பேசியபோது அவர்களை அதே கூட்டத்தில் மறுத்துப் பேசியிருக்கிறேன் என்பதையும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்திக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதையும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். தி.மு.க. தலைவர்கள் கண்ணை மூடிக் கொண்டு அவருடைய வலையில் விழவேண்டாம். மொழிப் பிரச்சினையிலே அவர் 'தமிழுக்கு ஆபத்திலை' என்று சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள். அது மாதிரி மற்ற விஷயங்களிலும் நல்லது சொல்கிறார் என்று நினைக்க வேண்டாம், கெடுதலே சொல்கிறார்கள், பள்ளத்தில் தள்ளப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் சிந்திக்க வேண்டும். புதிதாக உறவு ஏற்பட்டிருப்பதால் சொல்கிறேன். தி.மு.க. பிரிவினையை விட்ட பிறகு அது ராஜாஜி அவர்களுக்கு வந்து விட்டது. ஆனால் இதற்கெல்லாம் ஏமாந்து விடக்கூடாது; கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இந்தியைத் திணிக்கிறது ஒன்றுமில்லை, கட்டாயம் ஒன்றும் இல்லை. இந்தியால் ஆபத்திலை என்றுதான் சொன்னேன். மாணவர்களை எல்லாம் தூண்டி விட்டு அவர்களிடம் வெறி ஏற்படுத்தி அவர்களைக் கெடுக்க வேண்டாம் என்று அரசியல் கட்சிகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருச்சியில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதாம், நாளை மறுதினம் தி.மு.க. மாணவர்கள், மற்ற மாணவர்கள் வரப்போகிறார்கள், அவர்கள் ஊர்வலம் வரப்போகிறதாம். இவர்கள் என்ன ஊர்வலம் வருவது? கல்லூரியில் படிக்காவிட்டால் போகட்டும். இவர்கள் படிக்க வேண்டுமென்று கட்டாயம் இல்லை. கல்லூரியை விட்டுப் போகட்டும். அவர்கள் வளர்ச்சி அடையத்தான் கல்லூரிகளே தவிர தான்றோன்றித்தனமாக நடக்கவா? கல்லூரியை விட்டு விட்டு அரசியலில் சேரட்டும், தலைவர்களாக வரட்டும், சட்ட சபைக்கு வரட்டும். மாணவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது தவறு. அது அவர்களை நிரந்தரமாகக் கெடுப்பதாகும். அவர்களுக்கு இந்த வெறியை ஏன் ஏற்படுத்த வேண்டும்? பின் தி.மு.க. உறுப்பினர்களுக்கும் சுதந்திராக கட்சியினருக்கும் இதில் ஒரு ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது. எதில் என்றால் இந்தி வந்தால் அதை எதிர்க்கவேண்டும் என்பதில் ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்டும். 26-ம் தேதி ஏன் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்? அதற்குப் பதில் ஏன் 25-ம் தேதி என்று வைத்து அன்று துக்கம் கொண்டாடினால் என்ன? 25-ம் தேதி கொண்டாடியிருக்கலாம். சுதந்திராக கட்சி தலைவர் அவர்கள் தன்னை அறியாமல் ஒரு உண்மையைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தி அமுலுக்கு வருவதை தள்ளிப் போடக் கூடாதா? என்று. எப்படி இது அமுலுக்கு வருகிறது? அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன்படி ஜனவரி 26-ம் தேதி வருகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்று அமைக்கப்பட்டதோ அன்று துக்க தினம் யாரும் கொண்டாடவில்லை. இது

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சட்டப்படி வருகிறது. ஏன் தள்ளிப் போடவேண்டும்? திரு. கணேசன் அவர்கள் ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். அங்கத்தினர்கள் யாவரும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். சீனாக்காரன் நம் நாட்டு எல்லையில் இருக்கிறான். அவன் நினைத்துக் கொள்வான், இதோ இருக்கிறார்கள் துக்கம் கொண்டாடுகிறவர்கள். நம் சகோதரர்கள் இருக்கிறார்கள், நமக்கு வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள் இந்திய தேசத்தில். தென்னாட்டில் கூட நமக்கு வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அவர்களை தைரியப்படுத்துவதேன் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் தி.மு.க.வுக்கும் நல்ல உறவுதான். அதில் என்ன தொனிக்கிறது? அந்த எண்ணத்தோடு செய்கிறார்கள் என்று தோன்றும். அந்தத் தொனி வர சொல்லியிருக்கக் கூடாது. ஸ்லிப் என்று நினைத்தேன். சொன்னேன். நாங்கள் யாராவது சொல்லியிருந்தால் அது வேறு விஷயம். சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் சொன்னார். இதை தி.மு.க. விளர் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டியவர்கள் சொல்கிறார்கள். சீனாக்காரன் பயன்படுத்திக் கொள்வான் . . .

திரு. மு. கருணாநிதி : வேண்டியவர்கள் சொல்கிறார்கள், கேளுங்கள் என்று சொல்லும் முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிற முத்தையா செட்டியார் அவர்களைப் போன்றவர்கள் சொல்கிறார்களே, அதைக் கவனிக்கக் கூடாதா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : காங்கிரஸ் பெரிய சமுத்திரம். அதில் எல்லாம் இருக்கிறது. தி.மு.க. அப்படியில்லை.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நேற்று ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். 100 இடத்தில் கேட்டு போலீஸ் கமிஷனர் சொன்னதற்கிணங்க ஒரு இடத்தில் வைத்திருக்கிறோம் என்றார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சவால் விடுவதாக இருந்தால் 100 இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளத் தயார் என்று சொன்னார்கள். ஒரு இடத்தில் கூட நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம். 26-ம் தேதி குடியரசுத் தினம், புனிதமான நாள். அன்று பொது மேடைகளில் இம்மாதிரி யாரும் துக்க தினம் கொண்டாடுவதைப் பார்த்து சகித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அனுமதிக்க மாட்டோம் என்றால் என்ன பொருள்? போலீஸார் தடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : என்னென்ன நடக்கிறது என்று அப்பறம் பார்த்துக் கொள்ளட்டும்.

* * * * *

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். மக்களுக்கு ஆத்திரம் ஊட்டக் கூடியது இது. குடியரசு நாள் புனிதமான நாள். சீனாக்காரன் எல்லையில் இருக்கிறான். இந்த

*** Expunged as ordered by the Chair.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

சமயத்தில் யாராவது பொது மேடையில் துக்க தினம் கொண்டாடுவது என்றால் அது வெறுப்பைத்தான் அளிக்கும். அரசாங்கம் சகித்துக் கொண்டிருக்காது, மக்களும் சகித்துக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். இதற்கு எப்படி போலீஸ் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கும்? போலீஸ் உதவி எதற்கு இருக்கும்? உதாரணம் சொல்லப் புரிந்து கொள்வதில்லை. ஒருவன் “கொள்ளையடிக்கப் போகிறேன், தவறு செய்யப் போகிறேன், போலீஸ் உதவி வேண்டும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் அடித்து விடுவார்கள்” என்றால் போலீஸ் உதவி கொடுக்க முடியுமா? தவறான காரியத்திற்கு, சட்ட விரோதமான காரியம் என்றால் அதற்கு போலீஸ் உதவி இருக்காது. இது மிக்க தவறான காரியம். 26-ம் தேதி அவர்கள் வீட்டில் வைத்துக்கொள்ளட்டும். நுங்கம்பாக்கத்தில் எங்கே யாவது வைத்துக் கொள்ளட்டும். பொதுவாக, பகிரங்கமாக துக்க நாள் கொண்டாடுவது தவறு, அதை அனுமதிக்கமுடியாது. அதை விட்டுவிட வேண்டுமென்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களையும், தி.மு.க. அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவுப் பிரச்சினை பற்றி முன்பு பேசினேன். இப்போது ஓரளவு சீர்ப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தி.மு.க. உறுப்பினர்களுக்கு கொஞ்சம் அதிருப்திதான் வருகிறது. இன்னும் மோசமாக வேண்டும், பட்டினிச் சாவு வேண்டும், பட்டினிச் சாவு இல்லையே என்று சிலர் வருத்தப்படுகிறார்கள். திடீரென்று வந்த நிலை இது. சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், கண்ட்ரோல் செய்வது என்பது சுதந்திரத்தைப் பறிப்பது ஆகும் என்றார்கள். அது அவர்கள் படித்த பாடம், ராஜாஜியிடம் இருந்து இப்போது படிக்கிற பாடம். சுதந்திரம் என்றால், மக்களை சுரண்டுவது சுதந்திரமா? நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து விட்டது என்றால் மக்களைச் சுரண்டுவதற்கு சுதந்திரம் இல்லை. அதிக விலைக்கு ள்ற்று கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்க சுதந்திரம் இல்லை. தலையிடு ஏன்? சென்ற வருடத்தை விட இந்த வருடம் விலை அளவு கடந்து ஏறிவிட்டது. அதைத் தடுக்க விலைக்கட்டுப்பாடு செய்யப்பட்டது. வியாபாரிகள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதனால்தான் இந்த நிலை வந்தது. அந்நிலை ஏற்பட்டதும் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டியிருந்தது. எந்தளவு தலையிடவேண்டுமோ அந்தளவு தலையிடுவார்கள். கற்ற பாடத்தை மறந்து விடக்கூடாது. இப்போது அறுவடையாகி விட்டது என்றால் பின்னால் வரும் மாதங்களில் என்ன செய்வது? கொள்முதல் செய்கிறோம் என்றால் மிச்சத்தை கொள்முதல் செய்கிறோம். வேறு ஒரு வியாபாரிக்கு விற்கக் கூடியதை கொள்முதல் செய்கிறோமே தவிர விளைவு பூராவையும் கொள்முதல் செய்யவில்லை. அப்படிச் செய்து விநியோகிக்கிறோம். கன்னியாகுமரியில் கொள்முதல் செய்வது பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நகரங்கள், கிராமங்கள், எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் வேண்டிய அளவு கொடுத்து விட்டு பாமிலி கார்ட் மூலம் இன்பார்மல் ரேஷனிங்படி கொடுக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. சென்னை நகரிலும் அப்படித் தான். சென்னை நகரைச் சுற்றிய பகுதிகளிலும் அப்படித்தான். பொறுப்பை முற்றிலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். எங்கிருந்து கொடுப்பது? வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். மற்றவர்களிடமிருந்து வாங்கிக்

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கொடுக்கிறோம். இது பற்றாக்குறை ஜில்லா, எப்படிக்கொள் முதல் செய்யலாம் என்று கேட்கிறார்கள். அந்த ஜில்லாவிற்கே பின்னால் வேண்டியிருக்கும். பல்பர் ஸ்டாக் வைத்து அந்தந்த ஜில்லாக்களின் தேவையை முதன்மையாகக் கவனித்து மிச்சம் உள்ளதை கொடுப்பது என்பதுதான். அந்த வகையில்தான் திருச்சி, தஞ்சாவூர், தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு எல்லாம் வருகிறது. தென் ஆற்காடு பற்றாக்குறையானது என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. நகரங்களில் கூட ரேஷன் ஷாப்ஸ் வேண்டிய தில்லை. அரிசி அவ்வளவுதூரம் நடமாடுகிறது. எவ்வளவு விளைகிறது, மக்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டும், ரேஷன் எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று பார்த்துத்தான் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவ்வாறு கொடுப்பதில் கெட்ட அரிசியை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. கெட்ட அரிசியை கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் சொல்லிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் எப்போதும் தரமான அரிசி கிடைப்பதில்லை. சில நேரங்களில் ஆந்திராவிலிருந்து வரக்கூடிய அரிசி தரம் குறைந்த அரிசியாக இருக்கிறது. அவ்விதம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லி, சென்னை நகரத்திற்கும் சுற்றியுள்ள இடங்களுக்கும் நல்ல அரிசி கொடுக்கவேண்டும் என்று பல ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு எப்படி சமாளிப்பது என்பதுதான் முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அதோடு தொடர்ந்து எப்படி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதைப்பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். என்னுடைய அவாவெல்லாம், ஆந்திர அரிசிக்கே தேவையில்லாமல் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலேயே கிடைக்கக் கூடிய அரிசியைக் கொண்டு நமது தேவையை பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்பதுதான். பச்சரிசியைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல தரமான பச்சை அரிசியை நமது விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். ஆந்திர அரிசிக்கு அவசியமில்லாமல், சென்னை நகரத்திற்கும் பிற இடங்களுக்கும் நம் நாட்டிலுள்ள விளைச்சலிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்குத் தகுந்தபடி விவசாய உற்பத்தி பெருக்கவேண்டும். அதற்காக அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறது. மேலும் இதற்காக நிபுணர்கள், மற்றுமுள்ள விவசாயத் துறையிலுள்ள பெரியவர்கள். முக்கியமானவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அனைவரும் சேர்ந்து இருந்து, இன்னும் இரண்டு மாதங்களில் இதற்காக ஒரு செமினாரை (கருத்தரங்கம்) கூட்டுவித்து, அதில் விவசாய உற்பத்தியை எப்படி பெருக்க முடியும் என்பதைப்பற்றி விரிவான முறையில் ஆலோசித்து முடிவு எடுக்கவேண்டும். என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து தேர்தலைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் ஒன்று, பாலப்பட்டி என்ற பஞ்சாயத்து திண்டிவனம் தாலுகாவில் இருக்கிறது. ஜனத்தொகையைப் பார்த்தால் 500-க்கும் குறைவாக இருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இந்த பஞ்சாயத்தின் மீது உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, அங்கு 350 தான் இருந்தது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

என்று சொன்னார்கள். திரு. அன்பில் தர்மலிங்கம் அவர்கள் இப்போது இங்கிலாை. அவர்கள் நேற்றுமுன்தினம் பேசுகின்ற நேரத்தில் 'முன்பும் இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன்' என்று சொல்லி சில விவரங்களை சொன்னார்கள். அதாவது உண்வு அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களைப்பற்றி சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்களுடைய உறவினர் ஒருவருடைய நிலத்தை விதைப்பண்ணைக்காக வாங்கி அதிகமான அளவில் நஷ்டஈடு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்போது நான் சொன்னேன், அமைச்சர் அவர்கள் இங்கிலாை நேரத்தில் சொல்வது சரியல்ல என்று. நேற்றுமுன் தினமும் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அரசாங்க வேலைகள் எவ்வளவோ நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கோ டவுன்கள் கட்டப் பட்டு வருகின்றன. வேறு பல வேலைகளுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு வருகிறது, அதற்காக தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன சம்பவத்தில் இதுவரை ஆர்ஜிதம் செய்த நிலத்திற்கு அவா்டே கொடுக்கப்படவில்லை. அப்போதும் அவர்கள் சொன்னார்கள், கனம் ராமையா அவர்களுடைய உறவினர் என்று. ஆனால் அதைப் பற்றி பரிசீலித்துப் பார்க்கும்போது, குறிப்பிட்ட அந்த நிலத்தின் சொந்தக்காரர் ஒரு ரெட்டியாராக இருப்பது தெரியவந்தது. அப்போதுதான் நிலைமை தெரிந்தது, எந்தக் காலத்தில் கனம் ராமையா அவர்களுடைய குடும்பத்தில் கலப்புத் திருமணம் நடந்தது என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டியிருந்தது. பின்னால் அப்படியில்லை என்று சொன்ன பின்னால் இதற்கென்றுள்ள கமிட்டியில் அமைச்சருடைய உறவினர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்று சொல்லப்பட்டது. அதையும் பின்னால் விசாரித்தபோது, இதற்கென்று ஒரு கமிட்டியே கிடையாது என்பது தெரியவந்தது. ஏதாவது சொல்லி தாக்கவேண்டும் என்றால், எதையாது சொல்லி விடுவது, பலித்தால் பலிக்கட்டுமே என்று.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ஸார், இது சம்பந்தமாக கந்தசாமி ரெட்டியார் என்பவர் ரயில்வே இலாகாவில் வேலை பார்த்து ரிட்டயர் ஆனவர். அவர் 6,000 ரூபாய்க்கு வாங்கிய நிலத்தை 44 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் வாங்கியது உண்மை. இதற்காக டி.எ.ஓ. மீது நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகவும் பப்ளிக் அக் கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியின் முன்னால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பது அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அது தெரியும். ஆனால் கனம் ராமையா அவர்களுக்கு இவர் எந்த விதத்தில் உறவினர்? அதைத்தான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வருகிறவரையிலும் எதையாவது கட்டிவிடுவது என்று சொல்வது முறையல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துக்களில் வேட்டர் ஜாபிதா சரியான விதத்தில் கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். வேண்டிய அளவுக்கு அச்சடிப்பதற்கு, ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சில தொகுதிகளில் கிடைப்பில்லை என்பது தெரியவந்தது. அதற்கான கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மற்றொன்றையும் சொன்னார்கள். இந்த

23rd January 1965] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தேர்தலில் அரசாங்கம் தலையிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து தேர்தல் என்பது கட்சி சார்பற்ற நிலையில்தான் நடக்கிறது. அதற்காகவே கட்சியினுடைய சின்னங்கள் இந்த தேர்தலில் கொடுக்கப்படவில்லை. சுமார் 25 சின்னங்கள் வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். முக்கியமாக இதிலிருக்கின்ற கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டுமென்றால் தனித்தனி தொகுதியாக பிரிக்கவேண்டியது அவசியம். தனித்தனியாக தொகுதிகளை பிரித்துவிட்டால் சின்னங்களை ஒதுக்கும்போது ஏற்படுகின்ற தொல்லைகள் வராது என்று நம்புகிறேன். இப்போதைக்கு அதை நிறைவேற்றுவதில் சில கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. இப்போது சின்னங்கள் ஒதுக்கிக்கொடுக்கின்ற நாள் அவகாசம் போதாது என்று சொல்லப்பட்டது. ஒரு நாள் முழுவதும் இருக்கிறது. அபேட்சகர் இதை நன்றாக உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். இந்த தேர்தல் கட்சி சார்பில் நடைபெறவில்லை. ஏதோ அரசாங்கம் தங்கள் கட்சிக்கு மட்டும் வேண்டுமென்றே ஏதோ செய்கிறது என்ற நினைப்பில் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். இதில் உண்மையில் அவ்வாறு ஒன்றுமில்லை. யார் வேண்டுமென்றாலும் நிற்கலாம், காங்கிரஸ்காரர்கள் நிற்கலாம், கம்யூனிஸ்ட்காரர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர், சுதந்திரக் கட்சியினர் யார் வேண்டுமென்றாலும் நிற்கலாம். ஆனால் யாருக்கும் கட்சி சின்னம் கொடுக்கப்படவில்லை. அந்த முறையில் கட்சிசார்பற்ற முறையில் தான் இந்த தேர்தல் நடைபெறுகிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், இதில் சில நியமனப்பத்திரங்கள் ரிஜக்ட் செய்வதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இதில் அரசாங்கம் தலையிட முடியாது. இது சம்பந்தமாக முடிவு எடுக்கவேண்டிய நிலையில் இருப்பவர்கள் ஓரளவுக்கு 'க்வாலி ஜூடிஷியல் அத்தாரிட்டி' யாகத்தான் இருந்து பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் ஏதாவது நியமனப்பத்திரங்களை ரிஜக்ட் செய்திருந்தால் அதை அப்படி செய்யக்கூடாது என்று அரசாங்கம் உத்திரவிட முடியாது. ஆனால் 1962-ம் வருஷத்தில் பஞ்சாயத்து தேர்தல் நடந்த சமயத்தில் ஒரு மாவட்டத்திலிருந்து கலெக்டர் அவர்கள் விளக்கம் கோரியதற்கு அரசாங்கம் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுக்கின்ற முறையில் தான் ஒரு உத்தரவை பிறப்பித்தது. ஜி. ஓ. என்ற முறையில் அந்த இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் பிறப்பித்திருந்தார்கள். அப்போது பலர் விலை வாசிப் போராட்டத்தில் மறியல் செய்திருந்தார்கள். அதில் கிரிமினல் லா அமென்ட்மென்ட்படி குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டார்கள். ப்ரொகிபிஷன் ஆக்ட்படி தண்டிக்கப்பட்டவர்களும் பலர் இருப்பார்கள். இதில் moral turpitude இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதன் காரணமாக சில இடங்களில் ரிஜக்ட் செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அரசியல் சட்டத்தை கொளுத்தின குற்றத்திற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு தண்டிக்கப்பட்டவர்களும் உண்டு. இதில் moral turpitude இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதற்கான மசோதா 'Prevention of Insult to National Honour Bill' கொண்டு வந்த சமயத்திலும் இதைப்பற்றி நான்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1965]

சொன்னேன். அப்போது இது துரோகச் செயல் என்றெல்லாம் பலர் சொன்னார்கள், பலருக்கு கோபம் வந்தது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பலர் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மறியல் அல்லது பிக்கட்டிங் செய்வது என்பது வேறு, அதே நேரத்தில் அரசியல் சட்டத்தை கொளுத்துவது என்பது வேறு. ஆனால் சில இடங்களில் இதே குற்றம் செய்து தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் சிலருடைய நாமினேஷனை சிலர் அங்கீகரித்து இருக்கிறார்கள். இந்த பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்களுக்கு என்னென்ன விளக்கம் தோன்றுகிறதோ அதைப் பொறுத்து இருக்கிறது, அங்கீகரிப்பதும், ரிஜக்ட் செய்வதும்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: மறியல் செய்வது வேறு, அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்துவது என்பது வேறு என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மறியல் செய்து தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் சிலருடைய நாமினேஷனையும் டிஸ்க்வாலிபை பண்ணி தள்ளப் பட்டிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படி செய்திருந்தால் அது தவறு என்பதுதான் என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். அந்த மாதிரி செய்யமாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் மறியல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் கான்ஸ்டிடியூஷனை கொளுத்துவதில்லை . . . அவர்களுக்கு இதெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும் . . .

MR. SPEAKER: It is all the opinion of the Hon. Chief Minister and it has no binding value on the Returning Officer or anybody else.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Absolutely so.

கடைசியாக சில வார்த்தைகள் மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும் நான் தங்கள் காலத்தையும் இந்த மன்றத்தின் காலத்தையும் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள், மற்றும் சில கனம் உறுப்பினர்கள் அவரவர்கள் ஊரில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள், பூச்சிமருந்துகள் கிடைப்பதிலுள்ள தொல்லைகள், ஆகாயவிமானம் மூலம் பூச்சி மருந்துகளை தெளிப்பது, நீர்ப்பாசனத்தில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள், கடன்கள் பெறுவது போன்றவற்றில் இருக்கின்ற கஷ்டங்கள், இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள் . . . இதெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுவரும். இன்னும் வேறு ஒன்றிரண்டு குறைகளைச் சொன்னார்கள், அதெல்லாம் கவனிக்கப்படும்.

கடைசியாக ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள். அதுதான் இலங்கை ரிப்பார்ட் ரியட்ஸ். இலங்கை ரிப்பார்ட் ரியட்ஸ், கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும், ஸ்டேட்ஸ்மேன் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இங்கும் இல்லை, அங்கும் இல்லை. பிரஜா உரிமை கிடையாது. அந்த மாதிரி 7-8 லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். எத்தனையோ காலமாக இந்தப் பிரச்சனை இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். 12 ஆண்டு

23rd January 1965]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காலமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. முன்பு இருந்த பிரதமர் கூட இதிலே கவனம் செலுத்தினார்கள். நாமும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வந்தோம். அப்போது எப்படி இருந்தார்களோ அப்படியே இருக்கிறார்கள். இப்படியே இருந்தால் என்ன ஆவது? அவர்களுக்கு தீங்கு இழைத்து விட்டதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். இதற்கு ஒரு பரிகாரம் இல்லை என்றால் என்ன ஆகும்? பர்மா சமாசாரம் எல்லாம் தெரியும். அந்த மாதிரி இவர்கள் திடீரென்று விரட்டப்பட்டால் என்ன ஆகும். பிரஜா உரிமை இல்லை என்றால் ஓட்டு கிடையாது. இப்போது ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதால் ஓட்டு உரிமை இருக்கிறது. அந்த வகையிலே $1\frac{1}{2}$ லட்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். மொத்தம் $5\frac{1}{4}$ லட்சம் பேர்களை எடுத்துக் கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம்—அவர்களாக வா ஆவலுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அங்கு எவ்வளவோ பாலிட்டிக்ஸ் இருக்கிறது. அங்கு இருக்கிற தமிழர்கள் இருக்கிறார்களே, ஜாலிபை தமிழர்கள், அவர்களுக்கு எதிர்ப்பாக இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் வந்துவிட்டால் நம் முக்கியத்துவம் பொய்விடும் என்று நினைத்தார்கள். அங்கேயே பாலிட்டிக்ஸ். அங்கே இருக்கக் கூடியவர்களை சொல்லலாம். இது தப்பு என்று சொல்லலாம். அவர்களையே நேராகக் கேட்டால் வேறு மாதிரி சொல்லலாம். இப்போது $1\frac{1}{2}$ லட்சம் பேர்கள் அவர்களாகவே வந்து விட்டால் என்ன ஆவது? அங்கேயிருந்து விரட்டாமலேயே அவர்களாகவே வந்து விட்டால் என்ன ஆவது? 15 ஆண்டுகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வருவது என்று வைத்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி பிரதமர் அவர்கள் என்னோடு பேசும்போது, 'இப்படி இருக்கிறதே, என்ன செய்வது?' என்று கேட்டார்கள். அப்போது என்ன பதில் சொல்வது என்று எனக்கே புரியவில்லை. அகில இந்தியப் பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும், எங்கெங்கு இடம் இருக்கிறதோ அங்கங்கே குடியேற்றி அவர்களுடைய புனர்வாழ்வுக்கு இடம் செய்யவேண்டும், இதிலே மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், எல்லா மாநிலங்களும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று கூறினேன். நான் சொன்னதை பிரதம மந்திரி அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஏற்றுக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல், நாங்களெல்லாரும் போயிருந்தபோது 'பக்தவத்சலம் இந்த மாதிரி கூறுகிறார், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்' என்று மற்ற முதல் அமைச்சர்களிடமெல்லாம் சொல்லி அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த நிலையில் இருக்கிறதே தவிர, நாங்கள் தவறு செய்து விட்டோம், மத்திய அரசாங்கம் தவறு செய்து விட்டது, மாநில அரசாங்கம் துணையாக இருந்தது என்று அரசியல் முறையில் குறை சொல்லலாம். அங்கு இருக்கின்ற மக்களுடைய நன்மையையொட்டி நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தத்தில் 3 லட்சம் என்றால் செளகரியமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் பார்க்கையின் செய்கிறபோது நாம் வேண்டியதையே கிடைக்கச் செய்ய முடியாது. இதில் ஒன்றும் மத்திய அரசாங்கமோ மாநில அரசாங்கமோ தவறு செய்யவில்லை என்று சொல்லி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[23rd January 1965]

The amendment moved by Sri V. R. Nedunchezhiyan was put and lost.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram regarding the starting of the Salem Steel Plant was, by leave, withdrawn.

The other amendments moved by Sri M. Kalyanasundaram were put and lost.

MR. SPEAKER: The question is—

‘Add at the end the following:

“but regret to note that no mention has been made about the public demand for a judicial enquiry on the police firing on the students at the Scott Christian College, Nagercoil, on 2nd December 1964 and the Thoothoor incident in Kanyakumari district”.”

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus:—

Ayes.

Sri A. Kunjan Nadar
 " A. Swamidhas
 " V. R. Nedunchezhiyan
 " M. Karunanithi.
 " K. A. Mathialagan
 " M. Kalyanasundaram
 " Rama. Aranganal
 " M. Rajangam
 " A. Perumal
 " S. Mani
 " C. G. Viswanathan
 " S. Muthulingam

Pulavar K. Govindan
 Sri C. Manickam
 " T. Chinnasamy
 " A. Thangavelu
 " Munu Adhi
 " P. U. Shanmugam
 " M. S. Mani
 " M. P. Vadivelu
 " A. G. Balakrishnan
 " V. Krishnamurthy
 " S. J. Ramaswamy

Noes.

Sri S. Chinnayyan
 " C. M. Ambikapathi
 " S. Angamuthu Naicker
 " K. S. Ardhanareeswara Gounder
 " A. Appavoo Thevar
 " A. Arumugam
 " V. S. Arunachalam
 " A. B. Balagan
 " A. M. P. S. Balagangadharan
 " V. Bashyam Reddi
 The Hon. Sri V. Ramaiah
 The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam
 The Hon. Sri P. Kakkan
 The Hon. Srimathi Jothi Venkatachellum
 Sri P. Ramachandran
 " R. Krishnaswamy Naidu
 " A. S. Dhakshinamoorthy Gounder
 " M. Dhandayuthapani Pillai
 " A. Doraiswamy
 " T. P. Elumalai
 " G. Gomathisankara Dikshidar
 " K. S. G. Haja Sheriff
 " R. Jeevarathnam
 " T. Kadambavana Sundaram
 " T. Karcha Gowder
 " M. Kulandaiswamy Gounder

Sri T. Manavalan
 " K. Marappa Gounder
 " M. P. Muthukaruppanaswamy Gounder.
 " S. Nanjunda Row
 The Hon. Sri Nallasenapathi Sarkarai Manradaiar.
 The Hon. Sri G. Bhuvarahan
 The Hon. Sri S. M. A. Majid
 Srimathi T. N. Anandanayaki
 " C. Kolandai Ammal
 " P. K. R. Lakshmikantham
 " A. S. Ponnammal
 " A. Krishnaveni
 " Lakshmi narasamma
 " Rajathi Kunchithapatham
 " N. K. Ranganayaki
 Sri K. P. Palanisamy
 " G. D. Perumal Raju
 " R. Ponnappa Nadar.
 " K. Ponniah
 " S. Ponnuswamy
 " R. Rajagopalaswamy Naicker
 " B. Rajagopal Naidu
 " A. Ramachandra Rayer
 " N. S. Ram lingam
 " S. Ramalingam

23rd January 1965]

Noes—cont.

Sri S. Ramaswamy Naidu
 „ B. Parameswaran
 „ R. V. Swaminathan
 „ B. Natarajan
 „ V. Sankaran
 „ P. R. Sreenivasa Padayachi
 „ M. S. Selvarajan
 „ A. Senapathi Gounder

Sri N. Shanmugasundaram
 „ S. Sivasubramaniam
 „ O. Sreenivasa Reddiar
 „ Soundravel Servai
 „ K. S. Subramania Gounder
 „ N. Subramaniam Chettiar
 „ P. Urkavalan
 „ O. Venkatasubba Reddy

Neutral.

Nil.

Ayes : 23 ; Noes : 67 ; Neutral : Nil.

The amendment was lost.

The amendments moved by Sri V. Krishnamoorthy were put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

2-00
p.m.

“ That an Address be presented to the Governor in the following terms :—

‘ That the Members of the Madras Legislative Assembly assembled in this session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to both the Houses of the Legislature assembled together on the 18th January 1965’. ”

The motion was put and carried.

VII. ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(3) LETTER FROM SRI T. HANUMANTHAPPA, FORMER SECRETARY, MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that Sri T. Hanumanthappa, who had joined the Mysore Legislature, has written a letter to me which is as follows :—

“ Dear Sir,

I have duly received a copy of the Resolution passed by the Madras Legislative Assembly on 17th October 1964 in appreciation of the services I have been able to render during the 18-1/2 years' service to the Madras Legislature together with a copy of the speeches made in the Assembly in support of the Resolution. It is impossible for me to express adequately my sincere feelings of gratitude to you, to the Hon'ble the Chief Minister and other Hon'ble Members of the House for the kind and generous words spoken by you and them on that occasion. Coming from persons who have known me intimately for years, those words will be a source of great satisfaction and happiness to me in discharging my duties in the Mysore Legislature and will always be remembered by me with pride and gratitude.”

The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. on 1st March 1965.

The House then adjourned.